

СВЕЩЕНИЯТ СМЕТАЧ

бр. 33 /юни-юли 2020/

ЗАБЛУЖДАВАЩИТЕ ПОНЯТИЯ И РАЗБОР НА ИСТИНСКИЯ ИМ СМИСЪЛ:

Трансхуманизъм, Цивилизация, Демокрация,
Хуманен, Хуманизъм, Дехуманизация, Социална
дистанция, Политическа коректност, Фалшиви
новини, Евроинтеграция, Глобализация,
Европейски ценности, Либерализъм и други

ТОДОР АРНАУДОВ – ТОШ

ДРУЖЕСТВО ЗА ЗАЩИТА НА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК - ДЗБЕ

Съдържание

- Предговор, връзка, благодарности
- Пред-приложение предложение 9
  - Свещеният сметач - списанието на юнаците 9
  - Очаквайте книгата „*Универсален изкуствен разум – как Тош и ПУ изпревариха MIT и Станфорд с 8 и 15 години*“
  - Виж приложението в края
- Дружеството за защита на българския език – цели 11
- **Заблуждаващите понятия и разбор на истинския им смисъл 13**
- Чуждоезичните термини и понятия били по-ясни? 14
  - Бележки 14
- Трансхуманизъм 15
  - Бележки
  - Вменяваните ужаси на трансхуманизма
  - Свръхчовечност без ужаси 17
- Сатанизирането на учените и технологиите 18
- „Хуманни хумани“ 18
  - Бележки
  - Целенасоченото потискане на научно-техническото развитие
- Хуманизъм и хуманност 22
- Свръхчовечност и надтелесност 23
- „Хуманно убийство“ 24
- Жестокостта на западноевропейските общества в борбата с бикове 25
- Бележки за „Хуманизъм и хуманност“ 28
  - Върховенството на закона, „виновните“ жертви и строгите закони 32
- Хуманитарен 33
  - Успехите на „хуманитарните“ технологии 34
  - Нямамо безплатен обяд, но има хуманитарни помощи 34
- Дехуманизация и „безполезни“ хора 35
  - Бележки към Дехуманизация и „безполезни“ хора 37
- Фалшиви новини 39

- Психологическа война и идеологическа диверсия – по Кратък политически речник от 1974 г.
- Социален, социална дистанция и социална изолация 40
- Цивилизация и демокрация 42
  - Бележки към „Цивилизация и...“ 46
  - Статии към „Цивилизация и демокрация“ 48
    - Справедливостта по Имануел Кант 48
    - „Цивилизация“ и „демокрация“ по Андрей Фурсов .49
    - Пирати и императори по Ноам Чомски 49
    - „Гражданско общество“ 49
    - Пропагандата на Римската империя и цивилизация 50
    - Цивилизован – „умен и интелигентен“ 51
- Политическата коректност и новговорът не са нови явления 51
  - Бележки към „Политическата...“ 53
  - Статии към „Политическата коректност...“ 55
    - Срам
    - Да не загубиш лице в Китай
    - Дисциплинираност, дресираност и „цивилизованост“ 56
    - Швеция приема нов закон, който тълкува секса без... 57
    - В Русия строгостта на законите се компенсира от незадължителността на тяхното прилагане 59
    - Трийсет хиляди долара глоба за неподстригана трева 59
    - Мъжете и жените по С.Дробшевски – никой не е главен 60
    - Европейски закони за „насилие над жени“, „защита на детето“, „дете в риск“ и пр. 61
    - Джендър, социален пол и др. 61
- Лицемерието на лъже-християнската „човечност“ 62
  - Бележки към „Лицемерието на...“
- „Евроинтеграция“ и „глобализация“ – обединение или смилане 64
  - Български пророчества за това как ЕС ще ни оправи 66
  - Евроатлантическо възпитание в самоненавист 66

- Обезоръженият не е съюзник и не е равноправен на въоръжения 67
- Столицата на Европа и „човешките права“ 68
- Болонската система и влошаване на образователните системи 68
- „Евроинтеграция“ в художествена форма – препратка към Приложението 69
- „Глобализация“ – живописно изобразена в заглавие на статия от книгата „Митът за демокрацията“ 70
- Глобализацията в надписите върху дрехите 71
- Европейски и евроатлантически ценности – въведение 74
  - Бележки
  - Андрей Фурсов за свободата на мисълта 76
  - „Нашите европейски ценности“- а не български, балкански; „цивилизационният ни избор“ от „Митът за демокрацията“ 77
    - „Новите европейци и старите балканци“
  - Различното между западноевропейските и английските ценности 78
  - Държавните обединения са насилствени 79
- „Европейските ценности“ според българския либерал от 19-ти век Захари Стоянов 80
- „Общоевропейските" ценности невярно представени като плагиати на съветските и българските 83
  - Разбирателство между половете и развитие на жените 85
  - Бележки
- Равноправието и достъпността на образованието за мъже и жени в България според „Социализация и естетическо възпитание“, Любен Димитров, 1977 87
- Уважението, образованието и взаимността между половете в България от далечното минало до 1970-те и разликата му от традиционното и по-късното „европейско“ – гръцко, германско и римско право - по Мария Динкова, 1978 88
  - „1000 въпросителни пред съвременната девойка“, Мария Динкова, '78
    - В България делът на студентките е 54% спрямо 29% в ГФР ...
  - Бележки за дела на студентите 89

- Уважението към жените в българското семейство от 1970-те 90
- Духът на бабите 91
  - Бележки 92
  - Българки преподаватели, лекари и инженери: 65%, 46% и 31%; западногерманки, англичанки, францужойки: от под 2 до 3% инженери
- Светът на прабабите 94
- Общи бележки 95
- Дали са достоверни данните от анкетите? 100
- Европейските ценности според Васил Василев 97
- Европейските ценности според Имануел Кант 98
- Атлантическите ценности според Артур Шопенхауер 99
- „Европейски път: крачка напред, две назад“ по Драгомир Тачев – Кихано 100
  - Бележки
- Либералните ценности според Михаил Хазин 102
  - „Либерализъм“ – какво всъщност означава това понятие днес 103
    - „Либерализъм с нечовешко лице“
  - Сбъдващите се предвиждания на Михаил Хазин и прозренията му за либерализма и разпада на глобализма 105
  - „Либералното“ мракобесие 106
- Валентин Вацев: „Православие и евроатлантически ценности“ 107
  - Бележки
    - За „върховенството на закона“ по главата „Законността на петата българска държава“ от „Митът за Демокрацията“ 109
- Култура на гавра, унижение, насилие и садизъм 112
- Протестантският юридизъм и липсата му в Православието, и разликата в отношението спрямо мислещите машини 114
- Други особености на протестанството, допринасящи за нравствените различия спрямо православните 115
- Разликата в културата на усмивката по вметка на Лиза Фелдман Берет в

- лекция в Масачузетския технологичен институт 117
- Естествената усмивка е добро – насилствената любезност е зло 118
    - Взаимност и равнопоставеност срещу лакейство и угодничество 119
  - **Заключение: Допонятийното мислене като възможна причина за търпимостта към заблуждаващите понятия 120**
    - Основни средства за създаване на понятия
    - Просвета на творци и образование на потребители 122
    - Разпокъсване на познанието и целенасочено затъпяване 123
    - Създаване на широкоформатни личности, а не на тесни специалисти
    - Всестранната просвета и творчество като борба срещу заблуждаващите понятия 126
  - Послелис за подобрен и по-ясен език на разума 127
  - Бележки към „Допонятийното мислене...“ 128
  - Общи бележки 130
  - **Приложение 131**
  - „Евроинтеграция“ в художествена форма – „СЕКС - главна задача на Партията и държавата!“ 131
    - Въведение
    - „СЕКС - главна задача на Партията и държавата!
    - Бележка: „Страните, най-дълго членували в СЕКС...“
  - „Евроинтеграция“ в художествена форма – „135 години стигат“ 134
    - Бележки към песента 136
  - „Евроинтеграция“ в художествена форма – „Тъпанасов“, или „СЕКС, другари!“ 140
    - Бележки 146
      - „Залата беше препълнена...“ 146
      - „Евроскептицизъм“ и „превръщането на протеста в политически“
      - Еврофондове на корем 148
  - Разбор на други заблуждаващи понятия в художествена и публицистична форма: Вяра, Свобода, Креативен
    - „Вярата и Свободата“ – в едноименната историческа новела 149

- Креативен и креативност – в новелата „Не съм креативен, пък!“ 151
  - „Креативната“ безидейност – статия от блога „Изкуствен разум“ 153
  - **Приложение:** *Как бих инвестирал 1 милион с най-голяма полза за развитието на страната* – интердисциплинарен институт за създаване на мислеца машина, есе от 2003 г. 155
    - Бележка от 2020 г.
    - Сравни есето с 15-годишни по-късните проекти на два от най-известните и силни институти за изкуствен интелект в САЩ и света:
      - Станфордският интердисциплинарен институт за Човешки изкуствен интелект
      - Масачузетският технологичен институт инвестира \$1 милиард за създаване на нов интердисциплинарен факултет по изкуствен интелект
  - Дружество за защита на българския език – обявяване
-

© **Автор, редактор, съставител, преводач:** Тодор „Тош“ Арнаудов

© **Автори на цитирани или преведени откъси или позовавания:** 1) Мария Динкова; 2) Михаил Хазин, Захари Стоянов, Валентин Вацев, Драгомир Тачев – Кихано, Имануел Кант, Артур Шопенхауер, Андрей Фурсов, Любен Димитров, Лиза Фелдман Берет, Ноам Чомски, Сергей Савельев, Константино Димитров, Станислав Дробшевски, Иво Христов, Людмила Ясукова и др.

© **Други преводачи:** Цеко Торбов („Към вечния мир“), А.Рашева, К.Михайлова („Парерга и Паралипомена“)

СВЕЩЕНИЯТ СМЕТАЧ

<http://eim.twenkid.com>

В брой 33 четете още:

Джордж Байрон и Тош: „Заклучена с печата на смъртта“ и др.

Предговор

Тази работа продължава творби от сп. „Разумир“, и може да бъде зародиш, който да расте и за други понятия. Виж повече бележки в края.

Последна редакция от 20.7.2020 г. [Малки корекции и промени след това, 31.7.2020]

За връзка с автора, сътрудничество, помощ, дарения:

Вселената на Тош: <http://twenkid.com>

Блог “Изкуствен разум”, или Изследванията на Тодор Арnaudов:

<http://artificial-mind.blogspot.com>

ДЗБЕ: <http://eim.twenkid.com/dzbe>

Страниците имат нужда от обновяване и довършване – нещо което все се отлага.

Благодарности

Благодаря на онези, на които трябва да благодаря, особено на: на И., Е., А., Д., С. и др.

ПРЕД-ПРИЛОЖЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Свещеният сметач - списанието на юнаците

2000-2004, 2005 г. +2019¹ г.+

(...)

В него могат да се открият статии, които се докосват до Изкуствен разум, информатика, езикознание, философия, обществознание, психология, история на изчислителната техника; проза, поезия; интервюта, разговори, събрани бисери и "осмивки" на нелепости [и други]; в първите броеве - статии за игри и приложни програми; към списанието излизат безплатни програми (досега "Писар", "Прехвърляч-8М", "Езикотворец", "Apple2pc", "Глас" [по-късно: „Smarty“, “Тошко 2“ и др.]). Дружество "Разум", Дружеството за защита на българския език, и електронната библиотека "Българските сметачи" са клонове на списанието. (...)

Интердисциплинарният и цялостен дух на списанието продължи да съществува и се разшири в блогове и други страници – блогът „Artificial Mind“, или „Изкуствен Разум“, като под „изкуствен“ се разбира и „изкуство“; „Разумир“ и др.

Възроденият през 2019 г. „Свещен сметач“ продължава всестранната линия и я разширява като търси съмишленици, сътрудници, съдружници, дарители.

„Свещеният сметач“ и разклоненията му са средището и медията на интердисциплинарния изследователски институт с крайна цел разработка на мислеци машини – Универсален изкуствен разум², - и др., за който се говори в есето: **„Как бих инвестирал 1 милион с най-голяма полза за развитието на страната“** от юни 2003 г.

Този „институт“ в известен смисъл съществува и работи съзнателно в лицето на своя създател, още преди обявяването му като проект в есето, а по-късно и в кореспондентско и друго сътрудничество с други учени и разработчици, но все още действа с крайно ограничени ресурси.

Виж повече в предстоящата книга:

---

1 <http://eim.twenkid.com> - от карето на старата страницата на списанието

2 „Универсален Изкуствен Разум - програма на курса на Тодор Арнаудов - Тош във ФМИ на ПУ "Паисий Хилендарски“, 4.2010 г http://artificial-mind.blogspot.com/2010/04/blog-post_08.html

Мислещи Машини

I

Универсален изкуствен разум

Как Тош и Пловдивският университет

„Паисий Хилендарски“ изпревариха

MIT и Станфорд с 8 и 15 години

ПЪРВА ЧАСТ

Българското изпреварващо и съвременно участие в новото движение на всеобщия изкуствен интелект (AGI) с публикувана литература от сп. „Свещеният Сметач“ (2001-2004), „Изкуствен Разум“ (Artificial Mind) (2007-) и др. и първите по рода си в света интердисциплинарни университетски курсове по Универсален Изкуствен Разум през 2010 и 2011 г. в ПУ „Паисий Хилендарски“. (...)

Дружество за защита на българския език

(Дружество за усъвършенстване на българския език)

ДЗБЕ се стреми да обогати и разшири изразните възможности на българския език, да подобри поетичността му, да се противопоставя на чуждицололюбството и невежеството.

ДЗБЕ използва по-пълно пилените с лека ръка словообразователни възможности на българския език.

Целта на ДЗБЕ е по-красив език, в който чуждиците и чуждите думи се използват за разнообразие на изказа, а не като показатели за "научност", "висок стил", "умност", "разбиране", "международна съпричастност" и пр.

ДЗБЕ не е "пуристка организация", както, за съжаление, много (...) все още смятат, вероятно поради неспособност да разберат идеята за обработка и целенасочено усъвършенстване на език.

ДЗБЕ се стреми към изграждане и използване не на "по-чист", а на *по-добър език* от този, описан в *"Упадъкът на езика на българското общество"*, който следва "естествения ход на нещата", т.е. (...) езикът да се изражда (...) под въздействието на неспособни да мислят, но способни да бърборят високо "папагали", вместо да се осмисля, развива и разширява с помощта и под насърчението и примера на творчески личности.

от старата страница на ДЗБЕ в сп. „Свещеният сметач“

ЗАБЛУЖДАВАЩИТЕ ПОНЯТИЯ И РАЗБОР НА ИСТИНСКИЯ ИМ СМИСЪЛ

Трансхуманизъм, Цивилизация, Демокрация,
Хуманен, Хуманизъм, Дехуманизация,
Социална дистанция, Политическа коректност,
Фалшиви новини, Евроинтеграция,
Глобализация, Европейски ценности,
Либерализъм и други

Чуждоезичните термини и понятия били по-ясни?

Един от доводите за чуждите думи като главен материал за термини е, че отличавайки се от основната лексика и имайки по-тясна употреба, те са по-точни, описват по-ясно определено явление, например в техниката, информационните технологии, медицината, науката. Това обаче е вярно само в определени случаи и в определени тесни *обслови* и изглежда „естествено“, най-вече, защото се потиска създаването или употребата на стари или нови словоформи с местни корени, които биха вършили същата работа и *понякога са по-ясни*, по-уточнени и по-благозвучни.

Употребата на „порой“ от нови или стари чужди думи и чуждици като „термини“ в книжнината от определена област също така създава обществен натиск върху новопостъпилите членове на тези общности и те *са длъжни* да използват съответната лексика, за да бъдат „*научни*“ или приети.

Освен това, обикновено представителите в повечето сфери не са езиковеди или нямат толкова развити езикови наклонности, че да обръщат внимание на мета-езикови въпроси или да правят дълбоки семантични анализи, което не е тяхна работа. След като определен „термин“ е „*навлязъл в литературата*“ по *някакъв* начин, то човек *трябва* да се придържа към него и да повтаря съответните думи и изрази, „*за да го разбират*“ останалите.

Разбираме ли се обаче? Разбират ли се всъщност и *носителите на езиците*, от които идват тези думи и изрази? Дали когато ползваме „термини“ и понятия, особено в хуманитарните науки или пък по-абстрактни такива, винаги осъзнаваме ясно какво всъщност казваме и какво означават те? Съзнаваме ли и разбираме ли какви връзки с други понятия извикваме в ума си и в ума на събеседниците си и *кой точно* смисъл имаме предвид?

Осъзнаваме ли също, че когато дадено абстрактно обществено понятие - а не тясно техническо - идва от чужд език, от друго общество, с друга история, с друг начин на мислене, с други обществени, религиозни, личностни, ценности и пр. разбирания, отношения; исторически опит и пр., то препраща и към представи, подразбиращи се смисли, оценки и пр., които са присъщи на другия език и общество, на другия начин на мислене, на другия опит и пр., а при нас те липсват или са

различни?

Съответно на чуждата почва тези чужди за нашето общество мисли, понятия, идеи, не растат „правилно“ или са „уродливи“ и дават увреден плод, или „отравят“ почвата, или задушават местните „растения“.

Тези насадени отровни „зърна“ са като несъвместима оптическа „леца“, пъхната неумело и накриво в нашия „обектив“, като по този начин повреждат собствените ни „увеличителни стъкла“, фотоапарати, телескопи и микроскопи на познанието, поради което не получаваме „фокусирано изображение“ или виждаме света така, *както някой друг иска да го видим – обикновено в наша вреда и в негова изгода*. Виждаме себе си погрознели, отвратителни, лоши, тъпи, неспособни и пр. и бързаме да се променим, така че да изглеждаме „красиви“ през новия обектив.

За да станем „красиви“, видени през изкривяващите лещи на новия ни обектив, обаче е нужно *ние самите да се изкривим* в обратна посока... И докато се огъваме и „гримираме“, за да изглеждаме добре в очите на развалените и чужди „фотоапарати“, превръщаме душите си в *чудовища* в действителността – там, където се вижда и с просто око.

Все още не е късно да видим реалността – само трябва да счупим или махнем дефектните стъкла, или, като начало, да поставим *коригираща леща*.

Работата е продължение на по-стари аналитични и интердисциплинарни творби на автора свързани с тази тема и в подобен дух на изследване.

Бележки

* Явлението се отнася и за думи и понятия, използващи словоформи и с роден произход . Виж в приложението откъс от новелата „Вярата и свободата“ и препратка към нея; виж също препратката към новелата „Не съм креативен, пък!“ и статията за „Креативната безидейност“. Тези глави са изнесени в края, за да не прекъсват смисловото преливане на другите разглеждани понятия.

* Обслов – контекст; виж юнашко наречие.

* По-ясни термини от юнашкото наречие - напр.:

„*въоблик*“ – зримата, външна страна на интерфейс, облика му (как изглеждат бутони на екрана, икони и пр.);

„*взаимлик*“ – взаимодействиената страна на интерфейса – програмната му страна, как

работи, вътрешно устройство и пр.

Сметач, сметаче, сметачище – компютър, микрокомпютър/персонален компютър, голям компютър. И мн.др.

* Виж Т.Арнаудов, „Упадъкът на езика на българското общество“, „Свещеният сметач“, 2003; също „Змеяедецът“ и мн.др. работи на ДЗБЕ:

<http://eim.twenkid.com/old/3/27/upad.htm>

Трансхуманизъм

Несполучливите термини замъгляват и объркват мисълта – например англо-латинският „термин“ трансхуманизъм - за идеи, свързани с развитието на човека и човечеството и под нови форми на мислещи машини и киборзи, развитието на технологии срещу стареенето и пр. и разглеждането на тези бъдещи явления като естествена част от научно-техническия прогрес, а в по-общ план – поредна стъпка в еволюцията на Вселената.

Думата „трансхуманизъм“ е франкенщайн, който включих към заглавията на поредицата за мислещите машини, трансхуманизма, футурологията, психоисторията, езика и др., защото вече става популярна и се ползва и сред писатели, водещи, социолози и др. общественици. Обикновено тя е натоварена с отрицателно или страховито значение - как някой щял да изтезава хора, да отделя органи от тях, да ги „превърща в карти памет“, да създава „хибриди между хора и прасета“³ и пр. - обаче дори и така дадено и ако наистина някои от видните „трансхуманисти“ имат такива цели, измъчването на хора и пр. не е нещо ново за човешката история; според мен желанието за извършване на подобни дела се нарича проява на „садизъм“, „социопатия“, „психопатия“, „сатанизъм“, „жестокост“ и пр., а не са *съществени признаци* на ново понятие и дума с ново значение.

Подобен е случаят при натоварването на „изкуствен интелект“ (ИИ) със смисли като „електронен/цифров концлагер“, „наблюдение“, „потискане“, „нова диктатура“ и т.н. заради някои настоящи и бъдещи приложения – ИИ е технология, приложена от съответни хора, със съответни цели и съответни *човешки (маймунски) страсти, примитивни нагони, страхове, стремежи* и пр. Именно *тези човешки* подбуди

---

3 Иван Спиридонов, „Сатанизъм Unlimited“, 2019

правят *този* ИИ, в представата на съдниците му, да изглежда толкова „зъл“; въпросните подбуди обаче *не принадлежат на „интелекта“* по определение; интелектът обикновено се „вълнува“ от наука, знание, изследване, разбиране, осмисляне и пр. Страшните подбуди са присъщи на тирани, маниаци, „злодеи“ и въобще на *човеци* без уважение към другите и свободата им и пр. - това са все *човешки* свойства и проявления, - или пък на съответни *групи, общества от хора* с често срещащи се, или пък „отглеждани“ за определени нужди такива „извратени“ личности. Тези свойства или намерения не са вътрешноприсъщи на „мислещите машини“, които при това още не съществуват или правно се приемат за вещи – обекти, - а не за субекти.

Онова, за което говорят и наричат „трансхуманизъм“, всъщност би могло да бъде „политика“, *стратегии, политически планове на определени политически сили, използващи новите технологии*. На тях и техните „злини“⁴ може да се противопоставят други групи от хора и машини, които да имат сравними или по-напреднали технологии и знания.

Бележки

* Виж: Иван Спиридонов, „Сатанизъм Unlimited“, 2019 и напр. изявите на Олга Четверикова в „Денъ ТВ“ и др. споменавания от други български учени от обществените науки и публицисти.

Четверикова: <https://youtu.be/VNFGJKAmTDs>, 29.5.2020 (и мн.др. по-ранни)

** Трите основни човешки, а също така и маймунски, хормонално-инстинктивни поведения, нагони са: хранене, размножаване (или подражание, имитация на такова) и господство над останалите (доминиране, налагане на своето). За популярно изложение виж напр. изяви на невробиолога Сергей Савельев. Свързано понятие на английски са т.нар. „Четири F“: [https://en.wikipedia.org/wiki/Four_Fs_\(evolution\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Four_Fs_(evolution))
Основните функции на живота са запазване и размножаване.

Вменяваните ужаси на трансхуманизма

Ужасите, приписвани на „трансхуманизма“, са отдавна експлоатирани в

---

4 Стига да не се заклеява „всичко“ като „зло“.

англосаксонската фантастика и мрачните киберпънккови истории, свързани с „постапокалипсис“, корпорации, мозъчни импланти, промиване на мозъци, клонинги и пр. Виж напр. „Невромантик“ на Уилям Гибсън, 1984

<https://chitanka.info/text/1676-nevromantik>

Mick Farren, “Exit Funtopia”, 1988

https://en.wikipedia.org/wiki/Parts:_The_Clonus_Horror, 1979

„Captain Power and the Soldiers of the Future”, 1987-1988, където хората подлежат на „дигитализиране“ от „биоредрите“, вид киборзи: <https://youtu.be/IOS9XtzdrYg?t=569>

<https://youtu.be/IOS9XtzdrYg?t=2757> - „Проект Нов Ред – далекобойни

дигитализатори в орбита около Земята ще извършат масова дигитализация на Източното крайбрежие на САЩ“ – излъчван в България през 1992 г.

Свърхчовечност без ужаси

* Т. Арнаудов. „Човекът и мислещата машина: Анализ на възможността да се създаде Мислеща машина и някои недостатъци на човека и органичната материя пред нея“, 2001, „Свещеният сметач“, бр. 13

https://www.oocities.org/eimworld/eimworld13/izint_13.html

http://eim.twenkid.com/old/eimworld13/izint_13.html

* Т. А. „Следващото еволюционно стъпало“, 2002

<https://www.oocities.org/eimworld/eim17/sledvashtoto.htm>

* Т. А. „Писма между 18-годишния Тодор Арнаудов и 43-годишния философ Ангел Грънчаров ... Сметачолюбецът и ...“, 2002

<http://eim.twenkid.com/old/eim18/predopredelenost2.htm>

* Т. А. „Истината“, 2002-2003 – фантастична повест за мислещата машина и човека

* Т. А. „КАК БИХ ИНВЕСТИРАЛ 1 МИЛИОН С НАЙ-ГОЛЯМА ПОЛЗА ЗА РАЗВИТИЕТО НА СТРАНАТА“, Личен сайт на Тош и конкурс за есе; юни 2003 г.

<https://www.oocities.org/todprog/ese/proekt.htm>

<https://artificial-mind.blogspot.com/2020/07/interdisciplinary-research-institute.html>

* Т. А. „Схващане за всеобщата предопределеност 3“, 2003, „Вселена и разум 4“, 2004 и др.

Всички от изброените ми творби и други от онзи период, се отнасят за свърхчовечност, надтелесност, „следващо еволюционно стъпало“, изкуствен разум, мислещи машини, но в никоя не се използва „трансхуманизъм“, нито пък целят

насилствено осъществяване на „пъкдени планове“ и насилие над човеците; сравни с тълкуванията на машиномразеца А.Г. в Т.А. [2002]

Сатанизирането на учените и технологиите

Обвинява се и се сатанизира технологията или пък *учените*, въпреки че обикновено те не са във властовата йерархия и не взимат решенията за това как да се употреби дадено откритие или технология. Тази власт принадлежи, или може би, по-правилно, тази *роля* се *играе* от деловите хора – политици, държавници, мениджъри, администратори, „кариеристи“. В меркантилни, парични общества какъвто в огромна степен е светът към който принадлежим, властта е на съответните *финансови* и организационни сили, групи, мрежи от организации, корпорации и пр. които могат да платят и управленски да осъществят чрез верига от заповеди и изпълнители, да подпомогнат, да насочат, да предизвикат, да приведат в действие определени желани стратегии. Например да притежават медиите и да внушават само желани от тях мнения и „истина“, да подпомагат издигането на определени политици и техни инициативи и неправителствени организации, да проведат определена рекламна кампания за милиони или милиарди долари и да влияят в значителна степен на общественото мнение или на решенията на „актьорите“, взимащи решенията; да *лобират* за определено решение за огромни суми и т.н.. Който „*плаща*, той поръчва музиката“.

„Хуманни хумани“

Прекалено общото понятие „човек“, при говорене в контекст на хуманитарните науки, но и въобще, се свързва с „хуманен“, „човечен“, т.е. „добър“, „мил“, „внимателен“, „обичащ“ и пр., въпреки че неговите представители, както по единично, така и в различни организации, доказано в историята са най-големите и най-жестоките зверове.

От една страна това е така, защото наистина човеците, особено като деца, и ако растат и живеят в достатъчно сигурна, спокойна, здравословна, дружелюбна, уважителна към тях среда могат да се развият като такива личности; от друга страна обаче под стрес и в друга среда или условия те могат да отидат на другия полюс.

Хората са многообразни, многолики, гъвкави и се приспособяват.

Противоречието между човешката жестокост и човешката милост също така идва и от разделянето на обществото на групи с различни, противоречиви нрави, ценности, задължения и роли.

Така, както беше обяснено и по-горе, за „злонамерената“ употреба на всяка технология в обществото и обществените отношения, както и да се разбира „злонамерена“ - в рамките на дадена нравствена система, - би следвало да са най-отговорни политическите и властови фигури и въпросната властова машина, която те представляват, чиито водещ интерес по определение е задържането на властта и постигането на повече *власт и удоволствия*, а не знание, наука, напредък или технологии, нито пък *„благо на човечеството“*.

Науката и технологиите са само необходими инструменти за задоволяването на тези нагони и ако тяхното развитие е във вреда на интересите, развитието им се потиска с: мракобесие, саботажи на врага - важни са *собствените* технологии така както *собствената* власт, а не технологиите и „прогреса“ като цяло, - финансово неподпомагане, пренебрежение към учените и гениите; целенасочено „затъпяване“ на населението или неосигуряване на достъп до образование.

Ако не е „изкуствен интелект“, то ще са бомби, отрови, автомати, мечове, камъни, глад, непосилен труд, „света инквизиция“, „доносници“ (от плът и кръв и с „човешка душа“, готова с охота за 20 сребърника да предаде осъди на мъки ближния, друг човек с човешка душа), „свети писания“ – които всеки злодей ще тълкува както му отърва за неговите корисни цели; „човешки жертвоприношения“ и пр.

Всъщност всяка война е *човешко жертвоприношение* в големи размери пред олтара на бога на войната Арес, бога на парите Мамон или някой друг „бог“. Умишлените убийства и смъртната присъда също са човешко жертвоприношение – така че „цивилизованите“ човеци не са по-напред в това нравствено отношение от древните централно и южноамерикански народи, от които „културните“ „християни“ от иберийския полуостров са се възмутили и са изтребили и покръстили, „за да не извършват тези светотатства“.

Що се отнася до „трансхуманизъм“, избягвам тази дума и по езиковедски подбуди, защото звучи като смес от „транссексуален“ и „хомосексуализъм“, заедно с мъгливия⁵ „термин“ „хуманизъм“.

---

5 Има определения, но истинският смисъл и противоречията в него се проявяват в реалната употреба на думите.

Бележки

* *Обвиняване и сатанизиране на учените, въпреки че обикновено те не са във властовата йерархия*

– ТВ.1, „Безполезните хора с гост Мариана Тодорова“, бр. 304, 21.03.2019 г.
<https://youtu.be/pk1D-IRqdLM> около 50-та минута: „Учените да преминат всякакви граници... атомните бомби, ядрената енергетика...“. Също към края на видео на представянето на книгата на М.Тодорова „Изкуственият интелект – кратка история на развитие и етични аспекти на темата“ в аулата на СУ на 27.2.2020 г. Виж втори и трети том от поредицата „Мислещи машини“, който е отговор на въпросната книга и на други изказвания и твърдения на автора футуролог.

– Виж Норберт Винер, „Аз бях математик“, 1969 - за атомната бомба, с.293-294

Но наистина, не знаем дали няма и „сатанисти“ като д-р Менгеле и пр.

* *да издигнат определен кандидат, да лобират за определено решение за огромни суми и т.н.*

Смята се, че по такъв начин например САЩ е въввлечена да участва в Първата световна война, преобръщайки мирно настроеното обществено мнение и заявленията на президента Уилсън, че няма да участват в Европейската война. Виж и по-долу.

* *„Човек“ е прекалено общо понятие*

Людмил Георгиев в „Критическа психология на българската история“, 2018 също цитира някой си, че „нямало човек изобщо“, но продължава цитата с друго грешно понятие: имало „англичанин, французин“ и пр., което е вярна класификация само при определено международно сравнение – напр. на световно първенство по футбол или по „надпис в паспорта“... - и с допълнителни допускания като език,

манталитет и пр. Обаче и въобще в което и да било време, и особено в днешните условия жителите от определена нация могат да са коренно различни и по език, и по раса; а духовно и по характер, държание, убеждения, способности, интереси; междуличностните разлики могат да са огромни и в най-“чистите“ раси. Невробиологът еволюционист Сергей Савельев посочва, че индивидуалните разлики в мозъка на представители от една и съща раса* са по-големи, отколкото средните междурасови – това е видимо и с просто око в наклонностите, способностите и пр.

В същото време понятието „раса“ в съвременното разбиране е по-сложно отколкото простото разделение на: европеиди, монголоиди, чернокожи, австралоиди.

* Човекът е най-жестокият звяр

Виж човешката история и напр. Артур Шопенхауер, „Парерга и Паралипомена“

* „чиито водещ интерес по определение е задържането на властта и постигането на повече власт и удоволствия⁶, а не знание, наука...“

Може би тези сили отговарят на понятието Воля във философията на Шопенхауер и „Воля за власт“ при Ницше и са проява на първичните нагони за оцеляване и господство.

Целенасоченото потискане на научно-техническото развитие

Прогнозистът, приложен математик, икономист Михаил Хазин твърди, че още по време на античността е било възможно да започне индустриалната революция, понеже е имало наченки на манифактура и са били измисляни прости машини, които обаче са ползвани само за играчки, като за последното си спомням, че се говореше дори в детска енциклопедия за изобретенията – реактивна парна машина метална сфера с две „супла“.

<https://about-history.com/why-wasnt-the-steam-engine-used-from-the-ancient-period/>

Ученият твърдеше, че ако е била започнала индустриална революция тогава, тя би разрушила робовладелската система, което не е било желано от управляващата класа, затова и не ѝ е бил даден тласък – например като се насърчат

---

6 Може би тези сили отговарят на понятието Воля във философията на Шопенхауер и „Воля за власт“ при Ницше и са проява на първичните нагони за оцеляване и господство.

по-масово производство, учените, инженерите, образованието и пр.

Историкът Андрей Фурсов често споменава предполагаемото нарочно потискането на научно-техническия прогрес в някои направления след 1960-те години. Това беше илюстрирано например наскоро през 2020 г. при неистовите радости, когато двама американци излетяха с ракета в космоса, само защото била на частна компания – 59 години след полета на Юрий Гагарин, 34 години след съветската космическа станция „Мир“ и т.н.

* Виж също бележки в книгата „Универсален изкуствен разум“, коментар дали образованието умишлено не произвежда „дегенерати“ и в края на тази работа.

* В САЩ по време на робския период е имало строги закони, забраняващи ограмотяването на робите, дори за да четат Библията, понеже това ги правило непокорни и ги карало да се бунтуват. Виж „Slavery And The Internal Slave Trade In The United States Of North America: (...) 1841“. <https://www.amazon.com/Slavery-Internal-United-States-America/dp/116490552X>

Хуманизъм и хуманност

Що е то „хуманизъм“ и какви връзки създава в български ум? Човечност, човечество ли или какво? Какво е то и нещо определено и единично ли е? Какви ли не хора се смятат за „хуманисти“ или деяния за „хуманни“ по един или друг начин – от Христос, майка Тереза или Ганди до борците за „чиста човешка раса и вид“ – едните са се грижили за онеправданите и страдащите, а другите са ги изстребвали, все в името на доброто на човека и „човечеството“.

Като се каже „транс“ - отвъд, от другата страна - значи отвъд човешко или човечно? Нечовешко, нечовечно? Т.е. нещо „зло“, „сатанистко“ (анти-човешко) и т.н.^{7?} Или пък по-добро? Какво *точно* обаче е „човешкото“ от властова и „човечна“ страна виж по-горе; и не следва ли тогава, че „отвъд“ може да бъде и „доброто“?

---

7 Подобно на „постчовек“ – posthuman. Виж също терминологичното разделение на „хуманитарни“ и „точни“ науки.

Свръхчовечност и надтелесност

Мои варианти на „трансхуманизъм“ са напр. свръхчовечност⁸ - в различни форми – свръхчовешки, свръхчовек - и надтелесност.

Всякакви религии и учения, в които има и се проповядва за дух, душа, вечен живот⁹ са „надтелесни“ и също като „трансхуманизма“ се *стремят и обещават* в крайна сметка „безсмъртие“ в рамките на същата личност, като според мен човеците и сега са „безсмъртни“ чрез предците и наследниците си. Стремешт към удължаване на живота или безсмъртие тревожи „мразителите на трансхуманизма“ като вид „опит за намеса в делата на Бога“.

Обаче за тях навярно *не са намеса в делата на Бога* медицината и всички други средства, технологии, практики за „удължаване на продължителността на живота“ или за увеличаване на човешките възможности – каквито всъщност са *всички* технологии и науки. Защо ли? Може би защото са в „приемливи“ за тях граници, не са толкова „ефектни“ и „ефикасни“ и т.н. или просто защото те никога не са се замисляли за това или им е трудно да заявят „Забранете медицината!“

Свръхчовечността е част от развитието на знанието и технологиите, а всяко действие или бездействие може пряко или косвено, веднага или след време да попречи, причини или да допринесе за нечие раждане или смърт, т.е. ние във *всеки* момент се „намесваме в делата на Бога“.

Също така степента „свръх“, в каквито и да е мерки, не посочва сама по себе си какви права има съответният „свръх-някой си“ спрямо друг в *общество* или *правна* система. В православните общества например, поне на книга, би следвало да е като в Библията в частта *„на когото повече е дадено, от него повече ще се изисква“* - по Лука 12:48. От по-умния, по-талантливия, по-„съвършения“ се очаква да помага на по-глупавия, по-слабия, по-немощния и безпомощен, по-несъвършения, а не да се възползва от тях, както от възрастните се очаква и те са склонни да помагат на децата, и не само на своите. В този дух на взаимопомощ е и тълкуването за българската и източноевропейската етика напр. на Драгомир Тачев – Кихано в

---

8 Виж също писмото на Т.Арнаудов до Оксфордския институт за бъдещето на човечеството от февруари 2012 г. - на английски в блога Artificial Mind или в превод на български в книгата „Универсален изкуствен разум“, 2020 като я обнародвам.

<https://artificial-mind.blogspot.com/2012/02/philosophical-and-interdisciplinary.html>

9 При вярванията в прераждания личността може да е друга, но „душата“ е същата.

многобройните му творби на сайта „Антипропаганда“¹⁰.

Правото на по-силния/“висшия“, в други култури, смятани за „по-цивилизовани“, си е чиста „джунгла“, те всъщност са по-биологични, по-примитивни, както посочва Сергей Савельев – капитализмът, особено в „дивата“ си форма, наистина е „естествен“, но естествен като за обикновените шимпанзета от по-агресивния вид; такава е пиратското, бандитско, имперското, безцеремонното „право“, че по-силният, по-умният, по-хитрият, по-подлият е свободен да измами, ограби, използва и унищожи по-слабия. И наистина, *свободен е, да го прави*, но по примитивните биологични и физични закони, а не по префинените и лъжливи софизми, не за „общото благо“, заради конституции и закони, измислени от двуличници, които не могат да посрещнат открито и честно собствената си маймунска природа или алчност и жестокост, и затова винаги я маскират с „човешки ценности“, с „джентълменство“, „цивилизация“, „възпитание“, „учтивост“ и пр., подобно на известната мисъл на американския президент Теди Рузвелт, който цитира африканска поговорка, че *ако си носиш голяма тояга и говориш любезно, ще стигнеш далече*¹¹. Подобни подли взаимоотношения водят до скрити и открити „войни“ в такива общества и са част от насилническата и търгашеска етика.

„Хуманно убийство“

Що се отнася до „хуманността“ – пример за перверзната употреба на тази дума е изразът „хуманно убийство“, под което в англоговорещите страни при семантичен анализ се разбира „минимално болезнено“, напр. за систематичното изстребление на милиони подивели котки в Австралия, за да спасят местните видове, или пък за начин за умъртвяване на осъдени на смърт хора или на животни за храна. Циниците „хуманисти“ използват и думата „евтаназия“.

Сравни с истерията на защитници на „правата на животните“ и телевизионно предаване преди няколко години срещу българския обичай „тричане“, където веднъж в годината в някои села се въртели кучета на въртележка „като космонавти“. Наистина обичаят е „жестокост“ и „насилие над животните“, но оценката на степента

---

10 <https://antipropaganda.eu> Виж също „Европейският път...“ - споменат по-нататък, както и В.Вацев: „Православие и евроатлантически ценности“.

11 Идеология на дебелия тояга („говориш меко“, softly) - https://en.wikipedia.org/wiki/Big_Stick_ideology

им *не е обективна* и очевидно е от името на някое чуждо общество, което иска да ни унижи и очерни, като това е разбираемо, предвид че въпросното телевизионно предаване не е българско и не говори от името на българите, а е част от световна мрежа и съответно говори от името на своите собственици, както е и при повечето платежоспособни и мощни медии в България, разпореждащи се като „цивилизатори“ и „възпитатели“ на нашето „първобитно туземно население“.

Както обяснява и жената от клипа, кучетата не получават наранявания: освен объркване и уплаха за секунди не им се причинява нищо друго; онези от клипа не стават агресивни; и обичаят е маломерна и неизвестна селска традиция.

Жестокостта на западноевропейските общества е изразена в обичая борба с бикове

Сравни обаче тричането с испанския, каталунския, португалския, френския и латиноамериканския обичай за „борба с бикове“ - „корида“, при който дори и в най-големите градове т.нар. тореадор, матадор, бикоборец, облечен в парадни дрехи, разиграва и уморява бик на стадион пред голяма публика, омаломощава го, към края на представлението го измъчва и постепенно убива като го намушква с пики, и в самото заключение, заедно с помагачи, го довършват на арената.

Тази садистична, перверзна и кървава операция се смята за мъжествена от съответните *същества*, които я практикуват, и се запазва в техните „цивилизовани“ общества, понеже бикоборецът „рисува живота си“ и било „традиция“. Оценката на това деяние за мъжествено е абсурдна, заради предизвестения зловещ край в неравна битка. Суетните жестове на матадорите напомнят за психическа патология или за пародия или действителни хомосексуални наклонности – вид травестия. Гаврата се извършва публично за забавление на многохилядна тълпа, която ръкопляска и се радва, а смелчагата е знаменитост, като този кървав цирк е част от градската, формализирана, официална култура от много векове под закрилата на краля - най-висшата инстанция.

Въпреки, че в съответните страни също има протести, тези събития продължават да се провеждат на много места с пълната им жестокост и да се посещават от сеирджии, докато в други са ограничени до разиграване и изтощаване

на животното. Последната смекчена форма обаче също представлява стократно или хилядократно по-голям по обем тормоз от въртенето на куче за секунди, а се споменава, че често отново водела до смърт.

Защо тогава всеки ден по съответните нравоучителни предавания и медии не говорят за противните и извратени „европейски“ и австралийски „традиции“ и нрави? Представете ли си в България систематично и с хладна пресметливост да се избиват хиляди и милиони котки с отрови и капани, както правят „милчките“ австралийци с усмивка на лицата? Какво щеше да каже за нас „цивилизацията“, за „дивите балканци“, на български, през екраните и страниците на работещите в България медии, които „вярват в доброто“?¹²

Представяте ли си да се заколи дори само *едно* животно в центъра на Пловдив или на стадион и *хората да ръкопляска*т и да се *веселят*, дори *един-единствен път*, а не да се върши редовно¹³ в много градове като в „цивилизацията“?

Не е нужно да си представяте – имаше предложение на кмета на Пловдив Иван Тотев за подобно действие, което се превърна в скандал - то беше посрещнато с огромно възмущение от българите, които очевидно имат по-голямо уважение към животните и чувство за приличие към смъртта.

Що се отнася до „хуманното убийство“ и „евтаназията“, на български ще е най-малкото просташко да кажете „човечно убийство“ или „човеколюбово, човешко убийство („humane“ е със същия корен като „човек“, „човечен“, „човешки“); освен в случай на „избявяне на някого от мъките му“ при nelечима прогресивна болест, агония в непоносима болка, рак и пр., но и тогава в нашата православна култура деянието се смята за нередно и греховно, а онзи, който освобождава страдащия от мъките му, поема грях върху себе си.

Латинската дума за убийство в английския език: „homicide“, човекоубийство, звучи с „humane“ като „човечно човекоубийство“. Може да се каже „безболезнено“; „да го приспят“ (куче, коте); „милостиво“ (също е цинично); „бърза смърт“ или нещо друго, което не е свързано със смислоносещата частица „човечно“. В същото време на практика, за съжаление умишленото убийство, човекоубийството, е „човешко“ деяние, не е необичайно действие за „човек“ и в обществата обикновено е приемливо, когато се убива „виновен“. Виж извратения израз „*невинни жертви*“ - „ще загинат невинни“ също често използван в английския и по целия свят, който внушава,

---

12 Рубрика от новините на „Би Ти Ви“.

13 Виж заб. Причина за бикоборството

че ако „съдът“ или господарят им реши, че са „виновни“ или „грешни“, то убийството им или жертвата им ще са нравствено оправдани.

Това прилича на старозаветна или друга нехристиянска идеология на силите, които проповядват тези внушения, макар че идват от уж християнски общества, като символиката напомня за Библейски мотиви и месии. Виж например първия епизод от сериала „Капитан Пауър и войниците на бъдещето“, 1987-1988 – достъпен в Интернет¹⁴.

„Добрият“ герой чичо преговаря с „лошия“ чичо в началото. В рамките на англо-американската драматургична школа, традиция и шаблони, „лошият“ е подлец, който отвлича близък родственик на „добрия“: съпруга, дете, сестра, брат. В случая похитеният е синът на „добрия“ – за да бъде принуден той, чрез изнудване и заплахи за измъчване и убийство, да съдейства на „лошия“ да постигне каквото желае.

„Лошите“ обикновено искат пари, „луди са“, отмъщават или са „терористи“. В този филм похитителят е особен вид „терорист“, „луд учен“, „трансхуманист“¹⁵ който иска да „*дигитализира*“ колкото се може повече човеци, като той смята, че така ще ги спаси. Бащата обаче отговаря, че „ще загинат *невинни хора*“¹⁶.

В други нехристиянски монотеистични култури убийството на чужди също не е грях и не тежи на съвестта на „вярващите“.

Подобно възприятие за света е коренно различно от нашето, от православното, от източноевропейското, включващо по-здравата и запазила се част на католическото, а също и на будистите. Православни хора биха казали: „*да имаш страх божи*“.

Не е задължително човек да спазва всички религиозни ритуали или „до сълзи да се моли на Бога“ и пр., за да бъде на практика възпитан да изповядва и да има ключовите нравствени ценности, присъщи на обществото с тази религия, бидейки израснал и изграден като личност в такова общество.

Нравствените ценности, правилата и допустимото в здравите отношения между хората и пр. са закодирани в обществото и неговото устройство, в езика, във взаимоотношенията, в традицията и пр., а дори предпоставки може би донякъде има и в преобладаващия генетичен код на населението поради изкуствения обществен отбор през вековете и хилядолетията в определени земи и народи. Различията в

14 Виж началото на клипа от бележката за трансхуманизма в началните страници - където се използва този израз: <https://youtu.be/IOS9XtzdrYg>

15 Но не си спомням да използват думата „трансхуманизъм“.

16 Виж бел. по-долу.

манталитета може би не се дължат само на вече съществуващата култура, може би определена култура се изгражда каквато е *и заради* биологичните особености на съответното население. Разликите в умовете ни може би са по-големи отколкото изглежда на пръв поглед от външния вид, понеже основният обем от закодираната информация в генома описва именно структурата на мозъка, която се проявява в поведението, характера, склонностите и пр. Виж напр. работите и изявите на Сергей Савельев, който говори и пише за обществения „отбор по мозъка“ – т.нар. „церебрален сортинг“: <http://www.medpharm-sofia.eu/files/DIR%202/Cerebral%20sorting.pdf>

Бележки към „Хуманизъм и хуманност“ и „Сврѣхчовечност и надтелесност“

... Виж също писмото на Т.Арnaudов до Оксфордския институт за бъдещето на човечеството от февруари 2012 г.

На английски в блога Artificial Mind или в превод на български в книгата „Универсален изкуствен разум“, 2020 като я обнародвам. <https://artificial-mind.blogspot.com/2012/02/philosophical-and-interdisciplinary.html>

Вторият вид шимпанзе пигмей - бонобо

Шимпанзето бонобо е по-дружелюбно и любвеобилно отколкото обикновеното. Самците на обикновеното имат по-мощни челюсти, по-агресивни са, често се бият и убиват, има случаи на канибализъм, докато при бонобо убийства няма или са изключително редки.

* Станислав Дробшевский, „Мужчина всегда главный? Матриархата никогда не было?“, А поговорить?...“, 9.03.2020 г. <https://youtu.be/dEthxyFsbV8>
<https://bg.wikipedia.org/wiki/шимпанзе>

Идеология на дебелимата тояга („говориш меко“, softly)

https://en.wikipedia.org/wiki/Big_Stick_ideology

Систематичното изстребление на милиони подивели котки в Австралия
New York Times, "Australia Is Deadly Serious About Killing Millions of Cats", 25.4.2019

<https://www.nytimes.com/2019/04/25/magazine/australia-cat-killing.html>

В друга статия хуманистите обясняват, че ще ги тровят с наденици с месо от кенгуру и еди-какво си, като те се стараели последното им ястие да бъде поне вкусно – великодушна традиция, която се вижда и в САЩ, където се уважава последното кулинарно желание на осъдените на смърт да си поръчат ястието преди изпълнението на „хуманното“ им човешко жертвоприношение.

* Обичаят „тричане“: https://bg.wikipedia.org/wiki/Тричане_на_кучета

„Господари на ефира“ със загрижен репортаж за тричането:

<https://www.youtube.com/watch?v=I8204SkKPUl>

* Корида: <https://www.vesti.bg/lyubopitno/puteshestvia/korida-zashto-toreadorite-riskuvat-zhivotasi-6066736>

* **Бикоборство**: <https://en.wikipedia.org/wiki/Bullfighting>

Виж също и инициативата на френската актриса Бриджит Бардо срещу танцуващите мечки и колко беше раздухана жестокостта на нашенските роми и балкански нрави.

* **„Риск“, „мъжество“, Загинали бикоборци**

Садистичността и глупостта на участието в подобна „игра“ намалят съчувствието към подобни жертви.

* **Надбягванията с бикове в Памплона**

Бикоборството е подобно на друг обичай в Испания, за който чуваме всяка година по новините в целия свят, при който тълпи се „надбягват с бикове“ в град Памплона на фестивала на Св. Фермин, като за сто години били загинали 15 души*, а ранените

вероятно са много повече. Това събитие от своя страна напомня за индийски обичай**, при който тамошни фанатични „вярващи“ се самоубивали, като се хвърляли пред „свещени“ колесници, за да бъдат стъпкани и така да спасят душата си.

*** Други видове гаври с бикове на Иберийския полуостров**

Съществуват разновидности като т.нар. „recortes“, при които бикът не се наранява, и „bou embolat“, изключително за Каталония, където поставят факли на рогата на бика, а животните често получавали сериозни изгаряния на челото и очите и не били умъртвявани бързо, за да се намали страданието им*.

* По коментар на [Jorge del Prado](https://www.facebook.com/jeremylholloway/videos/1004286553354940/) от видео във ФБ (не е препоръчително за хора със слаби нерви): <https://www.facebook.com/jeremylholloway/videos/1004286553354940/>

* Виж и останалите коментари от Испания и света срещу тези издевателствата.

* Pamplona, Spain: Running of the Bulls, <https://youtu.be/Qmp4DjtWcuw>, 2011, [Rick Steves' Europe](#)

** Артур Шопенхауер, „Парерга и Паралипомена“, 1851

Кралското семейство и бикоборството

Английската жълта преса съобщава, че любовникът на племенницата на испанския крал е пострадал сериозно в бикоборска схватка.

<https://www.dailymail.co.uk/news/article-7567089/Matador-boyfriend-King-Spains-niece-gored-thigh-groin.html> 13.10.2019

Причина за бикоборството в Испания и пр.

Една логично звучаща причина за съществуването на бикоборството на местата, където съществува, може да се измисли като относителното богатство на тези общества – имат „достатъчно“ бикове и могат да си позволят да жертват някой. Също така, защото те са по-„развити“, градски – събират се много хора, могат да се организират „събори“ по-често и да има финансова изгода от подобни събития. Логиката обаче не смекчава гаврата.

Бикоборството също така е вид дуел, подобно на дуела между хора, „защитаващи честта си“.

* **„Забелязано в Пловдив“, Иван Тотев, видео качено на 18.12.2018,**
„Разфасоваме 2 прасета под елхата на 26 декември“, <https://www.youtube.com/watch?v=NDakmEWP6U4>

* БНТ, 19.12.2018, „Няма да колят прасета в центъра на Пловдив“,
<https://bntnews.bg/bg/a/nyama-da-kolyat-praseta-v-tsentra-na-plovdiv>

„Човечно човекоубийство“ – *humane homicide*

Английският език, в речниково отношение, е смесица от думи с англо-саксонски, латински и френски произход, горе-долу по равно: 26% немски, 29% латински, 29% френски, по-малко гръцки и др. По: Learn English with Gill, Discover the History of English, •13.04.2016 г. <https://youtu.be/aEH2GkuRIHs>

„Жестокостта на западноевропейските общества е изразена в обичая борба с бикове“... на Иберийския полуостров и „производните“ му

Всъщност населението, от където е тръгнал този обичай е под силно генетично и културно влияние на арабите, които са владели полуострова в една или друга степен близо 800 години между началото на осми и края на 15-ти век. Така че може би тези нрави и този първичен, „безумен“ характер на част от иберийското население не е „европейски“, а *арабо-африкански*.

Виж също испанските и португалските жестокости в Америка и в колониите им в Африка и въобще при разгръщането на империите им, известната испанска „Света“ инквизиция; виж и жестоките Граждански войни в Испания: първо в дълги периоди през 19-ти век, за края на тази война пише и Христо Ботев в своята публицистика, като, ако не греша, отбелязва, че привържениците на кралската власт, „карлистите“, като правоверни католици били забранили изучаването на всички предмети в Мадридския университет, които противоречали на Католицизма. Разгледай също гражданската война през 1936-1939 година, която служи като „тренировка“ преди Втората световна.

Въобще, жестокостта е характерна за „терена“ на Иберийския полуостров, въпреки че той се е пишел за силно набожен и християнски – може би набожността им е била с външна защитна цел за подчертаване на различието от арабските завоеватели.

* Христо Ботев, *Събрани съчинения, т.2., 1971*

Върховенството на закона, „виновните“ жертви и строгите закони

Икономистът и приложен математик Михаил Хазин в някои от многото си участия и др. разказва за англо-саксонското (протестантско?) възприятие на света и етика, при които не трябва да се убиват само *своите* - това се смята за грях, - но убийството на *чуждите не е грях*. (Това обикновено важи и при война за всички страни.) Също така там има „върховенство на закона“, което значи, че не трябва да се върши нещо *не защото е зло, неморално* и пр. по духовни причини, „от страх Божи“, заради съвестта, защото и жертвите са човеци; не трябва да го правиш, *защото има Закон срещу това деяние - видим и материален: силите на реда, шерифа, полицията - и те могат да те накажат*. Обаче ако няма закон (физическите сили не могат да работят, напр. при бедствия, когато силите на реда не могат да изпълняват функциите си), вече няма такава заплаха и съответно убийствата, грабежите, мародерствата, безчинствата и пр. стават позволени и нивото им веднага се повишава.

Дали по-високата строгост и формалност на законите и полицията в определени страни не е такава, за да противодейства на по-високите склонности на населението в тези общества да нарушава чуждите права и свободи, ако подобен натиск липсваше, поради нравствените им и културни особености?

Николай Марков в лекция от 2015 г¹⁷. също предполага, че това се отнася за определени народи – според него съответното население може да съществува само „*в режим*“, защото е прекалено първосигнално и не подлежи на „интегриране“ в общества, в които има „свободи“. В полза на твърдението говорят множество събития и отношението на т.нар. мигранти, когато се заселят масово във Франция или Германия - виж например издевателствата в Кьолн както и това, че второ-трето

---

17 Лекция на полк. Марков на конференцията -28.11.2015 -част 2

https://youtu.be/aJ8d5PaCl_4

поколение французи¹⁸ от Северна Африка не могат да се впишат във френското общество, въпреки че знаят френски и са израснали там. Виж също събитията в Ирак и в Либия след като „демокрацията“ и „цивилизацията“ ги „освободиха“ по брутален начин от техните „диктатори“ Саддам и Кадафи. Жертвите, хаосът и разрушенията доведоха до много повече страдания, отколкото под властта им, защото тяхната строгост, от европейска гледна точка, може би е била съобразена с необходимото за да се удържат нагоните на съответното население.

Хуманитарен

Формата „хуманитарен“ също е мъглива - едновременно „хуманитарна помощ“ - благотворение, благотворителност, - но също и „хуманитарни технологии“ - „реклама, маркетинг, връзки с обществеността“¹⁹, които имат за цел изгода за „технолозите“ и често са в ущърб за получателя – т.е. обратното на благотворителност. Тези дейности имат и безобидна, практична, естетическа, необходима икономическа страна в съществуващите условия, но също така и тъмна и неприятна – за военна пропаганда, за разпространение на дезинформация и заблуди²⁰, за *пробутване* на стоки („стимулиране на потреблението“), за *подбуждане към действие* (закупуване, гласуване и пр. т.е. повлияване, „манипулиране“ на съзнанието), за насърчаване на употребата на вредни вещества и напитки и други злоупотреби, които понякога дори не са спорни, а са еднозначни и ясни като бял ден..

Каква е естествената, езиково вградена, смислоносна разлика на български между „хуманЕН“²¹ и „хуман-ИТАРЕН“ и гореизброените науки и как се разбира, освен че се отнася до някакви „хора“. Какво е „-итарен“? Нещо като „елитарен“ ли? Или пък егал-итарен? Защото „хуманитарна помощ“ клони към „егалитарен“, докато „хуманитарни технологии“ – към елитарен, а двете имат противоположен смисъл и се отричат едно друго. И „човешкото“, „човечното“ не е ли по-скоро обратното на

---

18 A.Hargreaves, *Third-Generation Algerians in France: Between Genealogy and History*, *The French Review*, 2010 <https://www.jstor.org/stable/40650637?seq=1>

19 Споменава се в https://bg.wikipedia.org/wiki/Георг_Вилхелм_Фридрих_Хегел

20 Още т.нар „фалшиви новини“ и др. виж по-долу.

21 Също в друг смисъл „хуманна медицина“ и „ветеринарна медицина“ - второто се ползва само за животни и е ясно, но „хуманен“ се ползва за „човечен“, „милосърден“ - нравствена категория, - а в случая „хуманна“ значи единствено отнасяща се до човеци, без нравствена оценка.

„елитарен“ - взаимопомощ, милосърдие, смирение, скромност; да си „земен“ и сърдечен, а не горделив, алчен и т.н.? Общото е, че и двете са верни и се отнасят до „хора“, което е твърде общо.

Успехите на „хуманитарните“ технологии

За някои от първите „успехи“ на съвременните рекламни „хуманитарни“ технологии се смятат въвличането на САЩ в Първата световна война от британско-американската пропаганда, предтечи на Би Би Си и Холивуд, и *запалването* на жените да пушат в началото на 20-ти век с подходящи рекламни кампании и знаменитости. Известни са успехите и на нацистката пропаганда, която *се е учила* от британската от Първата световна. Виж напр.:

* *Милен Иванов, „Подвеждащата реклама“, 2007*

* *Ноам Чомски, различни творби, напр. превода на български на „Кои сили моделират водещите медии в статуи на статуквото*

http://razumir.twenkid.com/mainstream_media.html, Разумир, бр.2, 2015

* *Гор Видал, „Холивуд“*

* *И. Спиридонов, „Сатанизъм Unlimited ...“, 2019*

Нямало безплатен обяд, но има „хуманитарни помощи“

„Хуманитарни помощи“ охотно дават държави, общества, организации и личности с отчетлива „утилитаристична“ идеология, напр. англо-саксонски и други сходни, където често се казва, че „**няма безплатен обяд**“. За тях действията, ръководени от личната материална изгода не са неморални или осъдителни, както е за всеки умел търговец, тарикат, хитрец и пр.

Същите обаче създават организации и фондации за „*помощ*“ на други народи, които твърдят, че „*безвъзмездно*“ отпускат стипендии, грантове, финансират определени събития, общественици, творци – разбира се, че тази помощ *не е безвъзмездна и не е без очакване на ответна услуга*. Логично, следвайки техните „ценности“, се насърчават онези личности, дейности, сдружения, събития, които отговарят на целите и са *полезни за поръчителите*, а не за местните.

„*Храни куче, да те лае*“ ли? И въпреки, че „**няма безплатен обяд**“ – според тях

самите – подобни действия не се смятат за „купуване на политици“ (корупция), каквото те са по определение; не са „*намеса във вътрешните работи на страните*“ чрез създаване на „*поддривни*“ организации („неправителствени“, „граждански сектор“ от фондации и т.н.) и пр. Не, тази дейност се представя като „*филантропия*“ - в превод „любов към човека“ или „човечеството“.

Виж още Артур Шопенхауер, „Парерга и Паралипомена“, 1851; изд. „Захари Стоянов“, 2013, том 4, за САЩ, с. 261

Виж Имануел Кант, „Към вечния мир“, 1795; БАН, 1977

Дехуманизация и „безполезни“ хора

Австралийска научна статия „*Развитието и валидацията на мярка за дехуманизация в рамките на любовна връзка*“ по психология използва термина „дехуманизация“, даже измерена с числа: „*определена като отказ от уникално човешки или основни човешки особености спрямо друг човек*“. Говорят за социопатични и психопатични поведения, в крайна степен, като изстребления на хора, но също така и просто за гняв или отхвърляне като част от тяхната „дехуманизация“. Според статията излиза, че ако се разгневиш на някого или ако любовницата или любовникът ти те използват, това значи, че „не те смятат за човек“, а не, че сте се скарали, че не се разбирате, не те обичат, не те уважават и пр., не че са били „афектирани“, действали са „първосигнално“ и пр. Не, те са извършили специално „научно“ действие – „*дехуманизиране*“, - а вие сте станали „дехумани“! Това също така внушава, че според тях хората обичайно се отнасят по един и същи начин с всеки, *защото „е човек“* и има „уникално човешки“ и пр. качества, което отново е глупост и префинено лицемерие, особено в англо-саксонските общества, които нямат егалитарна нравствена основа, нямат за мерило обществената справедливост, и които на два пъти са изстребвали поголовно чуждото за тях население на *цели континенти – Северна Америка и Австралия*.

В битовия смисъл обаче, всъщност *хората* се „мразят“ и „не уважават“ и използват, особено в лични отношения, донякъде именно *защото се смятат за хора* - по-необичайно е да мразиш неодоушевен предмет или да му „отмъщаваш“. Дори когато човеците си причиняват зло нарочно, от садистични подбуди, то именно

защото е нарочно, те го правят за да наранят другия - защото смятат/знаят/очакват, че жертвата им ще страда, а те това желаят, което също е една от неприятните „човешки“ черти, която се проявява в определени условия.

„Дехуманизация“ се ползва също от съвременни футуролози от либералната школа като *Йовал Харари* и негови съмишленици, които преоткриват, като „нови“, теми от средата на 20-ти век – или от началото на 19-ти, - във връзка с очакванията за все по-голяма автоматизация на производството и навлизането на технологии с изкуствен интелект, които да заменят човека почти във всички сфери, и разбира се това е представено в страшната светлина, защото в представата на либералите, хората които *не са нужни за производството*, стават „излишни“, те са „ненужни за обществото“; като под „общество“ тук те явно разбират *собствениците* на производството, а не *членовете на обществото – хората*.

В същото време обаче за „обезчовечаване“ се говори от векове и то в „нормални“ условия, като темата присъства и в комунистическата, марксистката школа, която следва да е „враг“ на либералната. „Обезчовечават“ се работниците при Индустриалната революция, превръщайки се в „придатъци на машината“ като за *старите либерали* това не е било „неестествено“ или „дехуманизация“.

Хората се обезчовечават в работата си и по-рано при манифактурата, когато възвеличаваното от Адам Смит *разделение на труда*, увеличаващо производителността при „*заострянето*“ на карфици, води до неминуемото *затъпяване* на работника, който повтаря една и съща безмозъчна операция хиляди пъти „от тъмно до тъмно“ всеки ден.

Обаче тогава „човешки“ се оказват изтощителната земеделска работа, и всякакви други предишни или нискотехнологични дейности – или те също са били „обезчовечаване“²²?

Или пък всичко по-горе все е „човешко“²³ и понятията „хуманизация“ и „дехуманизация“ са заблуждаващи, понеже човекът, като универсално същество, може да заема всички тези роли – от роб до император и от идиот до гений; от защитник на беззащитните, до садистичен дявол, който би изтезавал и избил всички човешки същества.

---

22 Виж и Кихано, „*Полагането на труд*“, <https://antipropaganda.eu/Konkuren.html> 8.6.2020 г.

23 Виж „Писма между 18-годишния Тодор Арнаудов и философа Ангел Грънчаров, от края на август до септември 2002 г. <http://eim.twenkid.com/old/eim18/predopredelenost2.htm>

Щом Марс надуе бойната тръба,
учители, поети и деца,
превърщат се в *касапи* на часа.

Бележки към Дехуманизация и „безполezni“ хора

* „*Развитието и валидацията на мярка за дехуманизация в рамките на любовна връзка*“ - „The Development and Validation of a Dehumanization Measure Within Romantic Relationships“, https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2019.02754/full?utm_source=ad&utm_medium=fb&utm_campaign=ba_sci_fpsyg

...значи, че „не те смятат за човек“...

Бих го нарекъл „интелектуализирана глупост“. Допускам, че подобни изследвания са форма за „усвояване на средства“ по научни програми.

...„дехуманизиране“ - сравни с „дигитализиране“.

...обществената справедливост ...

Андрей Фурсов, Михаил Хазин, Олга Четверикова, Михаил Делягин и др. руски интелектуалци обясняват и доказват, че напр. в руското общество, у руското население - без значение от етноса, който там е второстепенен - е силно развито чувството за „социална справедливост“*. Виж по-подробно по-долу за „справедливост“.

...Харари...

В неговите визитки е споменато, че е дългогодишен стипендиант на фондове на Ротшилд, а в интервютата с изказванията си и тона си съвсем открито показва, че е част от ЛБГТИ-феминисткото движение против „патриархалното общество“ и пр. и съответно работите му са в съгласие с тази т.нар. либерална финансиска идеология. https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/obshtestvo/2018/03/09/3143794_juval_noi_harari_dori_da_stanem_bogove_shte_budem/

...за старите либерали...

Либерализмът на 19-ти век обаче е различен от неолиберализма, който се налага в световния капитализъм с идването на власт на Маргарет Тачър и Роналд Рейгън през 80-те години на 20-ти век. Думата „либерален“ също е подвеждащо понятие. Виж Т.Арnaudов, „Митът за демокрацията, или...“, 2015, Разумир, бр.3.

„Производството на карфици...“

Adam Smith, “An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations by Adam Smith“, <http://www.gutenberg.org/ebooks/3300>

Адам Смит, „Богатството на народите“

Гърба на банкнота от 20 английски лири:

<http://www.ebanknoteshop.com/englandp392c20-poundssg-v-cleland>

...производителността при „заострянето“ на карфици, води до неминуемото затъпяване на работника...

Биологично – до преждевременна загуба на повече неврони и връзки, които не са необходими за тази дейност, поради естеството на избирателното кръвоснабдяване на мозъка. Съответно води до по-ранната атрофия на неизползваните части.

...или пък всичко по-горе все е „човешко“...

Виж „Писма между 18-годишния Тодор Арнаудов и философа Ангел Грънчаров, от края на август до септември 2002 г.

<http://eim.twenkid.com/old/eim18/predopredelenost2.htm>

...би изтезавал и избил всички човешки същества...

Радикалната част на „Зеленото“ движение стига до подобни степени като приема човеците за вредители. Населението на Земята е прекалено голямо и *трябва* да се намали.

Фалшиви новини

Друг несполучлив буквален превод, „калка“, навлязъл от английския език – „fake news“, което уж е „ново явление“. Самият израз звучи детински – не неверни, неистинни твърдения или факти; не лъжи, клевети, дезинформация²⁴, манипулирани факти, непроверени факти - като последните две могат да имат различен смисъл, причина, подбуди - и пр., а „новини“, т.е. *деянието на съобщаване на нещо „ново“*. Може би този „нов“ „термин“ е създаден, защото се ползва именно от съответни новинарски източници с търговски цели, които „произвеждат“ новини, това е тяхната *стока* и с този печат те заклеймяват „фалшивата“, която заема от техния пазар - „борят се срещу ментетата“...

Съществуват различен вид „фалшиви новини“ – някои са сатирична проза, написана в журналистически стил като от страницата „Не!новините“²⁵ – може би това са „истинските фалшиви новини“, но те са хумористични, макар че някои читатели ги споделят като реални, което ги прави още по-смешни; други „фалшиви новини“ са сериозни клевети²⁶, но те не са ново явление и не са т.нар. „постистина“ – друг измислен англоамерикански „нов“ „термин“.

Трети са мнения или становища по противоречиви въпроси, които „истинските новинари“ също не могат да проверят и докажат, например спорни и сложни научни или технически теми, и не са „фалшиви новини“, а са съответни позиции, теории, обикновено на инакомислещи спрямо „истинското“ или „общоприетото“ (общоналожено) от тях. Теориите в обществените науки и икономиката *по принцип* трудно се доказват, но *някои* теории и учения се представят като едва ли не доказуеми и безспорни като математически аксиоми и теореми, докато други по същия начин като „доказано погрешни“ и пр.

Разбираемо е, че една от функциите на тази борба и въвеждането на „обективни“ мерки от социални мрежи и пр. с формални печати „фалшиво“ е да се наложи цензура на информация от неудобни или неуправляеми източници, и тъй като съответните сили са лицемерни, е нужно да оправдаят действията си с „убедителни“ намерения, които са „за доброто“ на техните подопечени.

---

24 Подобно на „хибридна война“ вместо „психологическа“, „идеологическа“ и пр.

25 <https://www.nenovinite.com/>

26 Бележки за психологическа война и идеологическа в.

Психологическа война и идеологическа диверсия – по Кратък политически речник, 1974 г.

„Психологическа война – една от формите на идеологическа борба ...

*Главното идейно политическо оръжие на ... основното съдържание на който се изразява в **оклеветяване на ...**, **фалшифициране на политиката на ...** или ... учение. **Същевременно се възхвалява** „еди-чий си начин на живот“ и се пропагандира еди-чия си идеология. Централна роля в „психологическата война“ играят управляващите кръгове в ... където се намират главните подривни и пропагандни центрове на ..., заети с разработка на нови форми на п.в.. За постигане на на целите на п.в. се използват всички средства, въздействащи на ума на хората – печатът, радиото, телевизията, киното, науката, културата и пр. ...“*

„Идеологическа диверсия – ... пропаганда, използва като средства за и.д.

*радиото, телевизията, печата, киното и др. Чрез тях тя се стреми да убие у младежта чувството на любов към родината, да насажда в нея nihilизъм и космополитизъм, преклонение пред чуждото, възхвалява на ... като носител на всичко „ново“, „модерно“ и същевременно обявява ... за „консервативен“, „демодирен“. ... Характерни методи на и.д. са: разпространение сред населението на ... и развиващите се страни на **злостни слухове, клевети, фалшифициране на факти** и пр., както и изтънчените методи на „модерния“ анти... - „всестранна“ и „обективна“ информация. „*

Социален, социална дистанция и социална изолация

„Социален“ е чужда дума с прекалено много приложения. Напоследък например тя се ползваше масово в съчетанието „социална дистанция“, защото така звучи световният термин на английски от главните медии, спрямо които нашите се държат като „радио точки“²⁷. Те боледуват обаче не от въпросния нов вирус, а от

---

27 Те боледуват обаче не от въпросния нов вирус, а от *болестта на папагала*.

*болестта на папагала*²⁸. В редки случаи някои посредници се усещаха и използваха по-уместното и просто „отстояние“ или „дистанция“ (разстояние), напоследък – „физическа дистанция“.

„Социализирам се“, „социални помощи“, „социален живот“ са досадни изрази, но все пак са по-ясни в употребата си отколкото „социална изолация“, побуквен превод на „social isolation“. „Социален“ се ползва за някого, който общува с другите, излиза често, общителен е, екстровеертен, или свързва други хора, свързан с обществото, който е склонен да *взаимодейства* с другите, затова съчетаването на горните смисли с „изолация“ става оксиморон - „топъл студ“ - или шега, езикова „перверзия“.

„Социална изолация“ дори е термин, който по определение означава **прекъсване на връзката на индивида с обществото**²⁹. Като пропаганден сигнал от медиите горната заповед звучи страшно. Призивите за „социална изолация“ в това тълкуване съвпадат напълно със склоността на развитие и стремежите, за които от години говорят обществоведи от България, Русия, а също и САЩ* за „атомизиране“ на обществото – мечта за господарите, които така по-лесно могат да направляват своите „роби“ – своеобразно продължение на принципа „разделяй и владей“ до ниво отделна личност.

Ако не греша, американският езиковед и общественик Ноам Чомски е споменавал наблюдения, че в САЩ след студентските вълнения през 60-те години, т.нар. „криза на демокрацията“, университетските сгради и местности се организирали така, че да има по-малко обществени места, където да се събират младежи.

Общоизвестен факт е, че в САЩ учениците сядат на единични чинове – риторичен въпрос е дали целта не е да се учат по-добре на тамошната идеология на индивидуализъм и по-ожесточено конкуриране. През 2019 г. „нов проект“ в България предвиждаше да се въведе същото единично седене в клас, защото всеки ученик „трябвало да разполага с 2 кв. м. пространство“. И ученици, и учители бяха против - освен поради това че съученикът, с когото седиш на един чин, е специален в нашата култура, - и по обикновени практични причини – липса на място в класните стаи; дете споделя, че с другарчето си си разделяли носенето на учебници и така олекотявали

---

28 Виж Т.Арнаудов, „Упадъкът на езика на българското общество...“, 2003, сп. „Свещеният сметач“: <http://eim.twenkid.com/old/3/27/upad.htm>

29 https://en.wikipedia.org/wiki/Social_isolation

раниците си³⁰ *.

„Социален“ е добре да се ползва или редува с обществен или друга подходяща за случая: общ, общностен, общителен, общуване, общество, обществознание, обществовед, взаимен, взаимодействиен, съвместен и пр.

„Солидарен“ и „съпричастен“ понякога също по-точно изразяват смисъла, който се влага в думата „социален“ или „емпатия“ в някои словосъчетания.

...

Бележки: Една от препоръките е Г-образно построяване на чиновете обаче с цел подобряване на общуването („зрителен контакт“, а не гледане на гърбовете) обаче все пак е положителна. Тя се практикуваше от учители в часове по психология, философия - размествахме масите за тези часове. Споменава се, че засега щяло да бъде за 1-4 клас.

Цивилизация и демокрация

Друга подобна дума е „демокрация“, чиято умопомрачителна демагогия се изследва многостранно в книгата *„Митът за демокрацията, или Свобода на словото, добросъвестност и обективност в политическото говорене за демократи и комунисти“*³¹ от 2015 г. Подобни са „цивилизация“ и „цивилизован“, civilized, отново вероятно през английски в ново време, а по Добри Войников – у нас поне от XIX век.

На английски думата се ползва, за да означаи „възпитан, или „спокоен“, или „договаряне без прилагане на физическо насилие“; „уважителен“, като някои биха нарекли подобно поведение „интелигентно“ - също объркано и неподходящо *смесване на смисли*.

„Цивилизован“ в действителност обаче, особеностите на действителните най-„градски“ общества и на най-развитите, най-могъщи, най-богати образувания, наречени „цивилизации“, означава най-жесток, най-нагъл, най-убийствен, най-унищожителен, най-груб, най-безцеремонен в особено големи размери и т.н. Виж например най-великите империи на своето време - Римската империя, Испанската империя, Свещената римска империя, Британската империя, Третия райх, САЩ и виж войните водени от най-могъщите държави. Най-мощните технологии, най-

30 <https://btvnovinite.bg/bulgaria/edinichni-chinove-i-kamini-tova-predvizhda-nov-proekt-na-mon.html>

31 Т.Арнаудов, „Митът за демокрацията“, 2015 „Разумир“, бр.3 <http://razumir.twenkid.com/#3>

добрата организация, най-висшата „цивилизация“ по правило са съпътствани от най-„висша“ жестокост и възможности за унищожение в най-големи размери и с най-голяма циничност в рамките на епохата³².

„Цивилизованите“ древни гърци и римляните наричат другите народи „варвари“, като един от гръцките „супер герои“ Одисей е коварен измамник, хитрец, крадец и авантюрист и тези негови качества се почитат³³. Гърците са робовладелци, избирателни права имали само малък процент от заможните граждани. За тях робите им били „говорещи оръдия“ - вещи. Жените били забулени и служили „за разплод“. Гръцката цивилизация обаче днес е пример с културата си, с „демокрацията“, с новите заблуждаващи внушения свързани с последния термин за „мир“, „любов“, „просперитет“, уважение към „гражданското общество“³⁴ – последното е друг израз от същия демагогски списък или въобще - „нещо хубаво, престижно, елитно“, така че неопитният слушател или читател да се „досети“, че следователно може би на тях се градят „човешките права“, „ренесанса“, като под последните се разбира най-вече „нещо възвишено“, „хуманно“ - древногръцките „ценности“...

От политическа гледна точка обаче и в гръцката античност, и през въпросния Ренесанс, чудовищните и „чисто човешки“ зверства и безчинства си вървят с пълна сила, кладите на инквизицията горят; една от истинските първи „световни“ войни³⁵ – „Трийсетгодишната“ в Свещената римска империя си тече и християни от цяла Европа избиват масово и безмилостно други християни, невъоръжени, жени, деца; сто години по-рано „реформаторът“ и протестантски „духовник“ и „будител“ Мартин Лутер заявява да се избиват разбунтувалите се селяни като бесни кучета³⁶, но това не е помрачило ореола му на „хуманист“.

„Борците за свобода, братство и равенство“ от Френската революция по време на „Просвещението“, не на теория, а на практика, живите хора, били амбициозни главорези в буквалния смисъл³⁷, като гилотината се е смятала за „хуманна“ „безболезнена“ смърт; маймунджулъците им преминават от „демокрация“ към „Френската империя“ на Наполеон – „кариерист“ от *италиански* произход (остров

32 Виж статия за „пиратите и императорите“.

33 Подобно на пиратите в англо-саксонския свят

34 Виж статия по-долу.

35 „Управляемa история на примере событий двадцатого века. Андрей Фурсов.“, 21.05.2020 https://youtu.be/x0nHtpMU_1Y?t=276 1618-1648 г.

36 30-годишната война: 1618-1648 г. * Й. Погребиски, „Г. В. Лайбниц“, 1973

37 Практикува се като смъртна присъда във Франция и късно през 20-ти век – виж френския филм „Двама мъже в града“, 1973 г., реж. Хосе Джовани, с Ален Делон и Жан Габен.

Сардиния, завладян от Франция през 1768 г.), който се борил „с тиранията“, за да наложи с убийства и война своята „по-свободна“ и по-„цивилизована“ тирания.

Римляните разпъвали хора на кръст, хвърляли ги живи на диви зверове за радост на тълпата. Същата държава е изтребила милиони в древността, за да покори земите, които населяват, и да превърне оцелелите и неродените в роби като е измислила и „свещеното“ *римско право*, с което се бори за „справедливостта“. Т.нар. „Света“ Инквизиция на католическата църква се е основавала на процедури от *Римското право*. Красива илюстрация за *тяхното* право и за *тяхното* чувство за „справедливост“.

Правото е идол в „цивилизования“ свят, символ на „справедливост“, както е идол и самата институция Римска империя – връх на алчност, жестокост и наглост, – както са империите и императорите по принцип³⁸.

„Справедливост“³⁹ в общ контекст е неопределен оценъчен израз, донякъде подобен на „невинни жертви“, „убит без съд и присъда“ и др. като се има предвид, че второто е саморазправа, жестокост, докато първото *уж не е, защото е „справедливо“* и е „нещо противоположно“⁴⁰. Представата за справедливост е различна в различни общества и групи и се възпитава по различен начин. При „справедливостта“ в юридически смисъл е внушение, че ако съдът издаде присъда – „убит със съд и присъда“, значи че осъденият или екзекутираните са „справедливо“ наказани „виновни жертви“; за вината им няма гаранция дори и формално спрямо собствените действащи закони на съдещите, особено в случаите за които обикновено става дума при употребата на въпросния израз – по политически причини, а не криминални. Вината в такива случаи, разбира се, зависи от идеологията и оценката на съда и служи за да оправдае определени действия и за да *убеди* определени хора, че решението е „правилно“, „законно“, „морално“ и заслужено. Така е и с всички присъди, но в политическите е най-очевидно и най-много трябва да се „убеждава“, ако има живи и способни за съпротива и ответни действия представители с друга преценка за „законността“.

Заради всичко изброено по-горе не бива в пряк смисъл да се използва думата „цивилизован“ за „без насилие“, „с уважение към другите“, или пък „изискан“ или дори „интелигентен“ и пр.

---

38 Виж статия за пропагандата на римската цивилизация.

39 Виж статия за Справедливостта по И.Кант.

40 Подобно на „демократи и комунисти“. Виж Т.А. „Митът за демокрацията“

Андрей Фурсов, Михаил Хазин, Ольга Четверикова, Михаил Делягин и др. руски интелектуалци например обясняват и доказват, че напр. в руското общество, у руското население - без значение от етноса, който там е второстепенен - е силно развито чувството за „социална справедливост“. В лекции и участия на Фурсов той изтъква, че руското общество е „системно антикапиталистическо“, не-буржоазно, т.е. малка част от руснаците смятат, че личният интерес е по-важен от обществения и са приели ценностите на алчността и егоизма, въпреки десетилетната бясна пропаганда, която се внушава от англо-саксонската и западноевропейска идеология за личното преуспяване, за сметка на другите, и за правото на силния.

Да смяташ обществения (общия, чуждия) интерес за важен всъщност означава да *уважаваш* и *зачиташ другия; другите личности в обществото* и да разбираш и възприемаш по-голяма цялост, от която си част. Същото, изказано с християнска словесност, гласи: „обичай ближния както обичаш себе си“.

Друг руски специалист китаист, дипломат, Константин Батанов, обръща внимание на различното тълкуване на „братски“⁴¹ в Русия и в Китай. В Китай се ползвали два йероглифа за брат – по-голям и по-малък – като конфуцианството повелява в отношенията винаги да има господар и подчинен, както и уважение към по-стария, съответно „големият брат“ винаги е водещ. От друга страна руското разбиране за „братство“ е за искреност, откритост, равенство, взаимност, каквото е и българското - за разлика от английския „Голям брат“ от романа „1984“. Съответно при сътрудничество между руска и китайска страна, азиатската може да твърди, че работи „братски“, но да има предвид, че тя командва, докато от руска погрешно да очакват, че отношенията са в положение на равнопоставеност.

Същото явление срещаме и при нас с общуването си с „партньори“ - сътрудничеството с империи и имперски държави и народи, които са чужди и враждебни на нашата култура и език. Ние погрешно приемаме или допускаме, че те ни смятат и се отнасят с нас като с „равнопоставени“, че са искрени, че искат да ни помогнат („да ни оправят“) и пр., като мислим през своята наивна гледна точка, че те са като нас. Така сами вкарваме вълка в кошарата

---

41 *День ТВ, „Чего мы не знали о психологии китайцев. Константин Батанов“*, 5.06.2020 г. Около 22:55 мин. <https://youtu.be/6T-oJ0Q-Pkl> Отнася се и за „сътрудничество“ въобще.

Бележки към „Цивилизация и демокрация“

Така сами вкарваме вълка в кошарата...

Виж по-нататък и сатиричния разказ: Тош, „Тъпанасов, или СЕКС, другари!“, 2002, <https://web.archive.org/web/20091101131309/http://bglog.net/BGLog/16297>
Виж също работите на Драгомир Тачев – Кихано от <http://antipropaganda.eu>
и класиката на Добри Войников, „Криворазбраната цивилизация“, 1871

“Цивилизован“, употребено за да означи „възпитан, или „спокоен“, или „договаряне без прилагане на физическо насилие“; „уважителен“ и пр....

„Напр. виж английски комедиен клип, който показва горните значения; а също „културен“, „образован“. <https://youtu.be/UaKTuKEErnw?t=290> , 5:10-5:30 мин.

В личен разговор познат американец от китайски произход нарече моя начин на спорене и критика от сборник с писма по универсален изкуствен разум* по-“civilized”, сравнен с маниерите на друг по-груб и безцеремонен колега:

* „Chairs, Caricatures and Optical Illusions” – Artificial General Intelligence - AGI Digest 2012

<https://artificial-mind.blogspot.com/2017/12/capsnet-capsules-and-CogAlg-3D-reconstruction.html>
http://research.twenkid.com/agi/2012/AGI_2012_Chairs_Caricatures_and_Object_Recognition_as_3D_Reconstruction.pdf

„Смесване на смисли“...

Виж също психологическия термин „емоционална интелигентност“ ; също комичните „меки умения“ - „soft skills”, т.е. умения за работа с хора; за разлика от „твърди умения“ - hard skills – технически.

Най-мощните технологии, най-добрата организация, най-висшата „цивилизация“...

Виж също: Добри Войников, „Криворазбраната цивилизация“, 1871 г.

<https://chitanka.info/text/3750> * Драгомир Тачев - Кихано, „Криворазбраната цивилизация“,

<https://antipropaganda.eu/Krivorazbranata1.html>, 19.5.2019

Наполеон Бонапарт – борец за „свобода, братство, равенство“...

И борейки се с привилегиите и благородниците във френското общество, както се полага, назначава свои роднини, например братята си, за крале – на Италия и др., досущ като нашите „местни феодали“, но в съответния по-голям мащаб.

„Света“ Инквизиция на католическата църква се е основавала на процедури от Римското право

Правото, адвокатството, в същото време са и символ на софизма, лицемерието, „йезуитската реч“, умишлената и злонамерена неяснота и двусмислие, манипулирането и изкривяването на фактите и пр. - виж по-долу.

<https://en.wikipedia.org/wiki/Inquisition>

<https://bg.wikipedia.org/wiki/Инквизиция>

Според римското право съпругът в „цивилизования“ римлянин е имал право да убие жена си или да я продаде в робство. Виж [М.Динкова, 1978] по-долу.

„Убит без съд и присъда“ и „убит със съд и присъда“ като две заблуждаващи противоположности: „несправедливо“ и „справедливо“...

Подобно на невярното – непълно и заблуждаващо - противопоставяне „демократи и комунисти“ или „демокрация и комунизъм“ – като, при това, под второто освен това се има предвид „социализъм“, който е наречен от „демократите“ комунизъм, за да се вмести по-добре в демагогията им. Виж в *„Митът за демокрацията, или свобода на словото, добросъвестност и обективност в политическото говорене за демократи и комунисти“*, 2015, Разумир бр.3.

<http://razumir.twenkid.com/#3>

Английският език не е най-подходящ за...

Що се отнася до английския език като цяло, откъдето навлизат чуждите думи в обществените науки и политиката и въобще, прогнозистът Сергей Переслегин цитира философа Франсис Бейкън, според когото английският език бил подходящ за търговия, но питал риторично дали е добър за описание на божественото творение. Макар и да е имал предвид природните науки, мисля че изказването е вярно в още по-голяма степен за обществените, правото и пр. заради нелепата му многозначност и противоречивост, и целенасочената му употреба по този начин.

Статии към „Цивилизация и демокрация“

Справедливостта по Имануел Кант

И.Кант за справедливостта: „Всички отнасящи се до правото на други хора постъпки, които не са съвместими с публичността, са несправедливи ...“

"Към вечния мир", с.70, БАН, 1977, превод Цеко Торбов:

„Защото една максима, която не бива да разгласявам, без с това същевременно да не осуetyявам собственото си намерение, което трябва да остане напълно скрито, ако трябва да успее, и за която не мога публично да се обявя, без с това неизбежно да не предизвикам съпротивата на всички против моето решение, не може да има тази необходима и всеобща, следователно а priori понятна противообработка на всички против мене, отникъде другаде освен от несправедливостта, с която тя застрашава всеки.“

Сравни с подлостта в политиката, тайни сговори, тайни договори без обсъждане и пр.

„Цивилизация“ и „демокрация“ по Андрей Фурсов

Изказване на Андрей Фурсов на 1.6.2020 г. относно цитата на Чърчил, че не било измислено нищо по-добро от „демократията“ подкрепя написаното по-горе: *„Демокрация, както и цивилизация са толкова многообразни, многомерно определени думи - имат около 200 определения, - че те не са научни термини... напр. атинската демокрация – каква част са имали право на демокрация? само 10% от населението... а през средновековието – каква демокрация (...) имало е само кратък [“блажен”] период - французите го наричат щастливите трийсет години, 1945-1975 г. (...)“* и пр.

§„Фурсов о Билле Гейтсе, мировых элитах, Лукашенко и капитализме“, И Грянул Грэм, 1.06.2020 г. ок. 29 мин. <https://youtu.be/AdQ6RDFm2MI>

Пирати и императори по Ноам Чомски

По-голямата жестокост и възможности за насилие на империите не отменя жестокостта и на по-нискотехнологичните обществени формации като онази на Чингис хан или пък на обикновените разбойнически банди. Обаче по-малките банди се наричат „организирана престъпна група“, „пирати“ или „терористи“, докато най-големите и най-могъщи техни колеги и главатарите им са „велики императори“, „Божии наместници“; някои от тях дори са обявени за светци.

* По Ноам Чомски⁴², който цитира отговор на заловен пират към Александър Велики: *„Какво имаш предвид като ограбваш целия свят; тъй като го правя с малък кораб, ме наричат разбойник, докато ти водиш огромна флотилия и затова те титуловат „император“⁴³*

„Гражданско общество“

С лъжливия термин „гражданско общество“ днес обикновено се разбира

---

42 Noam Chomsky, “Pirates and Emperors, Old and New: International Terrorism in the Real World“, https://en.wikipedia.org/wiki/Pirates_and_Emperors

43 Подобен е смисълът и на народната поговорка: „За милиони - няма закони, за кокошка – няма прошка“

дейността на „неправителствени организации“ (анти-държавни по определението си), създадени и поддържани от платежоспособни чуждестранни „филантропи“ от рода на Сорос или най-различни фондове, държавния бюджет на други страни, много по-богати и могъщи от нашата. Понякога дори и българският държавен бюджет плаща за НПО-та, които извършват, по термините до 1989 г., открита идеологическа диверсия и психологическа война срещу българите, т.е. гостоприемникът изхранва паразита, който го разяжда отвътре. Тези НПО-та проповядват и провеждат стратегии, внесени отнякъде си, често напълно чужди на интересите и предпочитанията на местните, които за тях са „туземци“, подлежащи на „цивилизоване“ – да приемат „европейските ценности“, защото са изостанали, „бият си жените и децата“ и пр. По време на опита за подмолно въвеждане на т.нар. „Истанбулска конвенция“, репортери на ТВ „Алфа“ бяха открили, че от около 200 НПО-та, подкрепящи конвенцията и „протестиращи“ в нейна защита, повечето са почти „празни“, с по няколко члена, финансирани от не знам си къде.

Пропагандата на Римската империя и цивилизация

За да разбере всеки днешен плебей колко велика е била Римската империя и „цивилизация“, например английската пропагандна машина, същата бълва филми с водещи белокози лели и баби, които натъртват, както английските водещи го могат, колко ве-ли-ка е била тази ци-ви-ли-зей-шън - може би защото Британската империя се чувства нейн наследник*.

Европейското подражание и подмазване на Римската империя е комично – немците, които са отстояли на набезите на римляните и са разрушили тази империя, кръщават своята - „Свещена римска империя“. Русия е наследник на Цариград – „Третия Рим“. Англичаните и американците, според пропагандата им, се мислят за наследници на „Римската империя“, като латинският е 1/3 от речниковия им състав. Българските владетели също са подражавали на Източната римска империя - на своя най-голям враг, - от когото приемат религията и културата, като тази „идеологическа диверсия“ на врага може би води до упадък и разпадането на Първата българска държава и допринася за слабостта на Втората.

Цивилизован – „умен и интелигентен“

В българската реч под „интелигентен“ понякога се разбира нещо различно от „умен“, но не винаги е ясно определено с какво точно е по-различно – срещат се изрази „умен и интелигентен“, като може би някои понякога под първото разбират „знаещ“, а под второто може би „находчив“, но може и двете значения да са разменени или второто да е „начетен“, образован, знаещ. Също „природна интелигентност“ (находчив, т.е. не да е „научен“ с труд, не от образование). В трети случай „интелигентността“ е по-изтънчена, „джентълменска“, „цивилизована“, префинена способност, докато „умен“ е „простонародно“ - по-простите са умни, а изтънчените са „интелигентни“. Виж заглавието на поредицата експериментални гротескови пародийни „чатове“ от „Свещеният сметач“: *„Защо съм толкова ИнтелЕгентен“*⁴⁴, 2002-2003

Политическата коректност и новговорът не са нови явления

В последните години е модерно да се сравнява т.нар. „политическа коректност“ - конформизъм, нагаждачество, „тактичност“ и др. - и също смисловите многозначности и отрицания с Оруеловия „новговор“ от романа „1984“. Въвеждат се нови правни термини в нови мъгливи и противоречащи на здравия разум закони, които твърдят, че се борят за „свобода“ и „права“, а по-безцеремонен и нагъл начин погазват свободната мисъл, мнение, семейството и обществото; а образователните реформи и медийната среда водят до потискане на умственото развитие на децата, учениците и студентите и пр., което е обективно измеримо.

При все това се използват думи като „право“, „свобода“, „коректност“, „защита“, „напредък“ – „прогресизъм“ и пр. и въпросното движение се води „либерално“ – произхождащо от „свободи“. В новите закони в се въвеждат опити за все по-строга външна и автоцензура на мисълта към определени мнения и ценности спрямо десетилетия по-рано, борят се срещу „езика на омразата“, т.е. възможността за критично мислене и изразяване на несъгласие, като безразборно лепят обидни

44 http://eim.twenkid.com/old/eim17/zashto_sum_tolkova_17.htm
<http://eim.twenkid.com/old/eim22n/eim23/intele2.htm>
<http://eim.twenkid.com/old/3/25/intele3.htm>

етикети на противниците си – но епитетите и забранените думи по техен адрес са престъпления; искат да глобяват, заклеймяват и съдят всеки несъгласен с тях и да му пречат дори да си *помисли* нещо забранено; борят се не срещу деяния, а срещу измисления от тях „*риск от...*“ и осъждат потенциалните „виновници“ преди да са имали намерение да извършат каквото и да било, като основанието им е, че те така са преценили.

Законите воюват с абстрактно, често несъществуващо и измислено от тях „насилие“, под което изглежда се разбира „всичко което дразни поръчителите на законите, или може би и с което може да се спечели, така както отдавна правят някои феминистки, които обвиняват всички мъже и целия свят, че ги „потискат“ и „тормозят“ „заради пола“ – с поглед, с присъствието си, с дума, а дори със съществуването си.

Всякаква критика, която оборва твърденията им и всякакво неприемливо за тях мнение и пр. веднага са осъждани като „език на омразата“⁴⁵, а нелепите им, погрешни и лъжливи твърдения *не подлежат на логическо оборване и добросъвестно опровергаване в диалог*; просто неудобните истини и мисли са недопустими за изказване и дори наказуеми, защото нарушават някое тяхно „свещено право“, което те „защитават“ .

За всичко горно се дават за сравнение Оруеловите-„войната е мир“, „свободата е робство“ и това явление се посочва едва ли не като нещо ново.

За съжаление обаче „параноидната шизофрения“ на обществения живот може би е същата от хилядолетия, само променя формата и степента си. „Политическата коректност“ е дълбоко вкоренена например в японското общество, където се нарича „хармония“, с възпитаното маниакално чувство за вина при отклонение от „общоприетите норми“ и всевъзможни дребнави правила, поради което самоубийството, понякога по перверзен, показан, „официален“, „естетически“, ритуален начин, като харакирито при самураите в Япония, е по-приемливо за „грешниците“ от „срама“. В Китай е жизнено важно „да не загубиш лице“. Явлението обаче не е само източноазиатско - западноевропейските, северноевропейските и английските общества също са известни с педантичността на културата си - проявяваща се в някои особености още с „новговорната“ дума „върховенство на закона“ и „трудова етика“, с безбройните правила, достигащи до „побесняло право“,

---

45 Виж също: * Иван Спиридонов, „Сатанизъм Unlimited“, 2019 и др. изяви

* Петър Волгин „ Политически некоректно“, 2018

където все повече страни на живота са нормативно и формално закрепени⁴⁶ и за всичко има съответен формален държавен или корпоративен надзор и наказание, вместо да се урежда, разрешава, изяснява от самите участници в съответните дела с взаимодействие помежду им - „да се разберат помежду си“; има т.нар. „извънсъдебни споразумения“, но щом се е стигнало до тях, значи първо са били *влезли във* съда.

Европейските и английски явления също не са от днес – може би напоследък им обръщаме повече внимание, защото сме колонизирани от англосаксонската и западноевропейската култура и сега се сблъскваме челно и от близо с техните порядки, които от наша гледна точка са като плод на болни мозъци⁴⁷, например комичното шведско предложение за закон за писмен документ за съгласие за секс⁴⁸ - и необходимостта да има инспектори и глоби за дребни формални провинения, понякога стигащи до абсурдни размери⁴⁹.

Вид краен конформизъм (съглашенство, явно или неявно, насилствено или автоцензурно) е имало и в източноевропейското и съветското общество по определени теми, нещо за което днешните „борци за права“ не спират да тръбят и в някои отношения са прави. Те обаче мълчат и не виждат описаните по-горе явления в „свободния“ и „демократичен“ свят, за да покажат, че техните „ценности“ всъщност са цензура и потисничество на обществото, инакомислещите и противниците им, с условието те да бъдат на върха на властовата стълбица.

Бележки към „Политическата коректност...“

* *„Какво му трябва на човек? Играеш ли по правилата ще загубиш играта!“*, 2014, сп. Разумир, бр. 1. <http://razumir.twenkid.com/#1>

* *Петър Волгин, „Политически некоректно“, 2018*

„Новговор“ - Джордж Оруел, „1984“, 1989, Партиздат

---

46 Виж статия по-долу „Дисциплинираност, ...“

47 Виж Сергей Савельев – най-големите генетични различия между отделните хора са в мозъка, по-голямата част от гените кодират неговото образуване. Външната прилика на тялото скрива огромната разлика в структурата на мозъка и от там на личността.

48 Виж по-долу.

49 Виж статията „Дисциплинираност...“

Свобода - виж разликата в английския между „liberty” и „freedom” в [Спиридонов, 2019]

„Свободи“ – на дете да си смени пола, без съгласие на родителите му. „Свободи“ на формална полицейска (или НПО, частна, неконтролирана) институция да *отвлече дете* от семейството и да го прати при непознати, за да „усвои средства“, след какъвто и да абсурден *анонимен донос*, че детето е „в риск“. Свободи на транссексуални да участват в състезания на другия пол - мъже да участват при жените, „защото се чувстват като жени“ и пр.

„риск от...“ - напомня за т.нар. „*превантивен удар*“ във военни доктрини на „демократични“ страни – за да не ги нападне противника, те първи го унищожават, защото са преценили, че „*има риск от...*“. Също напомня за филма на Стивън Спилбърг „Специален доклад“, 2002, в който „оракули“ предвиждаха убийства и специални агенти ги предотвратяваха тъкмо преди да се случат.

Крайните феминистки са като героя от вица с онзи, който каквото и където и да пипнел го боляло, но не можел да осъзнае, че пръстът му е счупен.

„Мъжете потискали жените“ : виж бележки към „Хуманизъм и хуманност“ и „Сврѣхчовечност и надтелесност“ за мъжете и жените според антрополога Станислав Дробшевски – половете се допълват.

„...нелепите им, погрешни и лъжливи твърдения не подлежат на логическо оборване и добросъвестно опровергаване в диалог;...“

Кое то се обяснява просто с особеностите на т.нар. „женска логика“ – поведение, мислене, основано на „инстинктивно-хормонални“ подбуди, т.е. *липса на логика*.

„Език на омразата“ и цензура чрез „политкоректност (автоцензура)“:

§ Иван Спиридонов, „Сатанизъм Unlimited”, 2019 и др. изяви

* Петър Волгин „ Политически некоректно“, 2018

Японската „хармония“

* „Петнайсетият камък от градината на "Рьоанджи", Владимир Цветов, 1987

https://knizhen-pazar.net/sold_products/books/893965

* “Японците“, Братислав Иванов, 2017

* В Япония, освен самоубийствата на самураите, „от древни времена съществува широко разпространен тъжен обичай. Мъж и жена, които се обичат, но съдбата ги разделя, заедно завършват живота си със самоубийство на влюбени по сговор.“

- бел. на преводача, с.10 „Точки и линии“, Сейтъо Мацумото, 1969

т.нар. „общоприети“ норми всъщност по-често са по-скоро

„общоналожени“: Т.А.„Какво му трябва на човек...“, 2014

“

„от наша гледна точка са като плод на болни мозъци“: виж Сергей Савельев

– най-големите генетични различия между отделните хора са в мозъка, по-голямата част от гените кодират неговото образуване. Външната прилика на тялото скрива огромната разлика в структурата на мозъка.

Конформизъм: без определена степен и форма на съгласие не може да има общество или то да бъде сплотено в достатъчна степен, но въпросът е *съгласие с какво, с кого, как, при какви условия, на каква цена* и пр. „Конформизъм“ има и в най-първобитните общества с техните табу като примитивните крайни форми на „политическа коректност“ напомнят за тях.

Статии към „Политическата коректност...“

Срам: Какво ще кажат хората?! Аз вече нямам дъщеря!“ - както е изразено и в т.нар. „турски сериали“. В някои „традиционни“ общества дори братя могат „законно“ и „морално“ по собствените им закони да убият сестрите си, дъщерите си, съпругите си, ако те са извършили „прелюбодеяние“, дори и ако са били насилени, в някои случаи и ако са били заподозрени в „грех“, при т.нар. убийства за запазване на

честта. Последните са по-дързки от самоубийствата на самураите, които посягат само на себе си.

Да не загубиш лице в Китай: „Ситуации, които е по-добре да избягвате в Китай: Открита критика и публично скъсване на отношенията, обвинение в лъжа, неуважение към по-старшите в йерархията; пряк отказ на предложения – китайците никога не казват „не“ направо, а обикновено използват „възможно е“, „ако се получи“, „ще си помисля“, „трябва да го обсъдя“ и т.н.; и др.“ - това може би важи навсякъде и в разни групи в различна степен. <https://laowai.ru/kult-lica-v-kitae/>

Дисциплинираност, дресираност и „цивилизованост“

Виж по-ранна бележка под линия. Допускам, че англо-саксонското „върховенство на закона“ е свързано с формализма и буквоядството, който там и в други педантични общества са много по-развити, отколкото в по-свободолюбиви, критично мислещи или както биха казали „цивилизаторите“ и българските българомразци – „недисциплинирани“ общества*.

Като „недисциплинирани“ явно значи „зле дресирани“, т.е. „неопитомени“, „непослушни“, т.е. по-диви и свободолюбиви, по-прями на единично ниво. За съжаление това качество има своите недостатъци и странични ефекти свързани с организираността.

По-„цивилизованите“ и изпълнителни общества работят като по-добре смазани машини, което понякога е градивно обаче от своя страна води по-лесно до масови извращения на „психологията на тълпата“ и други странични ефекти от рода на масови убийства и геноциди, които „дисциплинираните“ люде в строга йерархия вършат по-решително и с по-малко угризения на съвестта, а може би и поради психическата си обремененост от по-тежката „дресировка“ и непрекъснатото съблюдаване на норми.

* Сравни също законите, основани на прецеденти, в английските държави, със законите, основани на общи положения.

За вдигане на шум или за друго нарушение се оказва по-„нормално“ и лесно да се обадиш на полицията, отколкото да говориш със съседа си. В Западна Европа,

Англия, САЩ, хора се съдят за щуротии – на български „пускат *доноси*“ – и подобни дела се разглеждат. В България също има подобни случаи, които обаче са абсурдни – като жена в Пловдив, която съдеше мъж, защото публично „се усъмнил, че е мома (девствена)“ или пък шумният случай през 2001 г., когато феминистка, обичаща да пие бира от една марка, се обиди от рекламата ѝ и осъди производителя, че *приравнявал жените до кола и бира. (Автомобил и бира, не безалкохолна и алкохолна напитка)*/ Виж „*Какво му трябва на човек? Играеш ли по правилата ще загубиш играта!*“, Разумир бр. 1, 2014 <http://razumir.twenkid.com/#1>

Причината може би донякъде е в това, че тези страни се управляват или са основани от определени кръгове адвокати със съответните им умствени и личностни особености и наклонности*. Възможно е и с времето да са били „селектирани“ и привлечени типове хора, които са склонни към подобно поведение повече отколкото при други народи. Също така всяко съдебно дело носи приходи за тях. В английските държави правото се основава на отделни случаи, „прецеденти“, докато в Европа – на общи случаи, обобщения, което мисля че също насърчава различен тип мислене.

24.5.2018, <https://www.bbc.com/news/world-europe-44230786>

Би Би Си, Швеция приема нов закон, който тълкува секса без [ясно, изрично] съгласие, с думи или физическо, като изнасилване

„Прокурорът вече няма да се нуждае от доказателство за [физическо] насилие или за това, че жертвата е била в уязвима ситуация, за да установи случай на изнасилване.“

Формулировката е нелепа – вършене на нещо без съгласие по подразбиране е „изнасилване“ или „насилване“ - не само „секс“, определението важи за всичко.

Трагикомичното и абсурдното е *как ще се докаже*, че е имало такава „ясно съгласие“, при зла воля на едната страна, която иска да натопи партньора си? Ако не е имало добросъвестни свидетели или писмен договор – заверен от нотариус, как може да докажеш, че другата страна е била съгласна, когато няма нараняване и физическо насилие, няма борба, двойката е имала отношения и преди акта? Чия дума тежи повече и защо?

В ултра феминистко⁵⁰ либералната Швеция има огромен брой т.нар. „мигранти“

---

50 Потърси „Феминизм в Швеции“, “Feminism in Sweden” и пр. „Швеция има първото феминистко правителство в света“: <https://www.government.se/government-policy/a-feminist-government/>

от други континенти, с друг език, друга религия, от други култури, които не зачитат местната, но са приети с отворени обятия. Статията обаче например не споменава и дума за търсене на предполагаемите *причини* за увеличението на сексуалните престъпления или за мерки за намаляване на техните предпоставки.

В подобна нелепа рамка са закони, свързани със „защита от насилие над жени“, „насилие *заради пола*“, „семеино насилие“ като „икономическо насилие“ и тем подобни мъгливи и злонамерени определения, които вменяват на мъжете виновност заради самото им съществуване, а мрежата на ЛБГТИФ се опитва да ги наложи в целия свят. Водеше се бясна пропаганда за „Истанбулската конвенция“, а от случаи на определени психопатични убийства на жени от партньорите им, искаха да обосноват вкарването на световно „гестапо“ над закона, с което *техните психопати* да тормозят всички останали здрави мъже, защото според тях, *всички мъже са „насилници“*. Споменаваха се умопомрачителни числа от „*един милион жени жертви на насилие в България*“ – „*по неофициалните данни на неправителствените организации*“ всеки трети или втори мъж в България бил „насилник“, като под „насилник“ обвинителите вероятно подразбират смехотворни и неясни „провинения“, за които говореха с патос и трагизъм сякаш са физически сексуални изнасилвания.

Врелите-некилепи се говореха от най-високо място с патологична увереност, включително от тогавашния обмудсман⁵¹ Мая Манолова, според която: „*1 млн. мъже посягат на приятелките или на жените, с които живеят на семейни начала*“, което звучи като клевета и измислица, достойна за освиркване и оставка.

...

Подписът“ при венчаване или граждански брак е „*договор за съгласие за секс*“ но той се подписва еднократно пред свидетели, а не преди всеки полов акт, а за „сериозните намерения“ на мъжа и това дали се държи уважително с бъдещата си съпруга следят и проверяват близките, приятелите, кумовете.

...

В Обединеното кралство пък наскоро приеха закон, който непряко забранява секс с човек, който не живее в същото домакинство, оправдавайки го с карантинни мерки срещу събирането на хора.

---

51 „Мая Манолова: Близо 1 милион жени у нас са жертви на домашно насилие“, <https://m.24chasa.bg/Article/5289765> <https://www.mediapool.bg/spored-maya-manolova-1-mln-balgari-posyagat-na-zhenite-si-news245357.html> и др.

В Русия строгостта на законите се компенсира от незадължителността на тяхното прилагане

Сравни западноевропейският и англосаксонският законов формализъм с анекдота за Русия от миналото, където *„Строгостта на законите се компенсира от незадължителността на тяхното прилагане“*. Историкът Андрей Фурсов разказва как когато е преподавал в САЩ в Колумбийския университет е предупреждавал студентите си, че идва от политически некоректна държава.

Фурсов споделя* и предположение, че свободният словоред в руския език може би се отразява – падежите носят достатъчно информация за ролята на думите като части на изречението, докато например в английския има строг словоред и една и съща словоформа може да се използва и като глагол, съществително, прилагателно, наречие. Българският език също е със свободен словоред, макар да е загубил падежната си система.

Виж също видео интервю на бившия съветски дисидент Владимир Буковски, а по-късно „европейски“ и „американски“, за предаването „10-та по Рихтер“ - „Политическата коректност – новата диктатура“, цитирано в „Какво му трябва на човек?...“, Разумир бр.1 :

* Мисля че в същата беседа, в която разказва за руската „смехова култура“, но не помня къде точно.

* Виж по-долу *„Православие и евроатлантически ценности“*

Трийсет хиляди долара глоба за неподстригана трева пред къща в САЩ

Блогърът и влогър Назар Илишев разказва за \$30000 глоба за неподстригана трева пред къща в САЩ. Жертвата била уведомена чак след като натрупала такава сума - по 500 долара на ден, след като инспектор измерил, че тревата била над определена височина, регламентирана в договор. По това време собственикът не бил у дома си, защото се грижел за болен родител, а съседът, на когото е платил да му подстригва ливадата, междувременно починал. § Назар Илишев, „США. \$30,000 штраф за газон!“, *Вдумчиво обо всем*“ <https://youtu.be/qmn3imiR51Y>

Такива случаи напомнят за подобни с български търговци на топлоенергия, които при спряно парно не съобщават на бившите абонати, че продължават да им

начисляват сметки, и след като се натрупат хиляди левове, им пращат призовки за съд и съдия изпълнител. Познавам лично хора, станали жертва на подобна измама. Виж целия канал на Назар .

Мъжете и жените по Станислав Дробшевски – никой не е главен

Относно войнственото противопоставяне на мъже и жени – внушение от въпросните феминистки и други кръгове на принципа „разделяй и владей“ – виж антрополога: *Станислав Дробшевский, “Мужчина всегда главный? Матриархата никогда не было?”, А поговорить?...”, 9.03.2020 г. <https://youtu.be/dEthxyFsbV8>* Дробшевски отговаря, че *никой* не е „главен“, мъжът и жената са част от едно цяло – двойка, семейство с деца, тяхната обща биологична цел е да продължат гените си в следващото поколение. Те се *допълват взаимно* и са нужни един на друг.

Подчертаването на гледната точка на господство и робство, на „главен и подчинен“ и това как да прецакаш и използваш другия, е присъща за робовладелско и пиратско мислене, обичайно в по-западната част на Европа и отвъд Атлантическия океан, което иска по своя манталитет да внуши и на по-“изостаналите“ народи, че и те са разбойници като тях. *Не, не сме.*

Междуполовото противопоставяне е естествено, но в обичайните си умерени граници и един от изходите му е любов, секс, създаване и отглеждане на деца, което е отрицание на противопоставянето.

Между половете има *игра, а не война*, освен ако войната не се подпали и подклажда нарочно и изкуствено.

* Виж също: * Сергей Савельев про мужской ум и женскую логику, <https://www.youtube.com/watch?v=H7P-vhwRaSE>, 2016

* Женский мозг и «женская логика». С. Савельев. Д. Перетолчин, <https://www.youtube.com/watch?v=qRbDx92kJB8>, 2019

* Т.А., „Какво му трябва на човек“, 2014

Европейски закони за „насилие над жени“, „защита на детето“, „дете в риск“ и пр.

Виж т.нар. закони за „защита на детето“, случаите с отнети деца от село Балша, България и др.; норвежката организация Барневерн и пр.

„Риск от...“ - изоставяне на дете, от бедност и пр., - с методи като плащане на някой друг, „доставчик на социални услуги“, за да даде „задължителни социални услуги“, вместо да подпомогнат бедното семейство – според изискванията за „богатство“ на частни *търговски* „неправителствени“* организации, за „защита на детето“; или пък вместо тези организации да се борят обществото да е така устроено, че никой да не бъде „в риск от бедност“ и да „наказват“ не родителите, а онези сили, които не им позволяват да осигурят „необходимите“ условия.

Джендър, социален пол и пр.

По тази тема са писали и са се изказвали много други автори.

Виж например Константино Димитров: *„Джендър“ е дума лукава, извратлива, сатанинска. Когато отърва някому, тя била „социален пол“ и по никакъв начин не се отнасяла за нещо извън биологическите мъжки и женски пол (както се опитват да ни преметнат в ИК); а когато отърва, обаче - тя е 58 вида напълно произволни и изсмукани от пръстите „джендъра ...“*

<https://www.facebook.com/groups/344827183050805/permalink/675226003344253/>

Тези явления са част от юридическия бяс, завладял протестантските и англосаксонски „либерални“ култури, с тяхната хладна, формална и делова неадекватна буквоядност и меркантилност; с патологичната вътрешна противоречивост и разтегливост на заблуждаващите твърдения и понятия и пр

* Обърнете внимание на израза „неправителствена организация“ (Non-governmental organization) – не сдружение, дружество; в него вероятно не случайно е заложено, че тя е *против* правителството. Повечето НПО-та в България, създадени с чуждестранни средства, под чужда идеология и в интерес на чуждестранни сили, са именно такива; те подкопават местната държавност и

прави, за да може те да станат „правителството“ на „гражданското общество“ – на вече *тяхното притежавано общество*, което са *заразили като вируси* чрез технологиите на „*отвореното общество*“ – онова, на което са премахнати защитните сили и имунна система; така както ако се премахне или пробие клетъчната стена на жива клетка, тя се разпада и загива.

** Трансхуманисто-изкуственоинтелекто“-набедителите биха добавили и, че вече това *се/ще* се прави с „алгоритмични методи“, т.е. изкуствен интелект, това зло – но когато решението се взема от човек и се спазва процедура, особено изрична, буквоядна, формална, официална, „глупава“, процесът също е по „алгоритмичен метод“, по процедура, просто алгоритъмът се изпълнява от хора. Проблемът не е в „алгоритъма“, а в тъпотията, злонамереността, последствията от, целта, адекватността, приемливостта и пр. на въпросното деяние.

Лицемерието на лъже-християнската „човечност“

В по-далечен конкретен исторически план, цялата основа, името на християнската“ цивилизация не отговаря на действителното си съдържание. Така наречената „християнска“ култура, на официално ниво е такава само по *етикет* и по онова, че формално не е „мюсюлманска“, „хиндуистка“ или „шинтуистка“.

Кое е „християнско“, по определенията от евангелията, в големи обществени и държавни мащаби? Може и да е имало християнско междуличностно, между отделни хора, в семейството, в общност между равнопоставени, в отделни проявления на живота. Обаче „любовта към ближния“ и „смирението“ в Римската империя са пародия, а тя първа го приема и го налага като държавна религия.

Как тази първа „християнска“ империя“ от гонения срещу християните преминава към гонения срещу „езичниците“ - насилието и жестокостта „към ближния“ следват ли повелите на Христос?

Кое е „християнското“ в обявяването на човек за „наместник на Бога“ – и папата, и други „християнски“ владетели? Подобно деяние е проява на смъртния грях: *гордост*, както и на сребролюбие, тщеславие и „създаване на идоли“ - последователите на папата му се кланят по този начин.

Не е ли сатанизъм под прякото управление на „наместника на Бога“ – папата,

„светата“ инквизиция на католическата църква да изтезава и убива хора по най-жесток начин - по каквито и да било причини и обвинения? Не учеше ли Христос да обичаш враговете си, да бъдеш милостив, да прощаваш и пр.? .

С какво се променя във висшата си, представителна, елитна, част тази „християнска“ властова култура дори и до 19-ти или 20-ти век, когато „най-християнската“ държава, съдейки по знамето ѝ⁵², и потомците ѝ в дъщерните ѝ държави, изстребват поголовно като вредители индианците в Северна Америка и аборигените в Австралия, и продължават с жестокостите и във всички войни през 20-ти век?

Зверствата, извършени в началото на завладяването на Южна Америка няколко века по-рано от иберийските „велики откриватели“ пък били опростени от католическата църква през 1550 г. със заключението, че индианците „не били съвсем хора“^{53 54}.

Заради всичко това, което е очевидно за всеки честен мислител, е нелепо да се смята, че „новговорът“ е измислен от Оруел или пък от сегашните борци за власт и тирания. „Нищо ново под слънцето“...

Бележки: Людмил Георгиев е прав в израза „подменено християнство“ за религията в рамките на държава в книгата му „Критическа психология на българската история“, 2018. По други въпроси обаче мисля, че греши в тълкуването си за българската история, мислене, общество, и твърденията му не издържат на критиката, която отправям към него в друг труд, който пишех преди да се отвлека към поредицата за Мислещите машини и тази статия. Виж, когато излезе и: * Т. Арнаудов, „Към вечната война“, Разумир бр. 2., 2015

* Артур Шопенхауер, „Парерга и Паралипомена“

---

52 Англия, главата на Британската империя – знамето ѝ е кръстът на Св. Георги, същият като в знамето на Грузия.

53 По Людмил Георгиев, „Критическа психология на българската история“, 2018

54 „Йезуитски“, по името на католическия орден е символ за подлост и двуличие, както и за „образованост“, престижност, „интелигентност“ и пр.

Евроинтеграция и глобализация – обединение или смилане?

*„Всичките нации днес в Европа са прегърнали цивилизацията...
сал вий българете не щете да се конформирате.“
„Криворазбраната цивилизация“⁵⁵, Д.Войников, 1871*

„Интеграция“ – обединяване, съчетаване, съединяване, постигане на цялост. Т.нар. „евроинтеграция“ е мек начин да се каже „асимиляция“, поглъщане, покоряване, смилане, обезличаване на самобитността и самоличността, изсмукване на ценното и пр. от по-малките и по-беззащитни съставни части по посока по-големите и по-силните, към „центъра“. Когато страната ни беше поканена да се „евроинтегрира“, се намираше в икономически, индустриален, морален колапс в края на 90-те и началото на 2000-те, и се предлагаше тя да стане „пълноправен“, т.е. „равноправен“ член⁵⁶ на ЕС заедно със страни като Германия, Великобритания, Франция, Италия. Тогавашният ни Голям председател, Вожд и Цар ни убеждаваше да „верваме“, че *ще ни оправят*⁵⁷ за 800 дни⁵⁸, още по пътя натам. Завладеният - „освободеният от ...“, - обезоръженият⁵⁹, беззащитният⁶⁰, униженият, бедният, видите ли, щеше да стане „равноправен“ на силния, богатия, въоръжения в „демократичния“ капиталистически и имперски свят, и то по *покана и с благоволенieto* на по-могъщия, който исторически е завладявал, покорявал, обезличавал и изсмуквал противниците и чуждите на него „тела“ по целия свят със своята „демократична цивилизация“, а не се е грижил те да се развиват, да го догонват или дори просто да се „оправят“, без да ги потиска. *Той ги е оправял*⁶¹.

Подобно е нашето „равноправно“ членство във военен съюз, тясно свързан с въпросния политически и поставен като условие за „присъединяване“, където част от изискванията за „равноправие“ и „съюзничество“ се явяваха *унищожаване* на наличното въоръжение – ракети за противовъздушна отбрана, самолети, танкове; многократно намаляване на числеността на въоръжените сили и пр. - подобно на

55 Цитирано от Иван Спиридонов във Фейсбук, 20.6.2020

56 Виж статия „Български пророчества за това как ЕС ще ни *оправи*“

57 Виж пак „Тъпанасов, или СЕКС, другари!“

58 „Клуб Z“, „Откъде са 800-те дни на Симеон? От учебник за компании“, 2016,
https://clubz.bg/37734-otkyde_sa_800_te_dni_na_simeon_ot_uchebnik_za_kompanii

59 Виж статия за обезоръжените.

60 Виж статия за цинизма Брюксел да е столица на Европа.

61 „Тъпанасов, или...“ - виж откъс по-долу

изискванията за „равноправно членство“ в ЕС, както ни ги „превеждаха“ ръководителите на „преговорите“, включващи предсрочно закриване на работещи и проверени за надеждност ядрени реактори^{62 63}, разнообразни „реформи“ за съгласуване с „европейското законодателство“ и пр.

Реформите“ в образованието бяха в посока задълбочаващо се влошаване, но „отговарящи на европейските стандарти“⁶⁴ и пр.

„Евроинтеграцията“ е подобна и свързана с т.нар. „глобализация“, която е процес, предвождан от англо-американски дух – светът уж става „глобален“ („световен“...) - уж международен, а всъщност се извършва американско-англизация, разпространение и опит за налагане на техните: език, култура, нрави, знаменитости, ценности, подбуди в живота и тяхната ръководна власт и финанси⁶⁵, което върви с възпитаването у „глобализираните“ народи на чувство за непълноценност; омраза, ненавист и неуважение към собствения им род, родина, предци, минало, обичаи, нрави, ценности, култура, изкуство, език и пр., което съвпада с определенията от миналото за „психологическа война“ и „идеологическа диверсия“.

„Глобализираните“ езици се „креолизират“⁶⁶; възпитават се поколения от „еничари“, които да служат на „новите ценности“⁶⁷.

Явлението е подобно, продължение на, или същото като т.нар. комунистически „интернационализъм“ в крайната му форма на съответното крило комунисти – троцкисти, – с подобни организации, подобни на комунистическия интернационал, които искат да разрушат националните държави и всички „да се омешат“ в тяхното „мулти култи“ и „глобално“ управление, разбира се - под тяхната диригентска палка.

„Капиталистическият интернационал“, или „Либералният интернационал“, логично може да бъде разпознат по това, че се състои от разнообразни „грандомански“ организации с думите: „Световен“, „Международен“, „Глобален“, както и „континентални“ и „местни“ клонове с етикети на съответната територия: Европейски, „Еди-какво си България“ (а не Унгария, Франция, Полша, Тамбукту – където същата глобална организация също има клонове, подобно на верига от

---

62 Пак там.

63 Част от процеса на „деиндустриализация“.

64 Пак там. Виж статия-каре за влошаващото се образование.

65 И двете явления могат да се разгледат подробно, но и без това са достатъчно очевидни.

66 Приемат английски речников състав, англизират се.

67 Виж каре за „Възпитаването в ненавист...“

магазини или „франчайз“). Тези организации се явяват, стремят се към или на практика действат като по-висша власт от местните национални държави или друго управление.

Български пророчества за това как ЕС ще ни *оправи*

- * Т. Арнаудов, „СЕКС – главна задача на Партията и държавата!“, 2001
- * „Тъпанасов, или СЕКС, другари!“ – сценарий за радиопиеса и фантастично-реалистичен разказ игла, „Свещеният сметач“, 2002. Сатиричен гротесков разказ
- * „СЕКС-ът много го търсят“, 2003 – разказ пародия

<http://eim.twenkid.com/old/eim19/Tupanasov1-1.htm>

<https://bglog.net/BGLog/16297> „СЕКС - Съюз на европейските капиталистически страни. Съкращение, използвано за пръв път в "СЕКС - главна задача на Партията и държавата!", статия от брой 11 на списание "ЕИМ СВЯТ" (септември 2001).“

<http://www.oocities.org/todprog/razkaz/seksa.htm>

Сравни аналогията между ЕС и СССР в цитираните произведения, с аналогията на съветския дисидент Владимир Буковски, за която той пише 2-3 години след горните:

„ЕСССР: Съветските корени на европейската интеграция – нашият лозунг е световен съветски съюз – химн на коминтерна от 1938 г.

* “ EUSSR: The Soviet Roots of European Integration - Our Slogan is a World-wide Soviet Union - Anthem of the Comintern 1938“, 1.12.2004

<https://www.amazon.co.uk/EUSSR-European-Integration-World-wide-Comintern/dp/0954023110>

Евроатлантическото възпитание в самоненавист

Виж групи във Фейсбук „Клякащи славяни“, „Бабушка“, „Славорум“ и др., които са откровена психологическа война и идеологическа диверсия. Със заглавия и описания на английски, където се публикуват „мемета“*, които са унижителни,

клеветни, злепоставящи и пр. за съответните славянски страни и за техните култури, държави, градове, народи, нрави.

В тези групи членуват много млади хора от съответните страни, които обикновено си пишат на английски и се радват на униженията по свой адрес – показателно както за отношението на англосаксонската „цивилизация“ към славянските народи, така и за степента на промитост на мозъците на местните младежи благодарение на десетилетния натиск.

Все едно да съществуват подобни групи за САЩ или Англия с милиони последователи - написани на езика на техни врагове – да речем назовани „Английски булдоци“ с картинка на Чърчил, или „Красиви англичани“ – на някоя кралска особа, или нещо друго, което да е обидно за тях. Тези групи да са на китайски, руски, арабски, японски, индонезийски, марсиански, немски, френски. Там да се пускат подигравки, унижения, а също и клевети със и за англичани, американци, австралийци, канадци, новозеландци и пр. на съответния чужд за целевата група език. Те обаче да разбират чуждия език, да ръкопляскаат на хулителите си и да потвърждават клеветите и обидите по свой адрес.

* Младежите предпочитат „миймове“

** Slavorum, Squating Slavs, Babushka и др.

Обезоръженият не е съюзник и не е равноправен на въоръжения

Виж *Захари Стоянов*, „*Записки по българските въстания*“. В една от битките в Родопите, Батак или Перушица, обсадените български въстаници са убедени от противниците си да предадат оръжието си, с уверение, че ще бъдат пощадени. След като го правят, те биват изколени по най-мерзски начин. Нашите „големи началници“ обаче не са имали и нямат необходимото образование, или пък са желали точно това. Когато сам сложиш оръжието си, в какъвто и да е смисъл, пред довчерашния си смъртен враг, отвориш портите на крепостта с „*отвореното общество*“ и се предадеш - гол и беззащитен, - онова, което те очаква, най-вероятно е унизителна и мъчителна *смърт*, а не прегръдка и целувка от врага ти, особено ако той принадлежи към култура, плаваща под християнски флаг, но с капитани жреци на „сатанистка“ секта.

Столицата на Европа и „човешките права“

Брюксел, столицата на Белгия, да бъде столица на „Европа“, „защитницата на човешките права и свободи“, е проява на тежък, патологичен цинизъм или просто *пример за истинските европейски „ценности“*. Властта на тази международна държава, която обединява няколко различни народа (французи, фламандци, немци и др.) е известна с геноцида и жестокостите в Конго по времето на Крал Леополд II, в колонията им за добив на каучук до началото на 20-ти век и с това, че в средата на същия век в същия Брюксел, по време на световното изложение, се построява *зоологическа градина за хора*.

* “Грозната история на човешките зоологически градини“,

<https://youtu.be/i0VOb8HNIJo>

** Относно зоологическите градини за хора – трябва да признаем обаче, че и без колониализъм или отношение на господство-подчиненост, в определена степен и по-абстрактно погледнато хората обичат и практикуват изложения, сами себе си показват „като в зоологически градини“ (на срещи с други – купони, абитуриентски вечери, в социалните медии и пр., саморекламираат), на „пазара“ (от всякакъв вид), на големи спортни събития – световни първенства по футбол и и т.н. В случая с *онези* изложения обаче „експонатите“ са поставени в изрично унижително положение.

Болонската система и влошаване на образователните системи

За по-сериозно разглеждане на целенасоченото влошаване и понижаване на образованието в Европа и света разгледай т.нар. „Болонска система“ и анализите от Михаил Хазин, Андрей Фурсов; Людмила Ясукова и др. в различни техни интервюта и лекции.

Виж бележка под линия за образованието, създаващо „дегенерати“, в книгата ми „*Универсален изкуствен разум*“. Виж катастрофалните резултати в българското образование, способностите за разбиране на текст, писане и пр.

Обърни внимание на обучението по ненавиждане на собствената родина, минало, народ, език и преклонение пред английския език и култура, пред митичните „евроатлантически ценности“. Виж също др. бележки от предстоящите книги от поредицата „Мислещи машини“ и др. „Образованието“ включва цялата медийна среда през десетилетията – печатни, електронни, Интернет; поп-култура; дори предмети, имена на заведения, надписи на дрехи и пр.

„Евроинтеграция“ в художествена форма

Виж в Приложението сатиричните произведения:

- 1) Речта *„СЕКС - главна задача на Партията и държавата!“*
- 2) Песента *„135 години“*
- 3) Сценарият за радиопиеса и разказ *„Тъпанасов, или СЕКС, другари!“*

* СЕКС - Съюз на европейските капиталистически страни

Глобализацията в художествена форма – заглавие на статия от книгата „Митът за демокрацията“⁶⁸

Добрият чичко Ленин и Митко Палаузов срещу добрите: Рамбо, Командо, Робокоп, Американски войник, Американска нинджа, Американско ченге, Американски шериф, Американски таен агент, Американски агент Итън⁶⁹, Американски Президент, Американска армия, Американски пай, Американски психопат, Американска мечта, Американски идиот, Американски супергерой: Супермен, Батман, Капитан Америка, Жената котка, Човекът мравка, Железният човек, Стоманената маймуна, Великолепната четворка, Човекът Мутант Екс-мен, Американският вампир, Американско зомби, Американски жив-мъртвец, Американски сериен убиец, Американски Трансформърс, Американски Извънземен, Американски каубоец, Американски робот ...; Брус Уилис, Мел Гибсън, "Първият черен президент" и "Афроамериканец Господ" Морган Фриймън, Харисън Форд, Люк Скайуокър, Американско-италиански дон на мафията дон Корлеоне, Английски таен агент убиец Джеймс Бонд, Английския крал Артур с големия Меч, Американския иманяр и крадец на исторически ценности Индианеца Джоунс, Младия американски иманяр Индиана Джоунс, Американската секс-бомба и иманярка Лара Крофт, Американските мишки, катерици и плъхове, Американските баскетболисти, Американското ДС - ФБР и ЦРУ, Американските борци срещу Извънземните, ... , *Добрият Чичо Сам, чичо Буш, чичо Клинтън, батко Буш, чичо Обама и още 100 страници с Добри Чичковци, Лелички и Дядовци - един от друг по-добрички и обичащи децата*

---

68 Илюстрация на мащаба на пропагандата.

69 Героят на Том Круз в поредицата „Мисията невъзможна“.

Глобализацията в надписите върху дрехите

Наблюдения на Главната улица в Пловдив на 15.6.2016 г. на Тош.

Хипотеза: Почти няма български надписи по дрехите ни – очевидно в магазините за тениски и пр.

BRCLYN NY	ГУСТО МАЙНА Filly Бето	Tom Taylor	Cash
California	Fashion Limited Edition	... Passion	INSPIRE
I ♥ NY	Secret Love	... tever?	PVN
Stay positive	New York	A&G	..AXI
Z ♥ Love me ?	NY Lens Croeded? Never	Ich Dare Das	Wheels
... ООД [работник]	Jack Daniels	GS ... ght [US flag]	Life? Journey?
... Me	Angel	White now	Imagination ... New
LINGAGA?	Ibiza Rocks	Good vibes	David Solia...
Standard Chartered	Nike	25.01. RDW... Ready?	Adidas
Calvin Klein	Pink	SMIRNOFF	When Time
Real men don't shave	Mom	Чистота x 2	Awesome
Love love	Paris for IS	Adidas Die... [Deutsch]	Cond.. Dream
Lost in sound	UMBRO		Nike
US Polo asscn	International Customer Power	V 95	Captain America
Ronaldo	Holiday Times Trip to coasts	Adidas	197.. NY
Jack Daniels	Keep calm and ...	Ordinary? so	Playa Den Boss
Comme, comme	Laguna Beach California	and cherry	Ronaldo
NYC ...	New York	Ballinga Harlem?	Forlan
?...	Aloma	Carribbean	Palm Beach
Sl[eeeping?]	Yes the princess	INNOVA	Petrol

Hermosa California	Ready for the	Holliste	Be Fabulous
Brookelyn New York	Frisco	Brooklyn	Das Runde
Atlantic Cost	BRASIL?	Philipp Plein	Fukk...get
Linkin Park	London	BRCLYN	Your life
Doctor Who	Dare to Dream	London	Триумф Plovdiv Run
13 League	Happy	Dollar	OK
e? squared	Mar..Sun	[--->]	LESS?More
CS Raw	Toronto	FRANCO	BMW
Big [star]	Gu...	[Ученици с униформи на български – не се чете] x 2	All we need is Plovediv
Black	Amazon		Tokyo Find...
Head	University Athletic Department		Venezia
Just do it			Armani jeans
SAFARI Trip			Super ...
...League			

Camp	Adidas	Million... Sommer [Deutsch]	Barcelona
Just Rock	Hooligan	Calvin Klein	Philips for Jazz
...Nel	I'm your master	UNTD	Denim
Creature with the atom brain	A step further	Nice	Adidas
ЯБА...	Whatever	New York	RAD ...
		Bonjour	
New York	Good player A	Saint Bart	Reply
M BRO	Coca Cola	Fun in the sun	... me to...
Love	JN	Will ya? all?	Iron Maden
Run DMC	Nike	Umbro	
DR ?	♥ forever	La cocaina unlimited	
No Morf dancing	Sunshine girl	DSQ – hand craft	
Is Friday	Evercome? Proud	Beautiful	

Gues..?	Perfect	Eastern State University	
Jer...	Jordan	Jump High	
Blossom	Crew	[Българско знаме]	
Friday less Monday	Ferrari	Lo...	
Adidas	Michigan	NIKE	
Wrist Watch	Paris	Adidas	
Batman [map of USA]	Adidas	Princess	
Causal chic Look Book	Go to Battle	Adidas	
Love	Panthers? 52	London Paris	
EVN	Every... has a story	When... Love	
True Love Pepe Jeans London	Spirit of ...	New Hero	
ENDING Batle	Paris	Salute? (Metal?)	

Някои не можах да видя или разчета - наблюдавах и записвах на ръка сам, без други „технически средства“.

Общо около 301 души⁷⁰ между 16:00 и 17:23 ч.

Записани някакви надписи, символи, образи: ~ 209

Без надпис или неизвестни ~ 92

Кирилица и български	~ 7 – 2 х униформи от училище; фирмена „ООД“; 2 х на „Чистота“, 1 х „ЯБА...“ (дабаду?) Смесени: 1 х „Триумф Plovdiv Run“ и 1х „ГУСТО МАЙНА Filly Бето“ <i>Лични, избрани (не служебни): 3; от тях две смесени, а третата – от английски („Семейство Флинстоун“?)</i>	3.34%
Немски⁷¹	~ 5	2.39%
Българско	1	0.48%

70 Някои

71 Adidas и BMW ... са немски марка, но ги броя към английски – „глобални“. Някои други Franco, Armani, Bonjour – също са към „глобални“.

знаме		
Английски - глобални	>=196	93.78%

Служебни на кир. 5 от 7.

„Лични“, а не служебни, и само на кирилица или с българско знаме:

2/209 ~ 0.96 %.

Потвърждение на хипотезата*.

* „Глобални“ - също американско знаме, символи

* Надписите на тениските ми напомнят за документален филм, който съм гледал като дете за жителите на островите в Тихия океан от атола Бикини, които са били изселени, когато САЩ извършват там опитите си с водородни бомби през 40-те и 50-те.

Европейски и евроатлантически ценности - въведение

Израз клише с неясен и разтеглив смисъл, което се използва от „правилните“ анализатори, обикновено заставащи в надменна и злобна поза спрямо зрителите или читателите, и напяват с нравоучителен тон. Същите говорят за „образованите елити“, „популизма“, „путинизма“, „хибридната война“, „международното право“ и пр. и по правило гледат лошо, злобно, сърдито, карат се на хората, прекалено са сериозни и самоуверени в приказките си и съответно нямат чувство за хумор или ирония.

Тези герои от комедия на абсурда често са гости в официозни политически коментарни предавания като „Панорама“, сутрешни и вечерни блокове и пр. или пишат съответни статии и коментари в съответните „плюралистични“ издания. Когато са по телевизията, често са там, без да бъдат противопоставяни на подобаващи опоненти, които да им отвърнат – оставени са да си пеят песента като на конкурс за таланти.

Викат ги редовно, както и на пожар в особени моменти, когато в обществото се надигне настроение или си проправи път изказване или мисъл, която е *недопустима*

за изразяване в „*демократичното общество*“ и тя не отговаря на „*нашите демократични ценности*“, внася „*нотки на евроскептицизъм*“, „*популизъм*“, кара ни да се съмняваме в, или пък ни отклонява от „*нашия цивилизационен избор*“, „*европейски път*“, „*евроатлантически ценности*“, „*европейските ценности*“ и пр.

Често тези социолози, икономисти, анализатори, „специалисти по пазарна икономика“, „институционалисти на демократичния процес“, „експерти на прехода“, политици, телевизионни водещи и пр. неуместно и по комичен начин използват първо лице множествено число - „*нашият*“ или „*нашите*“, - като прозрачен „невролингвистичен“ трик, който обаче не минава и ми напомня за подобен опит на вратата на баничарница в Кючук Париж, на която беше написано:

„Аз винаги закусвам тук!“ ...на което отговарях с:

„Какво да направя, че *ТИ* винаги закусваш тук? Закусвай, където си искаш!..“

С категоричния си и нетърпящ възражение тон и с оценките си те поставят стена между „*тях*“, „*елита*“ и зрителите, народа, „*електората*“. Затова местоименията „*ние*“ и „*наши*“ звучат като посочващи техните ръководители и другари от същата клика, както и чувство за собственост към въпросните неща – *но не и като чувство за съпричастност или общност, което се опитват да внушат.*

При по-дълбок анализ, мисля че те препредават по папагалски стила на водене на „*демократичния процес*“ в техните истински идеологически родини, където този „*процес*“ дори официално и открито се състои в това „*образованите елити*“, както и изрично ги е наричал един от най-превзетите *таквъзи ми ти* „анализатори“, да манипулират обществото и общественото мнение, като го инструктират със съответния назидателен тон⁷².

Според мен обаче те удрят на камък поради културните различия, които не могат да уловят или на които не могат да отговорят; сигурно още ще продължават да ни назидават, защото има кой да поръчва техните песни и медиите са собственост на правилните кръгове, но публиката ще им се смее като на известните звезди от „*Мюзик Айдъл*“, които се увековечиха с изпълненията си на: „*Кен лий, ди либидибидаут ююю*“⁷³ или „*Гащите съм си изпрала, със чирпанска керемида...*“

---

72 Walter Lippmann, „Public opinion“, 1922 и Ноам Чомски, „Кои сили превръщат водещите медии в статуи на статуквото“, 1997; превод в „Разумир“ бр.в 2015.

73 <https://youtu.be/yqVVv97pKGk>

Бележки

Такъв „наш“, „народен“ избор не е имало - не е имало дори формален референдум нито за военния съюз с довчерашния ни враг, нито за икономическия, който е бил в същата роля на конкурент. България е била в положение, в което да смята, че няма избор, че това е единственият правилен път към „свободата“.

Употребата на първо лице мн.ч. е подобно на „нашите данъци“, „нашите пари“ (т.е. *техните*) - един от малкото начини за създаване на чувство за общност от неолиберални деятели и т.нар. либертарианци

За надписа на баничарницата - виж анализа на виц от „Вселена и Разум 4“, сп. „Свещеният сметач“, 2004, за Зайо Байо и отговора на въпроса „Кой е“ с „Аз съм“

Андрей Фурсов за свободата на мисълта

13:12: Стариков: В Русия няма цензура? Никой не казва какво може, какво не?*

13:19 Фурсов: В това отношения Русия е максимално свободна страна.

Имам база за сравнение: В САЩ, където много пъти съм преподавал, има много строга цензура. Хората просто се страхуват от цял ред въпроси и те въобще не се обсъждат. (...)

Революционный слом буржуазно демократического общества. Андрей Фурсов, 4.07.2020 г.

<https://www.youtube.com/watch?v=AgMoYBhHbSA>

* Може би е пресилено казано; може би става въпрос за обсъждане дори в *лични разговори* или например в час в училище и университета. Влогърът Назар Илишев споделя за подобен опит, когато е бил ученик в САЩ, и за това че си позволил да оспорва твърдение на учителя, бил изпратен на психолог – да го изследват дали няма криминални наклонности - и др.

* Още един интересен откъс в края на беседата: *„Понякога казват, че историята не знаела условно наклонение. Нищо подобно. Слабите историци не познават условното наклонение. В историята винаги има много възможности.*

**„Нашите европейски ценности“ - а не български, балкански;
„цивилизационният ни избор“**

от **„Митът за демокрацията“**

Новите европейци и старите балканци

Я.Я. разказва за предаването "Новите европейци" на някакъв фанатичен англофил и европофил, каквото и да значи "Европа", ако перефразирам и Я.Я., и доц. Иво Христов. Единна Европа няма и никога не е имало, освен в проекти на императори като Наполеон и Хитлер. Съвременното обединение на Европа е изкуствено и насилствено, подобно на миналите опити⁷⁴.

Съюз на Европейските Капиталистически Страни - СЕКС, под началната военна окупация на САЩ/НАТО.

Бих подчертал също, че Англия по-скоро няма нищо общо⁷⁵ с Европа като култура и ценности - тя е "атлантическа" и "трансокеанска" държава". Правилно Джордж Оруел в "1984" я нарича Океания. Тя се е разширявала към други континенти, защото на нашия, европейския, тя няма почва.

Да, тя се опитва да налага нейните утилитаристични парични и авторитарно-подчинително-педантични ценности в Европа - през и чрез "детето" ѝ САЩ, и чрез силата на интересчийството, което няма националност.

Както подчертава и Я.Я. обаче, българският народ няма почти нищо органически общо с тях⁷⁶, ние сме близки с другите балкански народи. Близки сме донякъде и с другите южноевропейски народи, но не и с англичани, германци, шведи, датчани, норвежци, с които сме съвсем различни култури. Англия, Франция и Германия помежду си също са различни, особени, отстояващи своята самобитност през вековете.
(...)

Я.Я.: Щом се говори за "европейска цивилизация" и "европейски ценности",

---

74 Виж статията „Държавните обединения са насилствени“ по-долу

75 Може би пресилено казано - виж статия по-долу.

76 Виж изяснено от Валентин Вацев в „Православие и евроатлантически ценности“ по-долу.

които се възхваляват, значи тя вече е приключила, изкристализирала, завършена е като идеология, прецъфтяла е, достигнала е върха и тръгва надолу.

[Бел. на Р.: По философията на Шпенглер за "Залезът на Запада"⁷⁷]

Различното между западноевропейските и английските ценности

Пресилено казано е, че няма нищо общо между западноевропейските и английските ценности, но при англичаните утилитаризмът, индивидуализмът, социалното разделение и жестокост към по-“нисшите“ са били по-подчертани още от средните векове. Андрей Школников* и други споменават за Войната на розите (1455 – 1487), при която по-голямата част от английските стари благороднически родове се избиват взаимно; впоследствие в средите на аристокрацията се издигат селски големци („gentry“, чорбаджии), търговци на опиум от Източно и Западно-индийските компании и пирати, докато в Европа има повече по-стари благороднически родове, запазили древните си корени.

Историкът Андрей Фурсов посочва, че държавните вождове на Германия често страдат от „английски комплекс“, гледат на Англия като на „по-голям брат“, от който да се учат, като това се отнасяло и за Хитлер. Също така английската кралска династия, на власт до днес, започва от началото на 18-ти век с немския принц на ХанOVER и „курфюрст“ Джордж I - избирател на императора в т.нар. „Свещена римска империя“. Крал Джордж III, при когото се води войната за Независимост на САЩ, е внук на този ханOVERски принц.

* Погребиски, „Г.В.Лайбниц“, 1973

* Стратегия Британии (Андрей Школников), 16.3.2020 „Аврора“,

<https://youtu.be/69CElw9uJgl>

Държавните обединения са насилствени

Затова и вечното разделение Северна и Южна, Западна и Източна – не само за цяла Европа, а и по отделни държави – Германия, Италия, Испания, - Протестантска и Католическа, да не говорим протестанто-католици и „старите демокрации“ и

---

77 Освалд Шпенглер, "Залезът на Запада" т.1-2, 1995

православни и „посткомунистически“ и т.н.

Източна Европа исторически не е била част от културния свят на Западна Европа, изразено и с вечните опити на страните от нея и Англия да унищожат „азиатската“ Русия – напр. Кримската война, в която „християнските“ страни от Европа се съюзават с Османската империя срещу Русия. Виж още Кръстоносните походи, при които „християните“ от Западна Европа смятат източноправославните за врагове, воюват с тях, завладяват Цариград; в областта около Пловдив се създава латинско херцогство.

Военните действия през Втората световна война също показват кои са „роднини“ и кои са чужди – сравни жестокостите и разрушенията, извършени и причинени от нацистката армия в Източна Европа и СССР, с отношението към Франция и другите окупирани от немците страни от Западна Европа, които за тях са „културни“ и близки, особено към братските им „арийски“ скандинавски народи. Половината Франция е „колаборационистка“ с „правителството във Виши“, а другата е окупирана, но не е разрушена. Германия по онова време е била технологично най-развитата и „висококултурна“ държава и в Европа, и в света.

Изтъкването само на наложилите се в западноевропейските държави порядки като „европейски ценности“ също показва, че културите от Източна Европа, православните, мюсюлманите и др. според Запада не са представители на „европейското“. Американският футуролог, политолог, държавен служител Бжежински е цитиран изрично да заявява, че след разрушаването на СССР и „падането на комунизма“ на Изток, Православието било единственият останал техен враг.

Виж също „Обединението“ на Германия от Бисмарк. Последната стъпка в „обединяването“ е война на Прусия, други *немски* държави и Италия срещу *Австрия* през 1866 г.⁷⁸ – на настоящата най-мощна немска държава, срещу онази, която до преди само половин век е била столицата на Свещената римска империя на немския народ. По време на Наполеоновите войни в началото на 19-ти век, десетките по-малки немски държави от разпадащата се Свещена римска империя се „обединяват“ под френско ръководство срещу „най-големите си врагове“ - Прусия и Австрия.

Съвременното название на т.нар. „Обединение“ на Източна със Западна Германия е „аншлус“, насилствено присъединяване в ущърб на „жертвата“, както онова на Австрия и Чехословакия по време на Втората световна война. Въобще, политическите „обединения“ обикновено са насилствени с преобладаване на една

---

78 * https://en.wikipedia.org/wiki/Austro-Prussian_War

по-голяма сила. Може би някои изключения са Австро-Унгария и Полско-Литовската държава - Жечпосполита.

„Европейските ценности“ според българския либерал от 19-ти век Захари Стоянов

Думата „либерал“ също е заблуждаващо понятие. Например Захари Стоянов⁷⁹ след Освобождението е бил привърженик на Либералната партия, както и неговият приятел и воевода Чардафон *Великий*, повел четата от Голямо Конаре – днес Съединение – към Пловдив, за да провъзгласи Съединението на Княжество България с Източна Румелия.

Тогавашните либерали в днешните термини на сегашните „либерали“ са били „крайни националисти“, използвали са „езика на омразата“ и „не са зачитали европейските ценности“. Захари Стоянов в статия споменава, че няколко „блажени фамилии“ са превърнали Източна Румелия в свой „чифлик“ – сравни с днешните „олигарси“ и пр.

Днешните „либерали“ цитират негова мисъл, подкрепяща тяхната русофобска позиция: „да е проклета оная минута, когато е стъпил руски крак в нашата земя“ – макар че Русия, след падането на СССР, се управлява от либерали като тях.

Същият автор обаче в „Четите в България“⁸⁰ започва с предупреждение за това, че не може да се очаква добро от чужденци въобще, от никоя чужда държава, от консули пр., които естествено търсят техния собствен интерес, а не нашия. В „Записки по българските въстания“⁸¹: „Чужденецът-„българофил“ ще кръстоса страната направо и наляво (гдето има само железници и шосе, забележете), ще да се срещне той със самохвалствующите се първенци, със заинтересуваните началници и кметове, както в турско време с мюдюрите и владиците, ще поразпита надве-натри, па за останалото: да живеят библиотеките и официалните статистики“. Сравни с днес.

Пак там: „Може би нежните филантропи от цивилизована Европа да се възмутят

---

79 Захари Стоянов, „Записки по българските въстания“, „Четите в България“, „Чардафон Великий“, „Христо Ботйов: опит за биография“; статии; Той е автор и на думата „шурозетьо-баджанакизъм“ днес опростена до „шуробаджанащина“. Това обаче е световно явление – непотизъм. <https://bulgarianhistory.org/zahari-stoyanov-shurobadzhanashtina/>

80 По памет.

81 Захари Стоянов, „Записки по българските въстания“, <https://chitanka.info/text/3748>

от действията на българските въстаници; но нека се не стряскат дотолкова, нека по-напред се огледат наоколо си. Ние познаваме историята и на техните революции, знаем хуманността не само на техните бунтовници, но и на пазителите им за публичната безопасност, които са убивали своите братя-граждани като кучета, душили са ги из тъмните зандани, тровили са ги по начин твърде възмутителен. Така са тия постъпали не към един враждебен елемент, не към тиранина друговец, както ставаше това с нашите българи, но към своите братя, както казах, и то не да отмъстят за някакви си исторически злини; а така просто за вагабонтски цели, за хищничество, за святата верица, ако щете, или пък за славата на короната, украсена с кръстове и текстове от свящото евангелие... Нека отговорят за тая невинно пролята кръв, не само у нас, но по всички свят, венценосните богопомазници и техните безсъвестни дипломати....”

Също: „А когато въстане цялото население, села и градове, вниманието на човеколюбива Европа ще да се възбуди. Нашите невинни депутати вярваха по него време в искреността на Бисмарка и в добросъвестността на Дизраели; тия не знаеха, че **ръцете на тия европейски светила са потънали в кръв**, че между тях и Тосун бея съществува само една разлика: че тоя последният се бори кавалерски, с нож в ръката, а **европейските башибозуци** действуват чрез перо, но перо, натопено в алена кръв.“

При Въстанието от 1876 г. са били „пресни“ Пруско-Австрийската (1866) и Френско-Пруската войни (1870-1871), Парижката комуна (1871), поредната испанска „карлистка“ гражданска война (1872-1876 г.) и пр.

Захари Стоянов също така изразява уважение към турския „бабайтлък“ и чувство за чест, за разлика от европейската подлост: „(...) — За убиване е оня, който ви е втикнул в тоя крив път, чоджум — говореше непресторено, а чисто отечески някой си Гендж аа, родом от с. Добралък. — Сиромаси като вас съвсем невинно са пострадали. — А всичко това не беше лицемерие. Освен че нямаше защо, от една страна, от друга — вярно е това, че турците никак не ласкаят. Тяхната брадва не е с две острила. Тия са жестоки, свирепи кръвопийци, но никой няма си изкриви устата да ги нарича подли. Разбира се, че от това правило аз изключавам деморализираните ефендета, които не държат рамазан и които са се поевропейчили.“

За „демокрацията“: „Тия депутати [на събранието в Оборище], избрани и назначени по кьошетата и плевниците, аз ги обожавам сто пъти повече, отколкото днешните белоръкавични депутати, които, докато се избераат, продават ги, и майка и баща, и чест и съвест; които не народът избира, както тия обичат да казват, но техните пиени агитатори, безсъвестните лъжи и подкупвания.“

И също за европейските порядки, танци и „учтивост“ в обществото, сравнени с българското „цървуланско“ хоро:

„Ех, че хоро ли пък беше, дявол да го вземе! Не зная на другите участвуващи и присъстващи там как подействува, но колкото за мене, с гордост го изповядвам — благодарих се, считам се и досега за щастлив, че съм бил честит да присъствам там.

Ще да ми възразите, че царските паради и смотрове, гдето присъствуват силнейшите сега мира, потъналите в злато и сърма полководци и други знатности, гдето свири музика по ноти и правила, затъмняват със своя блясък хиляди ваши еледжикски хора. Да, колкото тия и да са бляскави, колкото и да поразяват със своя разкош слабите натури — за което, се и правят нарочно, — все пак чужди и студени остават. Всички участвуващи в тях мълчат като риба, мигат и стоят, принудени са да правят онова, което им се заповяда от по-силните, **което не е тяхно, но чуждо**. С една реч, **тия са словесно стадо, привилегировани роби, бездушни кукли, повикани да развеселят другото, когото може би и да ненавиждат в душата си**. Така също и осветлените салони на баловете, с всичките му белоръкавични кавалери и варакладосани дами, които дохождат за хатър, които лицемерничат и се преструват да говорят не онова, щото е на сърцето им, но онова, което ще да угоди, **аз ги турям много по-долу от нашето цървуланско хоро, което тропаше върху бозалъка**. **Тук никой никого не лъжеше, нямаше преструвка, липсуваше лицемерието, не съществуваха правила и пусти етикеции**. Играй ли ти се — скачай, колкото искаш; не желаеш ли — гледай отстрана; настъпи ли те някой по невнимание — кажи му: „Сляп ли си, та не виждаш!“ Знай, че никой няма да се докачи, че не си казал „пардон“ или фарисейското „извини“. Ония, които се сърдят, че им не казали „пардон“, които считат човека за грубиян, че не употребява тая дума, никак няма им заплаче окото, когато се приготвят да ти изгорят душицата, да те направят нещастен.“

Сравни последния откъс с поредица статии от сайта „Площад Славейков“, където авторите българомразци, покрай банер на българолюбивата фондация „Континент за България“, се надпреварваха да осъждат и унижават българските народни традиции и хорото, което се виело „незаконно“ пред Народния театър в София. Един от тях го беше сравнил с „турска тоалетна“⁸².

---

82 21-22.10.2019: <https://www.ploshtadslaveikov.com/balgarski-traditsii-ot-horata-pred-narodniya-do-turskite-toaletni/>

<https://www.ploshtadslaveikov.com/kmete-povezhdaj-horo-iskam-hvashtajte-se-vsichki/>

14.12.2019: <https://www.ploshtadslaveikov.com/shiroko-zatvoreni-ochi-v-obshtinata-za-horoto-pred-narodniya/>

„Общоевропейските ценности“ невярно представени като плагиати на съветските и българските

Коментар на пловдивски издател⁸³ за „скандално“, според „европейците“, есе за Левски, спечелило награда през юни 2020 г.

„Кои са общеевропейските ценности?“, попита още издателят ... риторично. "Ценността за равенството между хората, равенството между половете, междуличностното и междуетническо отношение и т.н. Коя от тази европейски ценности е заплаха за тях?“⁸⁴ - „Свободна Европа“

Дали дори и авторът на цитата си вярва или разбира смисъла на казаното? А редакторите от „Свободна Европа“? Вие не се ли борихте *именно срещу тези* ценности, за да ни „освободите“?

Ако приемем, че „Свободна Европа“⁸⁵ предава „истинските новини“ и „ценности“, ще се окаже, че ЕС и СССР, НАТО и Варшавският договор са били приятелски организации, почитащи „общоевропейските ценности“, понеже изброените всъщност са „ценности“ и на СССР и държавите от т.нар. Източен блок – идеали на социализма и комунизма.

Уважението и разбирателството между половете и положението на жената е **българска ценност**, а не западноевропейска и е нещо неவிжданo за насилническите робовладелски общества до скоро. Опитите за промяна там не случайно се извратиха във вредния за здравето „феминизъм“.

„Освен това българският патриархат не е равен на класическия европейски патриархат (гръцкия, римския и германския). По израза на Енселс до края на 19-ти век българският патриархат беше по-скоро една „преходна форма между матриархата и патриархата“ – Мария Динкова, „1000 въпросителни пред съвременната девойка“, 1978

При римския и германския патриархат, мъжете са имали право *да продават и*

---

83 Есето на младежа, което било „скандално“ и дори „осъдително“ според медиите с определена политическа окраска. <http://www.gabrovonews.bg/news/159863/>
https://lupa.bg/news/skandalno-ese-specheli-konkurs-v-pamet-na-levski-prochetete-go_62828news.html

84 <https://www.svobodnaevropa.bg/a/30650926.html>

85 „Свободна Европа“ е медия, създадена от, в и финансирана от САЩ по време на Студената война, за да извършва пропагандна дейност на вражеска територия („поддривна“ дейност, т.нар. „черни станции“) и възстановена неотдавна като уеб страница.

убиват съпругите си - какво „европейско“ виждате в това, на мен ми прилича на обичаите на Саудитска Арабия и също говори за масова психопатия⁸⁶ от наша гледна точка. При българите няма нищо подобно.

И щом от векове или хилядолетия сме имали „*общоевропейски*“ ценности, защо до преди 30 години бяхме „заплаха“ за „ВАШИТЕ“ „общоевропейски“ ценности и защо отново работи радиостанция, която да ни учи какво е да сме „свободни“?

Защо НАТО и ЕС всячески се стараеха, и успяха, да унищожат своя съперник и да ни „присъединят“, щом „общоевропейските“ ценности са били еднакви, и допускаме, и двете страни съвместно са работили по тяхното постигане, щом толкова много ценят „*равенството*“ и „*междудличностното и междуетническо отношение*“?

Днешни историци и други изследователи заключават, че Студената война не е била „идеологическа“, не срещу „комунизма“, защото тя продължи и след това в разрушаването и ограбването на „освободените от комунизма“ държави и общества. *Плячката* е естествена цел при всяка война, особено при насилнически имперски общества.

Виж Бжежински за „единствения им враг“ след разрушаването на Източния блок - Православието. Виж също цитат на Чърчил за Германия през Втората световна война – да пречупят немския дух на Шилер, който никога да не се върнел. Сравни с реплика на Сталин, който бил казал, че „*хитлеровците идват и си отиват, а Германия остава*“ (по А.Фурсов).

СССР – Съюз на Съветските социалистически републики, се е стремил⁸⁷ към „*Вечна дружба между народите*“, вечен мир, „*взаимноизгодно сътрудничество*“, „*мирно съвместно съжителство с капиталистическата система*“.

Съвет за Икономическа **Взаимопомощ** – СИВ – не само за „междуетническо“, но и *междудържавно* „отношение“.

От друга страна, Принцип на *взаимноизгодните условия* няма и не може да има за имперски страни спрямо подчинени и колонии: естествено, че по-силната *налага* условия, изгодни за нея⁸⁸, с откровено унижение на „туземците“, с което се сблъскваме непрекъснато в отношението към нас – с наглото налагане на

---

86 Не ми е известно колко често е било прилагано това право и дали до там не се е стигало наистина при „психопатия“, но самото му наличие, закрепено законово, е страшно.

87 Най-малкото е твърдял, както твърдят и „европейските ценностни говорители“.

88 Виж например договора от сделката със самолетите F-16, които не се знае кога ще се построят и на каква цена са спрямо конкурентни модели или сравни с други оферти за други страни.

увреждащи интересите ни договори и условия, неизгодни концесии, унижителни доходи - нали сме „равноправни“? В една меркантилна, парична, капиталистическа система, не са ли именно ПАРИТЕ, финансовото положение основната „ценност“?

Следователно, ако спазваме „ОБЩОЕВРОПЕЙСКИТЕ“ ценности, то българските работници и въобще българите трябва да получават поне колкото „средноевропейското“ – защо немците, французите, холандците получават повече за същата работа? Нали сме равни, братски народи!

Преди да има ЕС, България членува в икономическия съюз СИВ, където произвежда електроника, изчислителна техника, машиностроителна и земеделска продукция в огромни обеми и има осигурени пазар.

Децата и младежите са били учени и в условия да си помагат, на дух на взаимопомощ – „коллективизъм“, „груповост“, „общност“, дори в прекалена степен – не е ли и това вид „*междупersonностно отношение*“?

Разбирателство между половете и развитие на жените

Имало е закони, подпомагащи жените – майките, с три години платено майчинство и пр., общодостъпно и безплатно образование за онези, които имат способности, без значение от пола.

Българските жени по образование и професии са се изравнили по възможности с мъжете още през 60-те и 70-те години, благодарение на социалистическите закони и условия и дори понякога надминават по брой мъжете в значими професии, изискващи високо образование, като лекари, учители, журналисти и др.

В рекламни филми⁸⁹ за едно от най-печелившите високотехнологични предприятия на България – ДЗУ – от средата и края на 1980-те години например се вижда, че повечето от заснетите служители – инженери, техници - са жени.

Книгата на Мария Динкова, разгледана по-долу, показва, че положението на жената в България е било по-високо отколкото ни внушават от „цивилизацията, с която ние нямаме обща културна история и менталитетът ни също е различен.

След 90-те години обаче в България навлезе патологията на т.нар. „европейска ценност“ - „феминизъм“, обикновено предвождан от жени с определени отклонения от нормата във физиологията и психиката, на които дадоха дума и *власт* да говорят от името на другите жени, и от името на българските жени. Те започнаха чрез разни

89 <http://artificial-mind.blogspot.com/2018/10/1985-1988-dzu-stara-zagora.html>

антиправителствени организации (НПО) и медии, които са им дадени за трибуни, да вменяват и на българското общество въображаеми недъзи и извращения от англосаксонските, и други „цивилизовани“ западноевропейски страни – ако въобще и навсякъде там в последните векове са били изразени в степента, в която ги представят феминистките и този тип организации.

„Равенството между половете“ също така явно *не е* „общоевропейска“ - на Европейския съюз и онези, които го ръководят, - понеже „пол“ идва от „половина“ и има два такива пола: мъжки и женски. „Равенството между *половете*“ е „съветска“ ценност, днес - руска, българска, както и присъща на други православни и консервативни общества като полското, унгарското.

„Европейската“ (английска) ценност е „джендър“, т.е. някаква тяхна „социална роля“ – а ние „азиатците“ от Източна Европа имаме друго разбиране.

„Европейското“ т.нар. „либерално“, което се противопоставя на *ценностите, обичаите, нравите* на източноевропейските общества, се опитва насилствено да наложи *по бюрократичен път* своята формална правна система за „правата“ на десетки „полове“ - сексуалности, роли, „джендъри“, „социален пол“ - и да руши разбирателството и живота на двата биологични здрави пола, на които се дължи съществуването и оцеляването на вида „човек“.

Бележки

Есето на юношата, което било „скандално“, „пълно с омраза“ и „дори осъдително“ – преценете сами дали е така:

Стефан Георгиев, „Искам да видя България наистина свободна и правова държава!“

<http://www.gabrovonews.bg/news/159863/>

https://lupa.bg/news/skandalno-ese-speecheli-konkurs-v-pamet-na-levski-prochetete-go_62828news.html

„Свободна Европа“ е медия, създадена и финансирана от САЩ по време на Студената война и възстановена неотдавна като уеб страница.

Рекламни филми за ДЗУ „Стара Загора“, 1985-1988 г...

<http://artificial-mind.blogspot.com/2018/10/1985-1988-dzu-stara-zagora.html>

„с определени отклонения от нормата“

Виж например някои спортистки, видни феминистки, които изглеждат като мъже, момчета, което подсказва, че има очевидни отклонения във физиологията, от там и в психиката, спрямо жените с нормална физиология и психика.

ако въобще и там⁹⁰ са били изразени в степента, в която ги представят феминистките

Виж в края на „*Какво му трябва на човек? Играеш ли по правилата ще загубиш играта!*“, 2014 например изказвания на Джордж Байрон и Артур Шопенхауер, които се възмушават от прекалената почит към жените, като вторият говори за в САЩ в началото на 19-ти век.

Немски политик теарално изрежда 60 вида джендъра в обръщение, за да илюстрира абсурдността им:

BRILLIANT: German Politician Mocks PC, Addresses Parliament in 60 Different Genders
<https://youtu.be/sR4uyMjUnDI> - 22.06.2016 г

Равноправието и достъпността на образованието за мъже и жени в България според „Социализация и естетическо възпитание“, Любен Димитров, 1977

Из „Социализация и естетическо възпитание“, Любен Димитров, 1977, Наука и изкуство

с. 47 „България направи истински скок в областта на народното образование, който й позволи да изпревари редица напреднали капиталистически страни. По относителния брой на учениците и студентите сега тя се нарежда пред такива развити капиталистически страни като Австрия, Белгия, Великобритания, ГФР, Испания, Франция, Швейцария и др. Образованието у нас придоби подчертан народно-демократичен характер, до него имат неограничен достъп всички социални

⁹⁰ Виж в края на „*Какво му трябва на човек? Играеш ли по правилата ще загубиш играта!*“, 2014 например изказвания на Джордж Байрон и Артур Шопенхауер, които се възмушават от прекалената почит към жените, като вторият говори за в САЩ в началото на 19-ти век.

групи от населението. Твърде показателен в това отношение е фактът, че България сега се нарежда **на първо място в света по относителния дял на жените студентки спрямо общия брой на студентите в страната**“.

...

с.83 „Без да става за сметка на ограничаване на развитието и изявата на талантите от мъжкия пол, възможност за съзнателно и целесъобразно регулиране на социално-демографския състав на творческите кадри в съответните съюзи и в културните институти в това отношение има при подбора, подготовката и разпределението на завършващите учебните заведения специалисти по проблемите на изкуството и особено чрез конкретното *издирване, подпомагане и осигуряване на възможност за творческа изява на младите таланти сред девойките.*“

Уважението, образованието и взаимността между половете в България от далечното минало до 1970-те и разликата му от традиционното и по-късното „европейско“ – гръцко, германско и римско право - по Мария Динкова, 1978

Откъсите по-долу са илюстрация на равнопоставеността между половете в България в семейството, образованието и професионалното развитие и отношенията между мъжете и жените, които се различават от традиционните западноевропейските насилнически нрави.

Българското и източноевропейското не е „общоевропейско“.

Книгата на Мария Динкова е великолепен пример за българския начин за разглеждане на отношенията между половете и за построяване на **разбирателство** между тях.

„1000 въпросителни пред съвременната девойка“, Мария Динкова, 1978, Народна младеж

Препечатвам няколко страници с избрани откъси от книгата, които

подчертават, че българските „ценности“ са изпреварили „общоевропейските“ с десетилетия или хилядолетия.

„с.71: **В България делът на студентките е 54% спрямо 29% в ГФР ...**

През 1975 г. ... 53.4% жени със средно и над средно образование, изпреварват мъжете в средно и полувисше и на едно ниво във висшето. След 1970 г. студентките във висшите учебни заведения са 54% от общия брой студенти. В повечето социалистически страни студентките плътно се приближават към половината от студентите, но **най-развитите капиталистически страни са доста след нас** по този показател. По данни на ЮНЕСКО, **жени, учащи се във висшите учебни заведения в %**

България: 54%

Франция, САЩ, Швеция: 42%

Канада: 40 %

Италия: 38%

Белгия, Дания: 37

Австралия, Англия: 33%

Австрия: 32%

Норвегия: 31%

ГФР: 29%

Испания, Холандия, Япония: 28%

[Бел. Т.А.: Забележете, че страни като Англия и Австралия – втората е „доминион“ и не е самостоятелна държава, - ГФР (Западна Германия), Норвегия, Холандия днес са сред големите борци за „женски“ (ЛБГТИФ) и „човешки“ права, в техния извратен и патологичен вариант. Ами да се бяха обърнали към истинската „цивилизация“ в Източна Европа. Излиза, че България е източникът на „общоевропейските“ и „общосветовни“ ценности.

Освен Норвегия, това са напреднали държави с многовековна „градска“ и „интелектуална“ култура и с *университети още от 12-ти-13-ти век за Англия (Оксфорд) и 14-ти-15-ти в Германия*; и разбираемо - с много по-развита академична мрежа и система. Следователно niskият относителен дял на жените, дори и в средата на 1970-те, показва че те „по природа“ са били в такава позиция, тежестта на която се подсилва и от факта, че мъжете са получили по-тежък демографски удар през Втората световна война, който

вероятно се е отразил върху следващите поколения, и пак жените са твърде по-малко.

Нашата уж „културно изостанала“ страна отваря първото си висше училище чак през 1888 г. До 1940-те години в България преобладава нископроизводителен земеделски труд, с нискообразовано и дори неграмотно селско население, съставляващо 75% от цялото през 1946 г.* До ерата на „Народна Република България“ достъпът дори до средно образование е бил труден, защото то е било платено, а до висшето се е стигало през „иглени уши“ – нарисувано в карикатура от хумористичния вестник „Хоровод“ в края на 1930-те.

* По „Икономическа география на България“, Игнат Пенков, Т.Христов, 1978 г. с.91.

* „Хоровод - 1937-1939“. Сборник, 1961]

...

„1000 въпросителни пред съвременната девойка...“ - продължава

Уважението към жените в българското семейство от 1970-те

с.102: „Според вас съвременната жена трябва ли да работи?“ Това беше първият въпрос ... Оказа се, че **само 7% от мъжете са на мнение, че жената не бива да работи**, и 3%, че е добре да работи само от време на време....

с.103: Затова на мъжете беше зададен още един въпрос:

„Считате ли, че съпругата ви трябва **да се развива в професията си?**“

„**Да, и се радвам, когато тя има успехи**“ – отговориха **78%**. Около 10% - че им е безразлично, и малко повече от 10% , че това не е необходимо.

... ще стигнете до заключението, че съвременните български жени не само **имат съгласието на мъжете си да работят**, но **същевременно получават много голяма поддръжка и насърчение от тях в професионалното си развитие.** ...

с.105: Според изследването на Държавния съвет в Комитета на българските жени в **80% от семействата доходите се изразходват чрез съвместно взетите решения на двамата съпрузи**, в **12 до 15% - само по решение на жената**, в 2 до 3 – само по решение на мъжа и в около 2% всеки изразходва доходите си сам, защото не може да се споразумее с другия.

Нашата епоха донесе фигурата на бащата, който може да се грижи за децата си като майка. **България е една страна, която явно се намира в челните редици** на това съвършено ново и непознато досега обществено движение. Данните от изследването „Бюджетът на времето на населението през 1977 г.“ показват, че времето, което мъжете изразходват за отглеждането и възпитанието на децата, се равнява на **80% от времето на жените за същата дейност** ... между 20 и 30% от мъжете делят наравно със съпругите си

грижите за децата, около 40% - помагат редовно, около 10% - много рядко и само около 7% не изпълняват никакви родителски дейности.“

с. 106: „**Кой според вас трябва да извършва домакинския труд**“ – 43% от българските мъже отговарят, че той трябва да се дели наравно между мъжа и жената, 45% са на мнение, че е редно жената да извършва по-голямата част от домакинската работа, но мъжът трябва редовно да ѝ помага и само около 10% настояват, че това трябва да бъде главно или само жената.

Както се вижда, повечето от мъжете не се наемат да отстояват традиционни или близки до традиционните възгледи по въпроса. При това става въпрос **не само за възгледи.**“ (...)

с.107: „Вместо **сляпата обожателка**, която традицията на **европейската цивилизация въздигна в идеал**, (...) Вместо жена, която е длъжна да се грижи единствено само за неговото удобство, съвременният съпруг има другарка, която го обича и поради това се грижи за неговите интереси.“

с.108-109: „...конгрес на унгарското научно дружество за изследване на семейството и благоденствието на жената, ... изключително интересна констатация: предбрачните полови връзки на жените и мъжете днес се приемат като нещо нормално от младото поколение. Но същото това поколение, като встъпи в брак, не приема женените хора да имат извънбрачни връзки.

Същото показва и изследването на българското семейство, извършено през декември 1977 г. от Института по социология при БАН, Комитета за единна социална информация и Комитета на българските жени.

Литературата и киното на Запад направиха много, за да рапространят един морал, който поставя брачната вярност в зависимост от това, **дали бракът допринася за развитието на собственото „аз“**, и високомерно подминава всички проблеми на **взаимопомощта** между хората, които се решават в семейството. Но мнозинството и в този свят отказва да приеме едно „свободно“ от всякакви задължения съпругеско поведение. (...)

[Бел. Т.А.: Сравни с феминизма]

Духът на бабите

с.161-162: [След 1878 г.] „Заля ги лавина от неизпробвани идеи и обекти за възжеления, увлякоха ги чужди възвишени примери и посредствени клишета за индивидуална самоизява. (...)

И невъзратно, и неизбежно нашата жена повторно трябваше да стане българка,

влизайки в социалните роли, които ѝ налагаше европейският модел.

Ако за народа като цяло **европейският начин на живот** беше крачка напред, защото му осигуряваше по-мощно развитие на производствените сили и по-висока материална и духовна култура, **за жената той се оказа стоглава и сторъка хидра**, която задърпа към ниските стъпала на социалната йерархия.

Независимо от това, че българските жени бяха взели изключително масово и повсеместно участие в националноосвободителните борби, новата социална система можА да се съобрази с този факт до приемането на *Търновската конституция*, която провъзгласи всички български граждани за равни пред законите, без да упоменава възможности за дискриминация на женската им половина. Оттам нататък започнаха да диктуват интересите на формиращата се българска **буржоазия, за която женските маси бяха по-важни като евентуален контингент на евтина работна ръка**, отколкото като фактор за току-що завоюваната историческа победа. И за която следователно принизяването на жената бе въпрос на живот и смърт. **Така баба Тонка Обретенова, баба Неделя Петкова, Недялка Чардафонова, Величка Хашнова и всички техни именити връстници бяха изключени от органите на управлението**, а дъщерите им бяха задължени да проумеят, че са слаби същества, годни да живеят само в сянката на едно мъжко покровителство. (...)

с.165: Например фактът, че първият сблъсък на полицията у нас с разбунтуван трудов народ беше с жени-работнички.... 7.3.1883 г., тъкачките и предачките от Сопот (т.нар. домашна промишленост) нападнаха колата с европейска прежда, която местен търговец внасяше, за да конкурира и обзцени тяхното производство. (...) Карловските работнички веднага се присъединиха към сопотските си сестри ...“

[Бележка. Т.А.: т.е. „европейските“ (ЗАПАДНОЕвропейските) ценности поставят българката в по-ниско положение и я унижават, спрямо предишното положение. Виж още *„Криворазбраната цивилизация“, 1871 г.*, където „европеизираният“ и цивилизован „Маргариди“ се опитва да прелъсти и изостави наивното българско момиче – деяние, което е безчестно и недопустимо за традиционния български морал.

...„**жените като ... евтина работна ръка**“ - впоследствие феминизмът и пр. се опитва да ги използва още като „електорат“, който настройва на конкурентен принцип *срещу естествения им съюзник – мъжете*, за да разрушава семейството. Виж историята на американския феминизъм в *Гейл Колинс, „Голямата промяна“, 2011* и по-долу Михаил Хазин за либерализма и защо се стреми да унищожи семейните връзки.]

Българки преподаватели, лекари и инженери: 65%, 46% и 31%; западногерманки, англичанки, французойки: от под 2 до 3% инженери

с.80: „**професионалното положение на българката е изумително солидно в сравнение с това на американката, французойката или италианката например.** Днес жените у нас са почти половината от всички работещи граждани в страната и повече от половината от специалистите с висше и средно образование, а по-точно: 46% от лекарите, 41% от агрономите, 41% от икономистите, 39% от зоотехниците, 39% от архитектите, 31% от инженерите, 65% от преподавателите в учебните заведения. В същото това време жените в САЩ са 10% от лекарите, фармацевтите и зъболекарите, 2% от инженерите, 3% от архитектите. В развитите капиталистически страни най-висок относителен дял сред инженерите имат специалистките от Франция и той едва достига 3%, в Англия е 2%, в ГФР (Западна Германия) е по-малко от 2%. В Италия жените са 9% от лекарите и 5% от архитектите.

Позициите на нашите специалистки с висше образование ни поставят на първите места в света : по относителен дял в общия брой на висшистите с нашите инженерки заемаме второ място след СССР, със съдийките – второ място след ГДР, с агрономките – второ място след Унгария, с лекарките – пето място след СССР, Полша, Монголия и ГДР.

Лекарки	Инженери	Архитекти
България: 46%	България: 31%	България: 39%
САЩ: 10%	Франция: 3%	Италия: 5%
Италия 9%	Англия: 2%	
	ГФР <2%	

(...)

с.167-168

„**И досега количеството на европейките с интелектуални професии в развитите капиталистически страни, както видяхме, се измерва с нищожни цифри, което им дава самочувствието на „бели“ врани.** А българките специалистки сравнително бързо станаха значителна част от общата съвкупност на специалистите. В края на **буржоазния период [~1940-те]** те съставяха **23% от общата численост на лицата с висше образование**, 37% от специалистите със средно специално, 17% от лекарите, **39% от зъболекарите**, **53% от аптекарите**, **54% от учителите**, 10% от агрономите и дори 3% от архитектите.

Затова европейката, навлязла в интелектуалните професии, се рисува от писатели, социолози и психолози като същество, изнервено от оскърбления, ексцентрично поради непрекъснатото състояние на самоотбрана, интересно и чаровно в своята свещена война за място под слънцето, **но осакатено от омраза към мъжа и фанатична ориентация към безбрачен живот.** А българката бе настъпателна и настойчива, но уравновесена, работяга с нормална психика, която естествено и без съмнение прие новите професии, щом те се появили в реалността като нещо, което ѝ се полага, така както ѝ се полагаше да крачи след ралото редом със съпруга си или брата си.

За културната европейка от края на 19. век и първата половина на 20. въпрос над въпросите беше да докаже какво може жената. За културната българка – какво може България. (...) **А завършилите в Европа преподаватели**, отровени от „предразсъдъците“ на **развитите страни**, посрещаха любознателните си сънароднички с плоски остроумия от рода на: „**Госпожице, вие не разбрахте ли, че вашето място е в кухнята**“⁹¹. (...) [Бел. Т.А. Сравни европейките „бели врани“ с цивилизованите феминистки.]

с.149. **Светът на прабабите**

„(...) Поради това, когато образованият по стандартите на Европа наш интелгент от периода след националното ни възраждане хвърли поглед върху нея, той намери за най-подходящо да я характеризира с една дума – робиня. **Още повече, че римското и германското право, с които му бяха напълнили главата, утвърждаваха за жената в патриархалното общество статус, който е на една крачка от робиня.** (...)

с.150: А всъщност **мястото на жената в историческата съдба на нашия народ е твърде особено** и може да се приеме като ярък аргумент против всички социолози и историци, които продължават да говорят за „**жената въобще**“ и за „**социалната ѝ участ**“ **въобще.**

Едва ли ще се намерят два народа с еднакво развитие на социалните позиции на женската му половина, но, общо взето, страните, причисляващи се към така наречената „западна цивилизация“, т.е. европейските страни и Съединените американски щати, са имали винаги приблизително еднакъв „модел“ за възможностите, ролята и оценката на жената в обществото. (...) Нашият народ принадлежи към тази цивилизация, нашите прабаби прадеди – траките – са култувирали редица човешки дейности, които лежат в нейната основа, **а между 9-ти и 14-ти век българската държава е била „по-европейска“ от останалите европейски общности.** Независимо от това обаче **развитието на българката не е следвало европейския модел** или може би трябва да се оценява като **много голямо „отклонение“ от средната схема.** (...)

Културата на траките е много по-свързана с ежедневието ни съвременен живот, отколкото си даваме сметка, и който иска да търси доказателства, може да ги намери във всяко наше село.(...)

Освен това българският патриархат не е равен на класическия европейски патриархат (гръцкия, римския и германския). По израза на Енгелс до края на 19-ти век

---

91 **Подчертаване Т.А., Бел.:** Ако е използван буквално този израз, неговата неуместност се усеща и от това, че в старите български къщи може би не е имало обособена стая, наречена „кухня“. Думата е от немски, die Küche, което подсказва, че е навлязла късно в българския език.

българският патриархат беше по-скоро една „преходна форма между матриархата и патриархата“. (...)

с.154:... „В този особен свят **българката съвсем не беше робиня**. Тя имаше положение, което античните гъркини бяха загубили още в епохата на героите, а римлянките – във времето на писаните закони. Правата ѝ бяха по-големи, отколкото на немската аристократка, властта ѝ – по-стабилна от влиянието на която и да е „силна“ дама в английския или френския двор. Не се усмихвайте, не преувеличавам. Социалното положение не се измерва с материята, от която шиеш дрехите си, и с удоволствията, които са ти достъпни. (...)

с. 157-158: ... Вече чувам да подхвърлят, а побоищата над жената, грубостите, псувните. Да, съществували са. Но социалното значение на тези явления трябва да се изследва внимателно и да се оценява съобразно точната му функция. (...)

Нито бащата, нито съпругът са могли, както според римското или германското право например, да продават или убиват жената.

Що се отнася до турското влияние върху отношението към жената, то далеч не е така безспорно, както изглежда на пръв поглед. По-точно – значението му е преувеличено. (...) Общуването между българи и турци е било крайно ограничено. Между двете народности не е имало канали на взаимодействие, които да уеднаквяват начина им на живот. (...)

А по-вярното е, че **българинът много се е гордеел, че неговата жена не е унижена като турската**, и се е присмивал на поробителя си нееднократно по този повод.

Да обърнем внимание и на този факт – всички обреди на българите, всички актове на обществено и духовно единение и всички развлечения, било в кръга на големите семейства, било в рамките на селото или на междуселските събори, са протичали съвместно между мъже и жени. На еднаква нога. Чисто мъжки свещенодействия или общества за забавления са били непознато явление. Заедно са ходели на църква, заедно са се веселили на сватби и кръщенета, заедно са оплаквали и почитали мъртвите, заедно са играели неделното хора.

Една много синтезирана характеристика на високото социално положение на класическата българка ни дава сексуалният морал. „В българския бит посегателството върху жена се считаше и до наши дни за светотатство“ – отбелязва Антон Страшимиров. Той е намерил вярната, точната дума. Именно **светотатство** е била гаврата с жената, защото правото ѝ да бъде зачитано достойнството на човек е било от твърде висок ранг. Съответно и мъжът е бил длъжен да бъде достоен за тази издигната жена. Той пък не е имал право на сексуални „волности“. **Българският народ не е познавал двойствения полов морал на европееца, който поставя пред жената всякакви забрани, а пред мъжа – всички свободи.** „Мъжът от нашия народ – отбелязва пак Антон Страшимиров, – битово целият българин се въздържа от съблазни като достолепна жена и почти като такава чувствава падението“. **А обичайното ни право е наказвало за прелюбоденяние с еднаква суровост и мъжа, и жената.** (...)

„При мекия характер на българина аз много често съм срещал енергия и предприемчивост повече у жената... Трудно е да каже човек кой стои по-високо в прилежанието, трудолюбието, песненето – българинът или българката“. (Феликс Каниц „Етнографски очерк на българите“.)

„Спрямо чужденците селянките се отнасят естествено, без боязън, сериозни работни образи, без кокетство“ (Константин Иречек „Княжество България“)

„Скромнен, красив и привлекателен поглед, от който лъха самонадеяност и нежност... Любопитствува да знае всички частни и общи въпроси и разсъждава твърде много“ (Стою Шишков „Животът на българите в Средна Родоп“).

„Българката носи печата на всичко онова, което чертае контурите на общобългарската психология... Децата, които ще онаследят домакинството и ще продължат рода, са еднакво рожби на майката и на бащата, дори – по скрит български здрав смисъл – повече на майката. Прочее върху тяхното благо имат еднакво задължение мъжът и жената – последната може би повече... Любенето в българския живот едва ли не е по-голямо право на девойката, отколкото на момъка“ (Антон Страшимиров, „Книга за българите“).

(...)

*** КРАЙ на откъсите от Мария Динкова ***

Бележки: Мария Динкова е обяснила по чудесен начин, че както в древността, така и в съвремието ѝ през 1970-те години, българските (тракийски) и „европейските“ ценности в отношението на мъжете към жените **са различни**. Мъжете по българските земи не са имали масова склонност да смятат жените си за робини, както е било разпространено и правно закрепено в насилническите общества.

Отново се доказва, че няма „*общоевропейски*“ ценности, а книгата на М.Динкова е в съзвучие и с възмущението и отвращението, което буди у нас т.нар. „феминизъм“, който с истерична злоба, омраза и заплахи се бори уж за „равноправие“ между половете. Виж „*Какво му трябва на човек? Играеш ли по правилата ще загубиш играта!*“, 2014, Разумир бр.1 <http://razumir.twenkid.com/#1>

Дали са достоверни резултатите от анкетите?

По отношение на анкетите в началото на откъсите, противник би могъл да възрази, че „данните може да не са верни“, че отговарящите са излъгали, за да се харесат на питащия, - или че въобще статистиката от онова време „е манипулирана“.

Същите въпроси обаче могат да се зададат и за всички други „социологически проучвания“, за „неофициалните данни“ на организации на феминистки от чужди държави и чужди общества, че „един милион мъже в България бият жените си“ и пр. или пък данните за рейтинги на предавания, одобрение на определени политически партии и т.н.

Всеки човек има лични наблюдения, познати, приятели и пр. от които черпи статистически данни, също така има опит в отношенията си с жени, познава как са се държали негови приятели и близки и т.н., има и разсъдък и може да прецени кои от твърденията биха могли да са верни. Както показаха протестите срещу Истанбулската конвенция, включително от българските жени – те не смятаха, че мъжете им са насилници.

Европейските ценности – по Васил Василев от БСТВ

Виж анализа му в предаването „Не се страхувай“, 8.6.2020, „В навечерието на знаковата за българите дата 9 юни: 97 години по-късно - поглед от дистанцията на времето към корена на омразата“, БСТВ

<https://bstv.bg/news/ne-se-strakhuvai-s-vasil-vasilev-08-06-2020-chast-1>

И статията „Една дружинка либераста и грантаджиите се дразнят от младите възрожденци“: <http://epicenter.bg/article/Vasil-Vasilev--Edna-druzhinka-liberasti-i-grantadzhii-se-draznyat-ot-mladite-vazrozhdentsi/219365/2/0>

Европейските ценности според Имануел Кант

„Към вечния мир“, Имануел Кант, 1795 г.

Изд. БАН, 1977, превод Цеко Торбов с.42-43

„Ако сравним с това негостоприемното поведение на цивилизованите, предимно търговските държави на нашия континент, то несправедливостта, която те проявяват при посещаването на чужди страни и народи (нещо което за тях е равностойно с тяхното завоюване), е ужасяващо голяма. Америка, земите на негрите, островите на подправките, нос Добра Надежда и т.н. при откриването бяха за тях страни, които не принадлежаха н никого; защото те смятаха жителите им за нищо. В Източна Индия (Индустан) под предлог, че само възнамеряват да основат търговски седалища, те въведоха чужди войски, но заедно с тях и потисничество на туземното население, подстрекателство на разните държави там към продължителни войни, глад, метеж, коварство и каквото още може да съдържа дългото изброяване на всички злини, които гнетят човешкия род.

Китай и Япония (Нипон), които вече имаха опит с такива гости, позволиха поради това умно, първият – наистина достъпа, но не влизането, втората – също така достъпа, но само на един европейски народ – на холандците, които обаче при това тя все пак изолирва като пленници от сношение с местните жители. Най-лошото по този повод (или, разгледано от становището на един морален съдия, най-доброто) е, че те дори не могат да се радват на това насилие, че всички тези търговски дружества се намират на ръба на близкото разорение, че островите на захарната тръстика, това седалище на най-жестокото и изтънчено робство, не дават никакъв истински доход, а по-скоро служат само косвено и при това не за някакво похвално намерение, а за принудително вербуване на матроси за военни флоти и следователно пак за водене на войни в Европа; и това вършат сили, които вдигат толкова голям шум около набожността и като вършат несправедливост на всяка крачка, искат да бъдат смятани за избраници между правоверните.“

Атлантическите ценности по Артур Шопенхауер

„Парерга и Паралипомена“, 1851 г.

По превода на изд. Изток-Запад, Анастасия Рашева и Красимира Михайлова

с.261, във връзка с някои неприятни доводи, като отказ на страната да изплаща държавните си дългове или разбойническите набези, англичаните винаги напомнят на северноамериканците, че произлизат от английска колония от престъпници – макар това да важи за нищожна част от заселниците.“

с.310-311 „...опит за ... налагане на властта на абсолютното, ... чисто абстрактно право, е направен в Северноамериканските съединени щати. Само че успехът не е привлекателен, защото при целия материален просперитет на страната ние откриваме като господстващо умонастроение най-долнопробен утилитаризъм редом с неизбежния му спътник – невежество, проправящо пътя на скодоумната англиканска фанатична набожност, на тъпоглавата самонадеяност, грубата бруталност, съединени с глуповата почит⁹² към жените.

А и по-лоши неща там са ежедневие: като възмутителното черно робство, свързано с най-голяма жестокост към робите, най-безправно угнетяване на свободните негри, lynch-law, обичайни и често оставащи ненаказани коварни убийства, нечувано брутални дуели, понякога открито издевателство над правото и законите, отхвърляне на обществените повинности, възмутително политическо ограбване (escroquerie) на пограничните области: в резултат алчни разбойнически набези в богатата съседна страна, които трябва да бъдат прикривани на най-високо място с помощта на лъжи, които всеки в страната разпознава и взема на подбив, все по-нарастваща охлократия и най-сетне пълно пагубно въздействие, което въпросният отказ от законност във висшата сфера непременно оказва върху личния морал.“

---

92 Сравни с претенциите на радикалните феминистки. Виж също изказване на Джордж Байрон, виж „Какво му трябва на човек? Играеш ли по...“, Разумир, 2014

„Европейски път“ по Драгомир Тачев – Кихано

Вижте беседата му „Европейският път: крачка напред, две назад“ *от март 2020 г.*

Първа част: <https://youtu.be/THiXrTHhgMQ>

Втора част: https://youtu.be/pR_2F0nKyMg

Особено втората част.

Където разяснява истинското значение на заблуждаващото понятие „свободна търговия“ и умишленото изкривяване и очерняне на „протекционизъм“, и какво се случва с колонизираните („интегрирани“) страни.

„Свободната търговия“ се използва като идеологически инструмент за защита на политиката на „протекционизма“ на по-развитите страни, които го налагат на другите тогава, когато производството им е толкова по-напреднало, че техните стоки и по-развито производство безпрепятствено завладяват чуждия пазар и унищожават в зародиш чуждото неконкурентноспособно производство⁹³. Дотогава същите страни, например Англия, Япония, Южна Корея⁹⁴, строго пазят своята индустрия и пречат на чуждите опити за „свободна“ търговия с тях – с ниско мито или безмитно, – докато собственото им производство не е достатъчно зряло и конкурентноспособно в съответния отрасъл.

Кихано също изтъква, че ние сме по-близки по манталитет до руснаци, украинци, беларуси, румънци, другите балкански и православни източноевропейски народи и разказва за споменатото и от мен по-горе православно разбиране на отношенията между по-умния, по-развития, по-силния, спрямо по-глупавия, по-слабия: „*на когото повече е дадено, от него повече ще се изиска*“.

Авторът цитира Добри Войников в предговора на „Криворазбраната цивилизация“, който посочва, че *от по-извисените, които повече разбират и например пишат пиеси, се очаква да помогнат и на техните зрители и читатели също да се издигнат*.

От друга страна, в мисленето на Западните общества, по-силният, по-умният, по-богатият и т.н. има *морално право* от по-висшето си положение да излъже,

93 Виж също „Митът за демокрацията“, 2015

94 <https://antipropaganda.eu/BadSam.html>

измами, или да се възползва от глупостта на по-глупавия и да не му помага да се развива, особено ако с това получава финансова изгода.

Разликата в начина на мислене може би е съществувала още преди въвеждането на християнството.

Според Д.Тачев в обществата с манталитет, подобен на нашия, има култ към Учителя, затова и „култ към личността“.

Прочетете многобройните анализи на Кихано на страницата:

<http://antipropaganda.eu>

Откъс от втората част:

Кихано: „1:20:47... Дори може да се каже, че **тия правила са били преди религията**, и е възприета именно тя, Православието, защото **съответства на миросгледа на хората**. Практически така е станало: руският княз Владимир е изследвал две или три години няколко религии и казва: Православието е най-подходящо, въпреки че това вече е имало корени...“

1:22 ч. В Източния начин, както казах, има колективизъм [общинност]. А марксизмът е противоборбство – той е война; борба на класи... Затова се получи и тоя разрив. Идеологията спъна самоизучаването на нашия, източния начин. (...)

1:25 ч: Ние изгубихме водача. ... Съветският съюз престана да бъде водач и ние търсим друг водач и го виждаме в Запада, защото той е успешен и искаме той да ни учи. А той ни учи, че ние сме корумпирани, простаци, необразовани, азиатци, склонни да се подчиняваме на диктатори и т.н. (...) Неговата цел обаче е не да ни учи, и ние да го следваме, както очакваме, неговата цел е да извлече от нас материална изгода, защото ние сме по-неразвити, ние сме по-ниско и те имат право. ... Това са отношенията между нас и тях на **цивилизационно ниво**. ...

1:27:40 ч. Когато се изучава явление, случило се по нашите земи и се прилага западния начин на мислене, на хората, които са участвали, се присъждат мотиви, които съответстват на западния човек, а не на източния. ... Затова трябва тия неща ние да ги изследваме, **нашите институти да се занимават с това...**“

Бележки

Подчертаване – Т.А.

Относно нашите институти: виж по-горе книгата на Мария Динкова.

Според мен в Западните общества също има култ към личността и подобни явления - както към политици – мемориалът „Линкълн“, град Вашингтон, така и култ към актьори, певици, телевизионни водещи. Според него обаче при тях е по-скоро от паричната страна на нещата и се поддържа, защото носи печалба. Може би е прав в смисъл, че техният култ е повече фалшив, външен, вид показност, изкуствен, отколкото духовен и искрен.

Виж също в Т.Арнаудов, **„Упадъкът на езика на българското общество“**, сп. **„Свещеният сметач“**, 2003:

„Често се случва издатели и водещи да слизат до нивото на най-ограничените си читатели / зрители / слушатели и да използват най-примитивни и просташки начини за изразяване, за да накарат най-голяма маса от [тях] да се чувства съпричастна (...) Вместо водещите обществото да се стремят да повишат нивото на своите водени - читатели, слушатели, зрители - те понижават своето, от страх да не загубят някоя бройка.

<http://eim.twenkid.com/old/3/27/upad.htm>

Либералните ценности според Михаил Хазин

„Будущее будет описано на языке эзотерики. Михаил Хазин.“

<https://youtu.be/5pQHH1H-B6w>

~ 6:10 ... Обърнете внимание, че когато става дума за ценности, езикът за описанието им винаги носи *езотеричен* характер, иначе те не могат да се опишат. [т.е. тайно, окултно знание – астрология, нумерология, магия...]

8:24: „Ако сте чели учебници по „икономикс“⁹⁵ за студенти, то сте видели, че те са чиста езотерика – нямат никакво отношение с действителната икономика. ....За всяка фраза може да се отговори с *„това не е вярно, онова не е точно така; само при определени почти екзотични обстоятелства това е възможно“* и пр... По същество тези текстове са напълно *езотерични* и смисълът им

---

95 Виж например Стоядин Савов, „Макроикономика“, 1999, шесто издание

е следният: „действай по този начин и правилните хора ще те възприемат като един от тях“. ... Положението е същото и с либералната философия, социология и т.н.,

***

Бележка: Бих добавил, че се отнася и за съответните им синоними: „европейски“, „евроатлантически“ и пр., с които имат предвид „либералните ценности“ – „каквото и точно да значат те“. Това обяснява неадекватността на речите на техните идеолози у нас.

„Либерализъм“ – какво всъщност означава това понятие днес според Михаил Хазин

Либерализъм с нечовешко лице*

Превод на част от: „REGNUM“, <https://regnum.ru/news/economy/2850999.html>

Анотация

Моделът на общественно-политически отношения, построен в интересите на достатъчно тясна икономическа група, няма нищо общо с речниковото определение на „Либерализъм“ във философските речници. Впрочем, това е много често осъществяваща се в действителния живот **подмяна на понятията, целяща да смекчи и представи в по-добра светлина едно или друго явление и да маскира и скрие от обществото истинските му цели и смисъл.** (Подчертаване: Т.А.)

* Вероятно аналогия със „Социализъм с човешко лице“ - лозунг в Чехословакия, 1968. Виж „Пражка пролет“. Бел. Т.А.

[МИХАИЛ ХАЗИН, 6 февруари 2020, 14:10 — REGNUM](#)

Описанието на обкръжаващия ни свят от либералната парадигма е важна тема, затова самото му определение се нуждае от отчетливи и разбираеми формулировки.

Първо: съвременният либерализъм не е философски термин; той е социално-

политически (не икономически!) идеологически модел, построен в интерес на финансистите .... целият модел [е така построен], че потиска възможността за ограничаване на властта на финансистите на политическо ниво. (...) все още не е имало и един случай на освобождение от господството на финансистите на такова ниво.

Второ (...) делът на финансовия сектор в разпределението на печалбата в икономиката за последните 80 години е нараснал от 5% (нормална ставка за посредника) до над 50%. (...)

Трето: Консервативните идеи и понятия винаги представляват особена опасност за финансистите, тъй като те се отнасят крайно отрицателно към лихварството във всичките му форми, вкл. кредитите. Това не значи, че в консервативните общества те не съществуват, но общественият морал не ги поддържа и не ги одобрява, което създава постоянна опасност за финансистите (банкерите) – затова би било невъзможно те да имат политическо влияние, без което обаче не биха могли да осигурят съществен ръст на доходите си.

Съвременното общество и капитализмът обаче не могат да работят без кредити – невъзможно е да се изгради индустриална икономика. Делът на финансовия капитал – от гледна точка на консервативната логика – обаче трябва да бъде ограничен (...)

Четвърто: Семейството е главен носител на консервативните ценности, затова финансистите винаги силно са желали да го ограничат. Това обаче е било невъзможно до неотдавна, доколкото именно семейството, чрез пропагандата на консервативните ценности, е осигурявало устойчивост на обществото. За финансистите е било невъзможно да засегнат семейството, докато не е бил измислен нов механизъм за осигуряване на социална стабилност.

Този механизъм е изграден чрез института на „средната“ класа. Имало е опити тя да бъде създадена отдавна – в момента на създаване на Федералната резервна система на САЩ през 1913 г., – но тогава пребиваването в тази класа било ограничено по време* и влиянието ѝ върху цялото общество е било недостатъчно. Ситуацията се изменила след началото на „рейгъномиката“ през 1981 г., когато „средната“ класа била господстваща в западното общество.

[* **Бел. Т.А.:** *Може би има предвид Първата световна война, САЩ влизат в нея през 1917 г. Голямата депресия - 1929 г., впоследствие Втората световна война.*]

Пето: „Средната“ класа има нужда от държавна и обществена устойчивост, защото притежава собственост, *[която може да загуби, за разлика от бедните...]*, но количеството ѝ не е достатъчно, за да може да се защитава сама, за разлика от богатите *[...които например могат да си наемат и частна охрана, да си построят „дебели огради“ и пр. – Бел. Т.А.]*

Тук идват на помощ финансистите, които предлагат създаването на институции от името на държавата, които им позволяват да преустройват социално-политическата система,

за да задоволяват своите интереси. Тези интереси са насочени към разрушение на консервативните институти, преди всичко на семейството. (...)

[КРАЙ на откъса от статия на М.Х.]

[Бел. Т.А. Съответните световни мрежи от НПО-та, глобални организации, грантове за политици и партии и пр. в целия свят, които прокарат „Закон за еди-що си...“, „Еди-каква си конвенция“, „Трансатлантическо...“ и пр.. Известна фигура, която се ползва като нарицателно за този тип организации: „Со...-ид“ например е бивш борсов спекулант.]

Сбъдващите се предвиждания на Михаил Хазин и прозренията му за либерализма и разпада на глобализма

Хазин предвижда световната икономическа криза от 2008 г. и сегашната депресия още в началото на 2000-те години. Виж напр. книгата на която е съавтор:

* А.Кобяков, М.Хазин, „Закат империи доллара и конец "Pax Americana", 2003*

https://fb2-epub.ru/load/ehkonomika_i_biznes/ehkonomika/zakat_imperii_dollara_i_koniec_pax_americana_m_khazin_a_kobjakov/134-1-0-8989

* *Залезът на империята на долара и краят на „Американския мир“* – аналогия с „Pax Romana“ – мирът, поддържан в римската империя, под ботуша на нейната власт.

Според Хазин и др. идва краят на глобализма, светът предстои да се раздели на макрорегиони, слагайки края на господството на т.нар. „Бретънуудски договор“⁹⁶ от 1944 г. или Бретънуудска система, когато доларът става основна резервна валута.

Забележете, че:

Извършването на успешни предвиждания на сетивните данни е доказателство за истинност на научните теории.

Сравни с бележка на Андрей Фурсов, че теориите на носителите на последните десет Нобелови награди по икономика не са успели да предвидят правилно кризите и пр.⁹⁷, поради което са били критикувани на конференция в Куба, и лауреатите са се

---

96 https://en.wikipedia.org/Bretton_Woods_system

97 Нямам налице точния източник, по мои записки към беседа.

оправдавали. С други думи, *техните теории са „ненаучни“ или „безполezni“.*

Ако погледнете държавите от списъка с носители⁹⁸, ще видите, че учени единствено от САЩ, Великобритания, по-малко Франция, Израел и др. страни получават награди за „научен“ принос, докато **няма нито една награда за китайски икономист**, въпреки икономическите успехи и напредъка на Китай в последните 40 години – нима те нямат учени и изследователски институти? Също така няма нито една награда и за южнокорейски учени, въпреки тяхното икономическо чудо. *Защо ли?*

Правилните предвиждания за кризите пък се правят от руски изследователи и изследователски политикономически институти, които дори не се споменават.

„Либералното“ мракобесие

В участие в радио „Аврора“ от 29.6.2020 г. *„Нам нужна новая творческая элита“*, Хазин разказва за либералните медии:

12:21 „В жълтата икономическа преса – вестник „Ведомости“, „Коммерсант“ и т.н., още преди 20 години е било взето решение името ми въобще да не бъде споменавано. Било е стратегия. Не в смисъл, че онова, което говоря, не е правилно, а въобще да не ме упоменават, защото не трябвало хората да чуват, че съществува друго мнение. ... трябвало да избавят читателя от необходимостта да се запознава с тази съмнителна личност,

Сравни с претенциите на техните колеги и наши т.нар. „либерали“ („демократи“), започвайки от СДС – „Съюза на Демократичните Сили“, и съответните медии.

В онези години те твърдяха, че се борят за „*плюрализъм*“, „*свобода на словото, мисълта, съвестта, убежденията*“ и т.н. Всъщност се оказва, че либералите, особено в икономическата сфера, се борят за забрана на всяка друга мисъл, становище, теория, мнение, освен онези мантри и заклинания, които те се опитват да наложат чрез властта си върху по-богатите медии с търговска цел, образованието, интелектуалците и пр.

---

98 https://bg.wikipedia.org/wiki/Нобелова_награда_по_икономика

Валентин Вацев: Православие и евроатлантически ценности⁹⁹

Обобщено и избрано от беседата на Валентин Вацев

https://youtu.be/KRfrip_xTVA

„...Евроатлантизмът сам по себе си е любимата дъвка на българското политическо лакейство. ... Европейски ценности – човешки права, частна собственост, закона. Колкото си по-хомосексуален, толкова си по човек и повече трябва да те уважават. Собственост – но само *частна*. Ако превръщаш държавна в частна – това е европейска ценност, но обратното е много страшно – национализация - неуважение към е.ц.

Въпросът за човешките права всъщност е **кой е човекът**. ... *Да се разберем КОЙ е човекът. Тогава ще говорим за неговите права. А който не е човек - какви права? Законът – само ако нашите хора са на власт и те определят правилния закон. Обаче ако нашите хора не са на власт, тогава ние от уважение към закона ще им отнемем властта.* (...)

30: **Какво значи думата ценност?** Кое е ценно? Какво влагаме в термина "ценност"? (...)

41:30: **Протестантите - вярата им е станала култура...** християнска вяра аз не намирам; (...) За **православието** ... ценността е чисто **психологическа категория**, която измерва **субективното отношение** на някой към някого или към нещо. ... Друга православна категория – "**благо**"... според Платон [е] на нивото на битието, на "битийственото". То не е психология, а е онтология – обективно [, а не субективно].

Фундаментална разлика спрямо протестанството по понятието "**благодат**". Ние знаем, че благодатта е нещо, което е дар за тебе от горе, с което ти се ползваш. Най-често даровете са незаслужени. Ние получаваме **младост, хубост, ум, богатство** и пр. не защото сме ги заслужили, а защото са *дарени, заради божията обич* (...) Длъжни сме да ги пазим, но обикновено ги разпиляваме, обаче накрая ни прощават (...) И за това се молим за благодат всеки път.

Докато **протестантът** е уверен, че благодатта е, **когато ни е гот**: "като се

---

99 Валентин Вацев: Православие и евроатлантически ценности, 25.02.2016 г.

https://youtu.be/KRfrip_xTVA

нашмъркаш?" - да. Като се насмучеш? - Да. Там с жената нещо...? - Да. Благодатта е нещо, ама много гот! ...

Това няма нищо общо с православно разбирание за благодат ...

В протестанството ще намерите: *свободен съюз на свободни хора със свободна вяра, които свободно вярват* в либералния господ, който е либерален, защото бог е любов и затова има отделна хомосексуална църква. ... Ние кръщаваме децата още невръстни, още неразбиращи. А за **протестанта** - за него това е чудовищен скандал, *как така ще го кръщаваш без да го питаш?*

50:00: **Богомислието и човекомислието ... са структурно свързани** неща. Тъй като **православното и протестантското са напълно различни.**

За протестанта ... **грехът е вина**, а за православният грехът не е вина, а **беда**. **Православният човек** знае, че *грешникът е човек във беда*, на когото ако не можеш да помогнеш, поне трябва да се помолиш за неговото излекуване. **Докато за протестанта - грешникът е виновен просто.** И ако няма наблизно поп, пред който той да се разкае, и съдията ще свърши работа да му отсъди 25 пръчки на голо. Просто *трябва вината да се изкупи*. **Няма такова нещо в православието.**

Православието не се занимава с морализуване; не се занимава с **психологизуване;** не се занимава с уреждането на **юридически** въпроси и затова в православието няма нито една капка, *нито грам, юридизъм.*

Между вярващия човек и неговия Бог в православния свят няма юридически отношения. *Няма място за претенции*, Господи, аз ти обещах, и ти ми обеща, а ти нарушаваш договора. (...)

53:xx...

Различно е фундаменталното понятие на човекознанието в православието и в либералната човешка философия, а либерализмът е, така да се каже, секуларизираният, светският вариант на протестанството.

Либерализмът и протестанството са почти едно и също. Почти. (...)

*** **КРАЙ** на откъса от В.Вацев ***

Бележки

...Ние получаваме младост, хубост, ум, богатство и пр. не защото сме ги заслужили, а защото са дарени, заради божията обич...

От това следва, че „Бог е любов“ – „Бог“ може да се замени с авторитет, родител, учител, наставник, началник. Приемаме, че той дава благодат, въпреки, че не заслужаваме, като в притчата за „Блудния син“. Виж също Кихано и уважението към учителя.

*...Да се разберем **КОЙ е човекът**. Тогава ще говорим за неговите права.*

Сравни с израза от времето на социализма: *„Всичко в името на човека, всичко за благо на човека“*

А който не е човек - какви права? - сравни по-горе за „върховенството на закона“ и за изстреблението на туземците.

...ако нашите хора не са на власт, тогава ние от уважение към закона ще им отнемем властта

„Цветни революции“, НПО-та, протести и пр, както и бележката-статията #20 от книгата : *„Митът за Демокрацията“, 2015:*

Върховенството на закона по „Законността на Петата българска държава: 1989-2015+“

„(...) Държавата започва да изглежда "законна", приема се за такава, след като се утвърди, втърди, заздравя, вкостени; уталожат се и се успокоят процесите на развитие, промяна, разчупване, "счупване на черупката", "излюпване от яйцето". Когато "запазването" стане много по-силно от "развитието", промяната, изменението на обществените структури, на основните, най-силни, най-властови от тях, обществото започват да приемат, че вече има "ред, законност, дисциплина" - значи има държава. Справедливост обикновено *няма*. Управлението е успяло да обуздае жребците, юздите се държат здраво от ръцете на "законни", "демократично избрани", "юридически подготвени", "почтени", "спазващи [монархическия, капиталистическия, социалистическия, ...] морал и т.н. люде. (...)"

„(...) Определението "сътрудник на ДС" [*днес, в публичното говорене, бел. 2020 г.*] е синоним на престъпник. Да, но тогава ... е било *законно* да си член на ДС,

да участваш в защитата от "диверсия", да пазиш "социалистическите ценности" и т.н. Това е било "законното" и е било насърчавано. Може да е било лошо, "престъпно" [от друга или днешна гледна точка на „закона“], но [тогава] е било "Законът". Практиката доказва, че умелите известни агенти на ДС, които след това се извъртат, се оправят добре и при новата власт - те просто са били "кадърни" нагаждачи; колкото безчестни, толкова и далновидни**. *Нали трябвало да се спазва "Върховенството на закона"?* Те просто са служили на родината! Е, да, *ама онзи закон е бил незаконен*. Трябва да се спазва само *нашия* закон, *на нас* - тези, които в момента държим властта.

Според онези лошите предишни обаче, *по-предишният закон също е бил незаконен*, и те също освен документи и книги са го знаели от първа ръка - събитията от 1908 до 1944 г. и по-рано.

Затова **формалната юридическа "законност"** не е най-важната в управлението - *тя периодично се изменя, подменя, заменя, фалшифицира, манипулира* и т.н. според вкусовете на завзелите властта. (...) [По-важни са принципите, по-общите сили.]

*** Или *шестата* държава - след преврата от 1997 г. (...) „

§ *Курсив в горния откъс – 7.2020 г.*

И другаде в книгата: „*Изразът "без съд и присъда" всъщност е клише от страна на установената власт, която се опитва да внуши "върховенството на закона" и "справедливостта" на "законно-установения съд".*„

...

...свободен съюз на свободни хора със свободна вяра, които свободно вярват

„Словоблудие“ и насилено натъртване на думата „свобода“. Не са свободни, но го повтарят, за да си повярват.

... Благодатта е нещо, ама много гот! ...

Т.е. лична задоволеност, егоизъм, индивидуализъм, хедонизъм. В този дух, тези „евр.ц.“ са онези, при които *на „европейците“*, които ни ги налагат, им е гот; *на тях, а не на нас*.

... как така ще го кръщаваш без да го питаш?

В същото време, виж по-горе „побеснялото“ право, безбройните формализирани закони, закончета и правила, които ти налагат от всеки ъгъл, и заплахите за наказание при нарушаването им – за тях питат ли те дали си съгласен?

Сравни с „ако не е човек, какви права?“, и със Западната култура на гавра с другия, маскирана с любезности – виж в следващата глава.

...грешникът е човек във беда, на когото ако не можеш да помогнеш, поне трябва да се помолиш

Любов, съпричастност, взаимопомощ, другарство.

... Докато за протестанта - грешникът е виновен просто...

Суровост, жестокост, хладност, формалност, буквалност – противоположни на „любов“, „обичай ближния си“, сърдечност, милосърдие, прошка, съчувствие.

... Просто вината трябва да се изкупи...

Трудова етика, „дисциплинираност“, формалност, дребнавост, буквоядство, „танто за танто“, сделка – индулгенция – изкупване на греховете с пари; данък десятък в протестанството.

... Няма място за претенции, Господи, аз ти обещах...

Господ – родител, учител, наставник, началник, ръководител, вожд, държавник и пр. в обикновения живот.

...

Достъпен разказ за православието и разликите му спрямо протестанството, католицизма и др. виж напр. в романа: *Мартин Ралчевски, „Смисълът в живота“*, 2019 и изчерпателно в книгата *„Православен мисионер“*, 2016, *Иван Николов и др.*

Културата на гавра, унижение, насилие и садизъм

Не смятам, че всички хора от тези общества са склонни към подобно поведение или дела, или ги намират за приемливи, но ми изглежда че допускането и приемането им е по-разпространено: от поругаването и унищожението на цели култури и народи и гледането на себе си като на „богоизбрани“ до т.нар. „пранкове“, характерни в англосаксонския свят, които там минават за „шеги“ – някои от тях са издевателства; груби, нагли номера, унижения и нарушения на „правата“ на другия, при които жертвата на „шегаджията“ може да се изплаши, да пострада или да се почувства безпомощна, унижена, глупава и пр., а „шегаджията“ и околните да ѝ се надсмиват. У нас такива „пранкове“ се правят по предаванията за „скрити камери“.

Гаврите понякога се вършат на случайни непознати, но понякога и на „добри приятели“ или дори от „любимия човек“ и то не само от 13-годишни пуберитети.

Виж например в поредицата „Хари Потър“. В първия учебен ден в гимназия посрещали новите ученици като *„натикват главите им в тоалетната чиния“* – още в трета глава¹⁰⁰ Андрей Фурсов коментира съдържанието на тези книги като описващо живота в типично английско училище със съответните отношения в него – *на грубост, строго подчинение и унижение*, и дори го тълкува като урок за новите поколения, да го приемат за нормално – *каква ти „демокрация“!?*¹⁰¹

Горното е описано още от Уилям Текъри през 1846 в „Книга за снобите: написана от един от тях“¹⁰² - *„всички ние, от долу до горе [в обществената стълбичка], раболепничим и пълзим пред един, а другото презираме и тъпчем.“; „[Университетите] Оксфорд, Кеймбридж - ... - унизителни ограничения и отличителни знаци на дрехите [за незнатни студенти] ... Преподавателите не изискват знания от титулованите височайши особи.“*

В „Православен мисионер“, 2016, се обръща внимание на истинския смисъл на имената на много от най-известните английски и американски поп, рок и метъл групи и на техни песни, които са в прав текст кощунствени спрямо религиозни символи или пък възхваляват смъртта, убийствата, сатаната, жестокостта. Не бих ги приел чак толкова насериозно, мисля че те по-скоро са на принципа *„келешлък, правене на*

---

100 Джоан Роулинг, Хари Потър и философският камък, Глава 3:

<https://chitanka.info/text/432/3>

Да, подобни издевателства се срещат в казарми, при „приемане в банди“ и пр.

101 Виж също филми от рода на „Игрите на глада“ и безброй други „постапокалиптични“

102 The Book of Snobs - by one of themselves, W. M. Thackeray, 1846

интересен“ за привличане на внимание, каквито може би са като личности и повечето такива „звезди“.

Явлението обаче също е показателно за това колко по-масово разпространена и приемлива е подигравката и унижаването на светини, т.е. *„няма нищо свято“*. Сравни също с т.нар. *„свобода на словото“* в разбиранията на датски карикатурист, който се изгаври с пророка на мюсюлманите Мохмед, и с френските карикатуристи от „Шарли Ебдо“, които се гавриха със светини от различни религии, със смъртта на загинали в самолетна катастрофа и др.

В същото време, „либералните“ медиите на въпросните общества говорят за *„толерантност“*, твърдят, че се борят с „речта на омразата“ и за „междучовешко и междуетническо отношение“.

Историкът Андрей Фурсов също така обръща внимание на естетизирането на смъртта и убийствата в Западната култура – масови изстребления под звуците на Вагнер от нацистите, горене на хора на клада, по правило за *„спасение на душата“* на *„грешника“*. Важно е, че тези деяния не са просто „субкултура“ или „секта“, не са и скрит незаконен садизъм на отделни изроди – вършено е *официално, публично, градско, държавно, „със съд и присъда“* – както при бикоборството.

В по-безобидна форма смъртта като изкуство се изявява в празника „Хелоуин“, който се празнува и от най-малките деца, но според мен той в днешно време е по-скоро пародия. В България има кукерство, което църквата осъжда като езически обичай, но не мисля че кукерите възхваляват зли сили, нито пък смъртта, а по-скоро им се „подиграват“ и създават ведро настроение, а не потискащо.

Казват, че думата „вампир“ произлиerala от славянските страни и в известния сериал *„Дневниците на вампира“* главната героиня беше актрисата от български произход Нина Добрев, като във филма дори има сцена, която се случва в България през 1490 г. и се говори на български¹⁰³.

Мания по вампири обаче има по-скоро в англосаксонските страни, докато при нас, доколкото е имало такава мода, тя дойде отвън именно през американските медии, тъй като старите български предания за „вампирияване“ са полузабравени или пък се използват с хумористична цел. Мисля, че повечето от безбройните холивудски филми с вампири, зомбита, живи мъртъвци, дяволи и тем подобни чудовища, по които са луди в САЩ, също будят най-вече смях, игривост и усещане

---

103 Nina Dobrev Speak Bulgarian (upmovies.org): <https://youtu.be/1FCuoEmT9NM>

за пародия у българската публика¹⁰⁴.

По-страшно явление са реалистичните произведения, заредени с безсмислено насилие и натуралистични жестокости; с „лоши“ герои, които задължително отвличат някого, измъчват го, заплашват го с убийство и пр., а „добрите“ му отмъщават на принципа „око за око, зъб за зъб“, понякога е в отношение 1:10 или 1:100¹⁰⁵.

Характерно е също, че някои от *най-садистичните творци* се издигат до най-големи звезди - като американския режисьор Куентин Тарантино или шведския Ингмар Бергман; първият се прочу с кръвожадността си още с първия си филм „*Глутница кучета*“, докато за втория съдя по „*Срам*“ и „*Персона*“.

Сатирична критика на американската кино естетика на насилието може да видим още преди 63 години в началото на филма на Чарли Чаплин „*Един крал в Ню Йорк*“¹⁰⁶ от 1957 г., когато творецът е в изгнание в Европа. Филмът на Чаплин е бил показан в САЩ чак през 1972 г.

Повече от 100 години преди филма немският философ Артур Шопенхауер в книгата си „*Парерга и Паралипомена*“ се възмущава от нравите в Съединените щати: „...*обичайни и често оставащи ненаказани коварни убийства, нечувано брутални дуели, ... най-голяма жестокост към робите*“ и пр. „Дивият Запад“ е нарицателно с каубоите, а „*масовите стрелби*“ дори в училища, престрелките между въоръжени банди и случаите на полицейска бруталност като разстрелване на невъоръжени хора, включително деца, са характерно явление за САЩ и до днес.

Протестантският юридикъм и липсата му в Православието, и разликата в отношението спрямо мислещите машини

Юридикъмът спрямо Бога може би обяснява гледната ми точка към етиката, свързани с мислещата машина, и възмущението ми спрямо англосаксонски писания по темата – виж блога „Изкуствен Разум“ – Artificial Mind – и в глави от предстоящата работа: „*Универсален изкуствен разум – как Тош и Пловдивският университет Паусий Хилендарски изпревариха MIT и Станфорд с 8 и 15 години*“.

---

104 Изключение може би е филмът „*Интервю с вампир*“, 1994 г.

105 Понякога е в комедиен, пародиен дух, напр. „*Командо*“, 1985 г.

106 Един крал в Ню Йорк (1957), A King in New York

<https://www.imdb.com/title/tt0050598/> https://en.wikipedia.org/wiki/A_King_in_New_York

Други особености на протестанството, допринасящи за нравствените различия спрямо православните

Липсата на юридизъм между Бог и православните говори за *семеини отношения* - за любов, доверие и благоразположение, подобно на взаимоотношенията между родител и дете или близки приятели; а не делови, не интересчийски* отношения, не такива, изискващи формални договори.

Може би от там произтича и омразата на съвременните радикални либерали към т.нар. „патриархат“ - непоносим за феминистки, ЛБГТИ и пр. „Патриархалното“, бащинското, е привързаността към семейството и стремежът към *взаимоотношения*, основани на любов, родство, общуване, а не на материални интереси¹⁰⁷, възползване от другия и неограничено господство над него.

Отново подчертаваме, **че гръцкият, немският и римският патриархат са различни от българския**, при което дори авторитетът Фридрих Енгелс, който е захванал темата за жените като „първа потисната класа“ и може би е „прародител“ на движението на западноевропейския феминизъм, е твърдял, че **българският патриархат всъщност е междинен етап между матриархат и патриархат**. (виж М.Динкова, 1978 – по-горе).

Безумните от наша гледна точка „Истанбулска конвенция“ и закони за „Социалните услуги“ и „Защита на детето“ и пр. също произтичат от „либерални“ протестантски общества и сили, и са по-„приемливи“ в Западна и Северна Европа, отколкото в Източна и Южна.

В книгата „Православен мисионер“¹⁰⁸ четем:

„Протестантите учат, че *за да се спаси човек, трябва единствено да има вяра*. Добри дела не са необходими.“, с.37 - прояви на **самонадеяност, гордост** – макар че това не значи, че те не си помагат, не са сплотени по определени въпроси.

„В своята гордост *протестантите отхвърлили почитането на Св. Богородица, ангелите, светиите, светите мощи, светия Кръст, иконите, молитвите за починалите...*“, с.38

Символично, Богородица е майка, жена, закрилница; нежност, любов. Ангелите

---

107 Виж в „Митът за демокрацията“ за „интересчизма“ – основата на „капитализма“, „неолиберализма“ и пр.

108 Иван Николов и др., „Православен мисионер“, 2016

са също закрилници – всеки си има „анел хранител“. Светиите са доброжелатели, които биха могли да ти помогнат, ако им се помолиш – а дори и да не им се молиш. Без значение, дали православният човек вярва ревностно и спазва ритуалите, или го приема символично, той има в ума си представа за „приятели“, „помощници“, които биха могли да се притекат *безкористно* и може би това се отразява и в обикновеното мислене и гледна точка към отношенията с другите.

Също така, възможно е и „*обикновената*“ психика на личностите, които са установили и поддържат православните култури, да е съхранила и да поддържа почитането на Богородица, ангели, светии и пр. със съответните им взаимоотношения, йерархия и пр. тъй като е по-склонна към такова възприятие на света и другите личности - това е допадало на човеците и те са го запазили и в този духовен свят. Почитането на светии при православните е свързано и с празнуването на именни дни, което е повод за обединение и събиране на хората.

Сред ангелите има йерархия както и сред свещениците (ангели, архангели; епископ, архиепископ....), но мисля че тя не засяга особено обикновените миряни.

Молитвите за починалите – възпоменание и уважение към тях, припомняне за смъртта, и също вид насърчаване на духовна съпричастност .

Мощите, иконите и стенописите, другите символи – те може би са по-условни, а може би и също служат като *връзка* с миналото – мощите – и с нещо, което е по-голямо от теб – дори и символично разглеждано. Те дават по-веществен, конкретен вид на вярата и са по-въздействащи на сетивата, и също върху тях могат да се съсредоточават едновременно много хора, които се виждат в този момент – в църква. Образите са достъпни за неграмотните, а картините въздействат по-силно от словото, особено ако са в мащаб като стенописи, по-лесно достъпни са и за деца. В древността и средновековието изображенията са били впечатляваща гледка и вид „висока информационна технология“, каквото всъщност е била и писаното слово.

„Христа Господа те имат за свой брат, другар и приятел, нещо като равен с тях“ - както споменава и В.Вацев.

*„... и затова са с убеждението в себе си, че са със запазено място в Рая ...
„Ти спасен ли си? - се обърна на времето ... един евангелист-петдесетник, при първия ми контакт с него. (...) Отговорих, че не съм спасен, но се **стрема** да се спасявам, а това кой ще се спаси и кой ще погине, ще каже на Страшния съд Съдията Христос Господ“, с.39-40*

Горното показва самоувереност, липса на „страх божи“ и самодостатъчност за

протестанта, за разлика от нуждата на православния да се старее непрекъснато, до края на живота си, за да постигне целта на вярата. Също така православният показва, че осъзнава, че „Съдията“ също решава, така че не всичко зависи *само от теб*, което може би също намалява прекалената самоувереност и гордост.

Възможно е последната особеност да е свързана с недостатъка на обществото ни от организационна гледна точка, че търсим „месия“, водач, „все другите са ни виновни“, надяваме се на висша сила и пр., макар че в същото време има поговорки: „Помогни си сам, за да ти помогне и Господ“, „Господ дава, но в кошара не вкарва“ и приказката за *Неволята*.

Бележки: В англосаксонските култури обаче има „заместители“ на светиите, ангелите хранители и античните богове и полубогове: *супергероите* и героите от някои по-стари анимационни филми за деца, които също „помагат безкористно“ и се притичват на помощ – напр. „Костенурките нинджа“, „Чип и Дейл: Спасителен отряд“ и др.

Разликата в културата на усмивката по вметка на Лиза Фелдман Берет в лекция в Масачузетския технологичен институт

От беседата на Лиза Берет с Лекс Фридман: *„Как мозъкът създава емоции | Курс по Универсален изкуствен разум на Масачузетския технологичен институт“*, 24.2.2018¹⁰⁹:

7:15: *„Имах приятелка рускиня, която емигрира тук, в САЩ. ... Всъщност имам няколко приятели, които са ми споделяли, че бузите ги болят цяла година заради това колко трябва да се усмихват. ...*

7:33: *В България даже явно имат дума за ... сецаш се, за широко разпространената американска усмивка като ... не ласкателна дума за това колко много се усмихват американците...*

Но въобще, когато гледаш нечие лице, ти се опитваш да отгатнеш как се чувства човекът, но макар че се съсредоточаваш върху лицето, мозъкът ти обработва цялото множество от сетивни данни. ...“

---

109 Lisa Feldman Barrett: How the Brain Creates Emotions | MIT Artificial General Intelligence (AGI) * 24.02.2018 <https://youtu.be/qwsft6tmvBA>

Сравни също влогъра Назар Илишев „Вдмучиво обо всем“, който в много случаи разказва за „пластмасовата“ американска усмивка; виж също съвета на американския президент Теди Рузвел: „Говори любезно и си носи дебела тояга“.

Може би е очевидно, че „американската усмивка“, „японската хармония“, прословутата френска „любезност“, английското „джентълменство“, китайското „да не загубиш лице“ и пр. са маски за прикриване на истинските емоции и съответно намерения, така че противникът ти да не бъде подготвен, ако те са лоши.

В тези култури това е „нормално“ и приемливо, а в православните е порочно и се свързва с лукавство, коварство, лицемерие и „въобще с „неприятни неща“ – както правилно е забелязала и Лиза Ф. Берет.

Също така, насилствената усмивка – бузите на „новите“ американци ги боляли една година – освен ако въпросните не са прекарвали времето си в безкраен купон и удоволствия... – изглежда като следствие на по-висок обществен натиск за това „какво ще си помислят другите“, проява на по-силнен конформизъм към общественото мнение на околните или началника – ти даже си *длъжен*, чувстваш се *длъжен* или си *принуден* да се усмихваш и си загубил „правата“ върху израза на лицето си пред други хора. Сравни с романа „Прекрасния нов свят“ на Олдъс Хъксли, 1933, където „дивакът“ се сблъсква с подобно явление.

Естествената усмивка е добро – насилствената любезност е зло

Да си усмихнат по естествени причини обаче не е лошо, разбира се.

Положителна страна на навика човек да се усмихва, особено когато се среща с нови хора, е че така им показва, че е дружелюбно настроен към тях и че има желание да общува, което предразполага към разговори и нови запознанства.

Затова насърчаването на усмихването и учтивите отношения *не са „зло“* сами по себе си. „Зло“ са тогава, когато са *насилствени, изкуствени и неуместни*, а в САЩ, нарисуваните на „*преден план*“ усмивка и любезност контрастират по шизофреничен начин със зловещия фон на садистичната култура на насилие, убийства и страховита и военизирана полиция и тайни служби, които *дебнат отвсякъде* и за които непрекъснато се напомня от холивудското кино и медиите.

Спомням си сблъсък с „насилствена любезност“ преди много години при едно от редките ми посещения в американска верига за бързо хранене, от която съм си

купувал само сладолед за 30 стотинки. Служителят фамилиарничеше с мен и се „мазнеше“, усмихваше се нелепо сякаш изпитва удоволствие от работата си, говореше ми на ти, - почувствах се неловко и ми стана тъжно за младежа, знаейки, че освен че е принуден да се прави на маймуна по този начин, той е унижен и от ниското заплащане в това долнопробно, а представено като „престижно“ заведение. В същото време, навярно целта на управителя и на „по-големите началници“ във веригата е била чрез налагане на безсрамната любезност клиентът да се почувства поласкан от „доброто обслужване“... Пловдив обаче не е Ню Йорк или Лондон.

Взаимност и равнопоставеност срещу лакейство и угодничество

Мисля, че като цяло манията по любезност и пр. в Западна Европа и англо-саксонския свят може би е свързана със силно изразените отношенията господар-роб в техните общества. Робството, „лакейството“, угодниченето са повсеместен маниер на всички равнища в имперските и насилнически общества и това поведение не е неморално за тях. М.Динкова в „1000 въпросителни пред българската девойка“, 1978 също споменава за образа на жената в традицията на европейската литература, представена като „сляпа обожателка“.

От друга страна при нас се говори с упрек за онзи, който угодничи (е „сервилен“) или е „нагаждач“, неуместно любезен или твърде любезен: „мазен“, „мазник“ и пр., включително към висшестоящ. Андрей Фурсов преразказва откъс от англо-саксонска книга описваща руския манталитет, който е непонятен и немислим за Западните общества:

През зимата, сковал е студ от десетки градуса под нулата.

Жени „докерки“, най-нископоставени работнички, чистят сняг с лопати. Край тях минава умислен адмирал с униформа, който обаче не си е сложил палто и шапка.

Жените го виждат и му подвикват:

- Ей, сложи си палто и шапка, глупак! Ще настинеш!

Адмиралът отвърща спокойно:

- Правилно!

Първо – жени и второ: най-„долна“ професия. *Междучовешките* отношения обаче са по-важни от формалното положение в обществото, властта или пола.

Сравни със сцена от американския филм „Бягащият човек“, 1987, в главната роля Арнолд Шварценегер, по роман на Стивън Кинг, който също така е добра

иллюстрация на контраста между външната фалшива усмивка в лъскава опаковка и садистичната поквара отвътре, в тогавашното фантастично бъдеще на 2017 г.¹¹⁰:

Осъдени на смърт участват в телевизионното предаване „Бягачият човек“¹¹¹, където трябва да преминат през различни препятствия и с голи ръце да се сблъскат с въоръжени професионални убийци: с резачка, огнехвъргачка, електрическо оръжие и пистолет със заряди; кечист и др.; срещат се и с *Капитан Свобода*, понеже ако успеят да оцелеят до края им се обещава пощада. Всичко се предава на живо, а зрителите празнуват и залагат кой, кога и как ще бъде убит и от кого.

Водещият на шоуто и „селекционер“ на „бегълците“ жертви в гладиаторските битки е засмян и учтив мъж. В началото на филма той влиза със свитата си в огромната сграда на телевизията. Възрастен чистач по невнимание буца парцала пред краката му и веднага се извинява, а водещият му се усмихва, потупва го по лицето; пита го как се казва и го успокоява да не се тревожи, защото върши всичко правилно; след секунди обаче влиза в асансьора и навиква бодигарда си: *„Браян, ако утре видя този идиот, ще изхвърчиш на улицата заедно с него!“*

Допонятийното мислене като възможна причина за търпимостта към заблуждаващите понятия

Според руския педагог Людмила Ясюкова¹¹², *почти всички*¹¹³ висшисти с хуманитарно образование в нейните изследвания мислят „допонятийно“, т.е. не разбират съществените белези на понятията, не умеят логически правилно да обобщават, да анализират, синтезират, систематизират и др. В образованието в Русия, а и в света, заедно с т.нар. „реформи в образованието“, „болонска система“ и агресивната мултимедийна среда, е налице видимо понижаване на образователните и умствени постижения на населението, които разширяват разпространението на този тип „увредено“, недоразвито мислене.

Съветският психолог Лев Виготски още в неговото време в началото на 20-ти

---

110 Филмът предвижда приблизително точно появата на технологията „Deer Fake“ – в една от сцените, лицето на герой от видеозапис е сменено съвършено по компютърен начин с лицето на Арнолд, за да се покаже на публиката как той уж е бил убит в битка.

<https://youtu.be/BVdOr0z6X7Y>

111 „The Running Man“, 1987

112 Виж бележки и препратки за цялата глава по-долу

113 Доколкото е надежден методът.

век бил установил, че 80% от хората мислели допонятийно, а онези, които са развили понятийно мислене, ако не изучават наука, ако не обобщават и не търсят причинно следствените връзки и не систематизират знанията си през целия живот, а извършват рутинна работа, загубват тази умствена способност. Също така тя не се развивала толкова сигурно и устойчиво, както твърди например школата на Пиаже, между 11-13, понякога 15 години и някои хора никога не достигали до нея.

Основни средства за създаване на понятия¹¹⁴

Анализ — разделяне на общото на съставни части и отделни признаци

Синтез — съединяване на отделни части в общо цяло.

Сравнение — съпоставяне на няколко предмети или явления.

Абстрахиране — изтъкване на едни признаци и отвличане от несъществените.

Обобщение — обединяване на различни понятия в единна категория.

Систематизация — обединяване на множество категории в единна система.

Техническите или природонаучни кадри обаче също могат да мислят „допонятийно“, наивно, по детски, повърхностно, когато разсъждават в области, в които нямат необходимите познания, интереси или познавателни наклонности и умения – например в обществените науки, в историята, политиката, геополитика или дори в обикновения естествен език и разбирането и тълкуването на текстове с по-сложни изречения, с подтекст, метафори, по-голям обем и пр. Точните науки са характерни с по-буквални и по-тесни и конкретни понятия, между които има по-малко взаимодействие и преливане.

В програмирането например задачите и действията за средностатистическата разработка са отчетливо и просто, буквално, недвусмислено определени, „*направи точно това, после направи точно онова, прочети от точно еди-кое си*“, докато в обществения живот отношенията са многослойни и не се знае кое е истина и кое не е, коя заповед ще се изпълни колко пълно и коя не, какви ще бъдат страничните ефекти; кой е искрен и кой лъже, какви са истинските цели; изказванията са многозначни, думите са подвеждащи, целите на различните участници са

---

114 [https://ru.wikipedia.org/wiki/Понятийное мышление](https://ru.wikipedia.org/wiki/Понятийное_мышление)

противоречиви и заблуждаващи и се отнасят за различни времеви периоди (тактически, стратегически); не се знае кой за кого работи, кой е приятел и кой враг и т.н. Разборът на цялата тази мрежа от взаимоотношения е по-различен и многообразен от разработката на типичните програмни системи.

Анализът и откриването на закономерностите в „неструктурирани“ данни, или – определени *по-сложно, дълбоко, мрежово, вероятно* – изисква по-творчески подход и цялостна представа за света и по-богато и пълно въображение, за да може да си представяш взаимоотношенията в него и да оценяваш и свързваш понятията по всякакви начини.

Просвета на творци и образование на потребители

Образованието, или по-добре казано **Просветата** в държавите от Източна Европа в рамките на Източния блок и СССР до края на 1980-те, поне според заявленията, се е стремяла да създава **„всестранно развити личности“**, **творци** – доколкото позволяват силите на всеки отделен човек и в рамките на съответната политическа идеология.

Назар Илишев възразява, че това не е съвсем вярно, като дава за пример километричните опашки в Москва в началото на 1990-те при откриването на известна американска верига за бързо хранене – тълпа, чакаща за бургер... Това обаче е обществото на *късния* СССР, което вече е било разложено отвътре.

„Творци“¹¹⁵ в мащабите на цяло общество са били например онзи тип личности, които през 50-те и 60-те години са изпратили ракетите в космоса преди много по-богатите, с по-голям човешки потенциал и уж технически много по-напреднали и „цивилизовани“ техни съперници, и въпреки разрушената си държава и огромните човешки жертви, много по-големи, отколкото на САЩ и Западна Европа.

Онези творци са мечтали за още по-далечни космически пътешествия. Андрей Фурсов споменава, че идеите, които сега се представят като футуристични, са били част от темите на съветски научно-популярни списания от 1950-те и 1960-те години, които той е чел като дете¹¹⁶. “

---

115 Виж също публикувано писмо на Георги Марков за *„Творците и паразитите“*, където критикува цензурата в Би Би Си. <http://epicenter.bg/article/archive/20064/11/0>

116 *„Техника молодежи“* и др.

Творци“ също са и просто личностите, които *предпочитат да създават*¹¹⁷, отколкото да потребяват нещо наготово – от работници, които усърдно се трудят и градят, до всякакви творчески и инженерни кадри; от „обикновени“ хора до държавници, всички стремящи се към надграждане и развитие, а не да си купят нова скъпа кола, имение, яхта.

От друга страна, целта в **потребителските общества**, на Западното и наложено вече и у нас като модел, е образованието, под което разбирам *цялата среда* от въздействия върху ума, да „**произвежда**“ „**добри потребители**“, както и *тесни специалисти*, нещо в което Западна Европа и англосаксонските общества са... *тясно специализирани*, с култа си към Адам Смит и неговото „производство на карфици“ - макар че напоследък от същите либерални кръгове се приказва за нуждата от „*учене през целия живот*“ поради автоматизацията, но това учене не е „*всестранно развитие на личността*“, а „преквалифициране“, „приспособяване“, придобиване на умения, които „се търсят на пазара на труда“.

Разпокъсване на познанието и целенасочено затъпяване

Знанието нарочно се разкъсва на по-малко свързани части и това пречи да се обобщава и обединява, и да се намират системните връзки.

Това явление е свързано и с течението на т.нар. „*постмодернизъм*“, в който „няма големи разкази“, големи идеи, идеологии, стратегически цели и познание, а само разпокъсани случайни фрагменти. Изследванията показват, че поради прекалената злоупотреба с мултимедийни средства обемът на краткотрайната памет и вниманието масово се съкращават и се насърчава т.нар. „*мозаечно мислене*“ или „*мислене с изрезки*“¹¹⁸. В други случаи пък влиятелните телевизионни медии показват многоминутни репортажи за случайни, дребнави и маловажни откъслечни „човешки истории“, баналности и чисти *глупости*, натоварени с нарочно пресилени чувства, реакции на свидетели и пр., без да се изясни тяхната маловажност или да се обясни

117 Чуй също историята на Джоко Росич за врабчетата в „*Шоуто на Слави*“.

„Урок по патриотизъм - в памет на Джоко Росич!“: <https://youtu.be/3fjGGkxO9MU>
Търсене „Джоко Росич врабчета“.

Обаче не бих бил толкова краен в извода, че само слаби хора напускат страната.

118 Някой би могъл да упрекне и този труд, че е такъв, но бих възразил – всички статии тук са обединени под темата „Заблуждаващите понятия...“. Част от тяхното *обединяване* се извършва в ума на читателя, на когото са предоставени множество от сетивни данни, които да обобщи и свърже.

достоверно връзката между събитията в цялост и др. Така не се насърчава разсъждаването, критическото мислене, стигането до все по-обхватни и правдиви обобщения, понятийно мислене – най-висшата форма на мислене; вместо това се подхранва по-просто детинско *реагиране, основано повече на схемата стимул-реакция на момента, отколкото на задълбочено обмисляне, планиране и пр.* Насърчава се поведение, основано по-скоро на повърхностни емоционални реакции на т.нар. лимбична инстинктивно-хормонална система на мозъка. Самите визуални медии и по естеството на технологията си, и по съдържанието си, също насърчават подобно повърхностно и по-“първосигнално“ и буквално възприятие на света, с преиграване, скандалност и пр.

Медиите често нарочно се отнасят с „последователите“ си като с глупаци или деца и им помагат да бъдат такива. Нарочно не се създава цялостна, пълна, обективна картина на света и по-далечен хоризонт за ума. От образователната програма се премахват определени предмети, защото „са излишни“. От физиката преди беше отпаднала астрономията. Когато бях ученик, изучавайки електроника и съобщителна техника в техническа гимназия, намалиха часовете по математика и физика, докато се опитваха да въведат задължителна матура по литература, която дори не беше измислена какво точно ще представлява – виж разказа „*Тъпанасов*“ в приложението. Спомням си, че през 2000-те сред студентите по информатика имаше недоволство и „движение“, че се учела „*излишна математика*“, която не била нужна за програмистите – а информатиката и университетското образование няма за цел просто да „произведе“ работници, неговата цел е да създава научни кадри, които *могат да мислят, а някои от тях и да създадат или открият нещо ново.*

В организираната престъпност, в частност мафията в САЩ от 20-ти век, е била известна системата им на „разделение на властта“ – всеки знае и се отчита само пред прекия си началник¹¹⁹. Подобно е взаимодействието във всякакви йерархични властови организации във „вертикалата на властта“. Такива мерки се взимат и с цел по-голяма сигурност – разделение на нива на правата за достъп до поверителна информация и пр.

Така специализацията, „мисленето с изрезки“, „постмодернизма“; феминизма – настройване на жените срещу мъжете, мъжете срещу жените; „стратегии“ и законите за детското правосъдие – настройване на децата срещу родителите им; насърчаването на краен индивидуализъм и пр., всички те са проявления на Римския

---

119 К.Полкен, Х.Сцепоник, „Който не мълчи – умира“, 1985

принцип „Разделяй и владей“, който се прилага за постигането на по-голяма власт и задържането ѝ и всичко това само по себе си показва каква е *природата* на онези, които дърпат конците или насърчават съответното развитие. В подобни стратегии има хладна пресметливост, не и любов, а в същото време твърдят, че се стремят към „общочовешки ценности“ и „заедност“.

В духа на разказа на Л.Ясюкова, Фурсов, Переслегин, Хазин и др. също критикуват т.нар. „болонска система“ - общоналожената уеднаквяваща кредитна образователна система в ЕС и по света, която целенасочено произвежда по-ограничени личности, които са невежи за системните процеси, без цялостна представа за света, без елементарни познания по история, география, философия. Млади хора, обучени от тази система, вече започват да се издигат и в държавната власт. Изграждат се „професионалисти“, които са добри в своята специализирана сфера, но се интересуват почти изключително само от нея и извън рамките ѝ могат да бъдат водени за носа с битови и утилитаристични лостове – пари и др. - или чрез обикновени *заповеди*, неподлежащи на критически анализ, както и от „експертно мнение“ на други ограничени „специалисти“, което да ги насочва с точни инструкции, дори и когато смисълът им противоречи на здравия смисъл ¹²⁰.

Създаване на широкоформатни личности, а не на тесни специалисти

Проф. Иво Христов в изказване в НС от 9.7.2020 г.¹²¹ относно „Закон за училищното и предучилищното образование“ и електронното обучение, около 5:20 обяснява, че *„обучението е преди всичко социализиран процес ... обучението има за задача не да дава информация, а да формира личности ... обучението има за задача преди всичко да създаде широкоформатни специалисти, които след това могат да вършат всякаква тясна специална дейност; а не обратното ... Тесният специалист, който знае все повече и повече за все по-малко и по-малко, а за всичко останало, само ще прощавате, е социален идиот – в древногръцкия смисъл на думата“*.

Създават се „буквояди“, „биороботи“ и т.н. и както е известно, висшата власт,

---

120 Виж например едно световно явление, задвижено със страшна сила през март 2020 г. и мн. др. исторически – започване на войни, пропаганда и пр., мненията за маските от различни специалисти. Например С. Переслегин, проф. Иво Христов, д-р Пламен Пасков.

121 <https://www.facebook.com/...> -

била корпоративна или държавна, *няма нужда* от хора, които мислят твърде много. Властта има нужда от *изпълнители*, а не от мислители и за съжаление не откриваме нещо ново.

Всестранната просвета и творчество като борба срещу заблуждаващите понятия

В по-общ план, дори и при добро желание, съществува явлението на т.нар. „мулти-интердисциплинарна слепота“¹²², породена от частичното познание – което винаги е частично, в една или друга степен.

Всичко изброено подпомага по-широкото внедряване и използването в речта на заблуждаващите понятия и объркани думи във всички времена, както му помага и властта над езика и медиите на съответните кръгове и личности, авторитети, които имат изгода да създават объркване и да подвеждат другите.

Също така, мисля че по-лесно можеш да търпиш да ти бъде налаган или да практикуваш *софизъм*, *демагогия*, нагаждачество; „*локумджийство*“ именно тогава, когато *не разбираш* и не търсиш общото между явленията и причинно-следствените връзки, от там и *противоречията в тях*, и не си насърчен да го правиш и да се задълбочаваш; когато лесно можеш да приемеш за истина или за вярно, или да се съгласиш с нещо, основано на *произволни или несъществени признаци*; на такива, които „ти харесват“ или са в твой материален или чувствен интерес, или са в интерес на онзи, който ти ги налага; или пък случайно са ти задържали вниманието заради дадени чувства в момента и пр.

Когато разбираш и се стремиш да разбираш света задълбочено, изчерпателно, научно и системно, е по-трудно да изменяш на обективността, на „истината“ и на „истинизма“ – доколкото ти позволяват знанията и силите.

Естествено и „природосъобразно“ лечение срещу заблуждаващите понятия и постигането на разбиране на истинския им смисъл е насърчаването на всестранна просвета, междупредметно познание и всестранно развитие.

Тош, Пловдив, 20.7.2020

---

122 Виж книгата „Универсален изкуствен разум“ или:
<https://artificial-mind.blogspot.com/search?q=blindness>

Послепис за подобрен и по-ясен език на разума

Човешките естествени езици, или езици на разума, и тяхното осмисляне, биха могли да се подобрят, изяснят и ускорят, особено при четене, чрез други по-разнообразни, постепенни, многосетивни, междусетивни и междудействени представяния, които не са толкова тясно обвързани само с изговарянето, използват по-добре зрителната изчислителна мощ на мозъка и съдържат сами-в-себе-си в явна форма значението, и в същото време не са толкова конкретни и сбити натясно като източноазиатските йероглифи.

Също така, разбирането може да се подобри, като понятията се описват и представят в подходящи постепенни и свързани схеми.

Какво по-точно имам предвид обаче е тема за други разписвания в поредицата „Мислещи машини“, ако им дойде времето.

Бележки

Понятийно обобщено мислене...

*“Как се внедрява увредено допонятийно мислене у децата?”

„Переслегин - Как внедряется дефектное допонятийное мышление у детей.

Людмила Ясюкова“, 9.6.2017: <https://www.youtube.com/channel/UC-aMXPIDzKq2aDmCdV8v4Ew/videos> ок.25:55 мин

* Т.А., „Мислещи Машины, Част I: Универсален изкуствен разум“.

* [https://ru.wikipedia.org/wiki/Понятийное мышление](https://ru.wikipedia.org/wiki/Понятийное_мышление)

* А. Бънков и Й.Осиковска, „Логика за X клас на ЕСПУ“, 1971

* Ст. Жекова и др., „Детска психология“, 1975, с.175 и др.

* П.Волгин, „Политически Некоректно“, 2018

* И.Спиридонов, „Сатанизъм Unlimited“, 2019

* Пример за същността на разума и понятийно мислене: „*Столове, карикатури и оптически илюзии - писма на Тодор Арнаудов и др. към AGI List и др. от 2012 г. - AGI DIGEST*“. Превод на български виж в книгата: „*Универсален изкуствен разум*“ или на английски в: <https://artificial-mind.blogspot.com/2017/12/capsnet-capsules-and-CogAlg-3D-reconstruction.html>

*http://research.twenkid.com/agi/2012/AGI_2012_Chairs_Caricatures_and_Object_Recognition_as_3D_Reconstruction.pdf

* За емоционалното реагиране: Т.Арнаудов. „[Недостатъци на гласуването с харесвам/нехаресвам в Уеб 2.0 и социалните медии и различни дефекти в системите за обществено оценяване и класиране](#)„ 23.7.2012 (ориг. на английски)

... мислят „допонятийно“ ...

Доколкото са надеждни тестовите - според мен резултатът може би е преувеличен и/или верен за понятия отвъд определена сложност или от определен тип – брой и вид на признаците или на съперничащи им подобни признаци, дълбочина на зависимостите и пр.

... агресивна мултимедийна среда

* Вирджилиу Георге, „Телевизията и детето“, 2010.

Звукова книга: <https://youtu.be/Cw8t4GM5uhw>

Избрани откъси: <http://artificial-mind.blogspot.com/2017/03/television-damages-brain.html>

* Т. Арнаудов, „Бягство от прекрасния видео свят“, в-к "Пловдивски университет",

2018 https://uni-plovdiv.bg/uploads/site/vestnik/2018/vestnik_br_3-4_2018.pdf

<http://twenkid.blogspot.com/2018/05/brave-new-video-world.html>

* Олдъс Хъксли, „Прекрасният нов свят“ (The Brave New World), 1933

* Виж бъдещата трета част от поре

* „Умните не са нужни на никого – истинската причина за внедряване на електронното обучение в училищата“: Сергей Савельев: „Умные никому не нужны истинная причина внедрения электронного обучения в школах“, 25.1.2019, День ТВ, <https://youtu.be/ueY8nDUlBCY>

...,постмодернизъм“...

Термин, подобен на „постчовек“, „постиндустриално общество“. От една страна уж „неизбежно“, тъй като още не се знае какво точно е това нещо, което идва „след...“.

„...заблуждаващи понятия и объркани думи“

Разбира се, думите могат да са многозначни и условни с различна цел, понякога художествена и хумористична, или поради това, че са ограничен брой. Все някога обаче трябва да се свеждат до достатъчно ясно определени непротиворечиви представи, за да бъдат причина за извършване на конкретни действия.

...софизъм, демагогия...

Друг модерен английски „термин“, който се използва, е „когнитивен дисонанс“ – противоречие, двуличие, объркване, лицемерие, заблуда.

https://psychology.wikia.org/wiki/Cognitive_dissonance

„Локумджийство“... виж главата за „общоевропейските ценности“

Произволни или несъществени признаци...

Например бебета може да видят мъж с брада и да кажат „тате!“. Други, виждали баща си само с брада, са объркани като го видят за пръв път веднага след като се обръсне: някои плачат, дърпат се и т.н. * Baby Reacts to Dad Shaving Beard Compilation, 2017: <https://youtu.be/jWPq8qip0DA>

Общи бележки

Понятието „трансхуманизъм“, „изкуствен интелект“ и др. може би ще бъдат разгледани по-подробно в четвърта част от поредицата „Мислещи машини“, ако се осъществи. Изложените тук теми относно разликата между българското, православно възприятие на света и протестантското се отнасят и за различната гледна точка към етиката за мислещи машини, за която споменавам в първа част на поредицата: „Универсален изкуствен разум“.

Тази работа продължава някои страни на произведения от сп. „Разумир“, блога „Изкуствен разум“ и сп. „Свещеният сметач“, които търсят и разкриват истинския смисъл на понятията: <http://razumir.twenkid.com> Бъдещи работи биха могли да опишат методологии за обективно откриване и анализ на заблуждаващ смисъл.

ПРИЛОЖЕНИЕ

„Евроинтеграция“ в художествена форма – „СЕКС - главна задача на Партията и държавата!“

Въведение

Сп. „Свещеният сметач“, бр.11, септември 2001 г.

СЕКС - Съюз на Европейските Капиталистически Страни – сравни със Съюз на Съветските Социалистически Страни – СССР.

Произведението е илюстрация на демагогията, с която се внушаваше заблуждаващият смисъл на „евроинтеграция“, а какъв е истинският предвиждахме и видяхме в действителността.

Стилът е пародия на стила от речи и други политически текстове от времето на социализма, понеже и новите използваша същия патос, но с подменен „съюз“ с когото ще бъдем във „вечна дружба“ по пътя към друго „светло бъдеще“ и с нови „европейски“ ценности – за разлика от доскорошните ни, предполага се: „азиатски“ или „африкански“.

Особености: прекалено висок патос – превзетост, претрупаност, усещане за нелепост и изкуственост, понякога абсурдност на изказванията, само някои ключови думи са заменени с друг набор такива – „капитализъм“, „демокрация“, „европейски“ и пр.

СЕКС¹ - главна задача на Партията и държавата!¹²³

Скъпи приятели, другарки и другари. С тази реч бих желал да ви запозная с основните положения в политиката на Партията към присъединяването на родината ни в структурите на СЕКС-а. Защото СЕКС-ът е най-прогресивната организация, която е съществувала от времето на Великата Ноемврийска Революция², когато беше сложен края на експлоатацията на човек от човека.

---

¹²³ „Свещеният сметач“, бр.11, септември 2001 г.

http://eim.twenkid.com/old/eimworld11/SEKСа_11.html

(Ръкопляскания, следвани от скандирания "Да живее Великата Ноемврийска революция"! Ура!).

[Сравни с 9-ти септември 1944, възхваляван и припомнян непрекъснато по времето на социализма и с „Октомврийската“ революция в Русия. От „след 9-ти“ стана на „след 10-ти“ ноември]

Бяха положени основите на нашето ново капиталистическо общество, което днес е на път да се слее със световните капиталистически процеси.

Признаваме заслугите на братята от ДСД³, постигнали завиден прогрес за родината по време на предишната чет'рилетка. Те бяха първите, които най-накрая осъществиха плана и се трудиха в продължение на цели 4 лета.

[Пародия на критиката на плановостта на социалистическата икономика „петилетките“, за която през 90-те новата пропаганда започна да обяснява колко е вредна, неработеща и т.н.]

Но ще си позволя да цитирам вожда на народа от същата братска ДСД - Воняотс Рътеп: *„смятам, че насърчаването на обществото да вярва в чудеса, е пагубно за неговото развитие⁴“*.

Затова ще се борим за постигане на благото на буржоазната ни република с разум, а не с чувство. Не трябва да се страхуваме от влизането в СЕКС-а.

То ще запази нашата идентичност, въпреки сливането с Европейските структури. СЕКС-ът ще подобри не само благосъстоянието на електората, но и цялостния облик на младата ни капиталистическа икономика.

Със СЕКС ще умножим славата на Републиката навред из братския капиталистически свят, със СЕКС ще станем част от научно-техническия революция, със СЕКС ще покажем на човечеството нашите завидни постижения във всички области на културата¹²⁴.

В момента няма друг избор за нас, спасението се крие единствено в СЕКС! Колкото повече (покашляне, при което публиката се оживлява)... Колкото повече от вас, скъпи приятели, осъзнаят значението на СЕКС-а в бита и живота, толкова по-скоро тази наша заветна цел ще бъде осъществена. Толкова по-скоро ще осъществим истински контакт с братските народи от централна, северна, южна, и западна Европа (ръкопляскания и викове "Вечна дружба, вечна дружба")

---

124 Курсивът е от сега - 27.6.2020

СЕКС-ът ще ни позволи да се слеем с развитите капиталистически общества, както физически, така и духовно. Благото за страната няма да е просто удоволствието от близостта с капиталистическите страни, не само улеснения контакт с управленческите им тела, но и чисто прагматичното - *жизненият стандарт на електората*. Виждате, че страните които *най-дълго са членували в СЕКС, сега са в първите редици на световното благополучие, сред най-развитите капиталистически общества*. Време е Партията, да помогне на родината и окончателно да скъса с ретроградната идеология на социализма и комунизма. Дошло е Новото време, на истинския развит капитализъм, който единствен ще спаси страната от блатото, в което се намира в момента.

СЕКС-ът е и ще бъде приоритет в нашата политика, до момента в който влезем.

Целта на партията е, да ни пуснат в СЕКС и да ни *оправят*.

После да му мислят другарите от следващото правителство.

Сигурен съм, че СЕКС-ът няма да им омръзне. Той не омръзва... (Бурни, продължителни ръкопляскания, възгласи "Искаме секс", "Ще се оправим", "Секс, секс !")

¹СЕКС - Съюз на Европейските Капиталистически Страни.

²Великата Ноемврийска Революция - Мирен преврат, сложил основите на демократичните капиталистически промени в България.

³ДСД - Демократичен Съюз на Демократите...

⁴"Защото смятам, че насърчаването на обществото да вярва в чудеса, е пагубно за неговото развитие" - Петър Стоянов, новогодишна реч на 31 декември 1999 г.

Бел. 2020 г.: „Страните, най-дълго членували в СЕКС, сега са в първите редици“ – като във финансова пирамида. Първите членове в пирамидата използват новите, за да поддържат и умножават богатството си. Новите се залъгват, че ще се издигнат по пирамидата до върха при старите членове, което никога не се случва. Накрая пирамидата рухва и онези най-отдолу остават с пръст в уста.“

Евроинтеграция в художествена форма – „135 години стигат“¹²⁵

„135 години стигат“

1. (...)

2. (...)

Пътища строят, границите падат -
младите да могат по-лесно да избягат.

Да ходят на германците да мият гъза.
Из английските полета да жънат ръжта.

В САЩ да търкат чинии и тоалетни.
Така да прекарват нощите летни.

Английският да стане официален език.
Да 'земе да го научи и някой политик.

Е, да, някои от там дойдоха,
Британско юпи, американски пройдоха.

Още по-здраво ни го набиха.
В дупарата-а-а-а... сол ни натриха.

"Приватизирам" значеше грабеж.
Държавата се превърна в леш.

В тройна коалиция се събраха.
Каквото бе останало - го обраха.

---

125 Виж бел. по-долу. Песен на Тош в „рапърско“ превъплъщение като „Китариста“:
„Вселената на Тош“, 2013 г.

Но дай да млъквам, че тук е опасно.
За две-три рими ша та вкарат натясно.

3. (...)

Хей, чухте ли за Съюза?
За Ленин, Сталин и Бар'уза?

СИВ-ият съветският е оригинала.
Капиталистическият е папагала.

СЕКС - накратко го наричам:
Във вярност аз не му се вричам.

Съюз на европейските капиталисти.
но нашите кореми що са пълни с глисти?

Ние сме май от работническа класа.
Капиталът щото е на запад от Власа.

Ниска ни била производителността.
Зат'ва ни е ниска себестойността.

Чистачка кирлива във Танганайка.
Печели по-добре от твоята майка.

Цените тук обаче са като в Париж
Европейците ни въртят на шиш.

Но да взема да млъквам и да се сбогувам,
пет пари не струвам - какво се бунтувам.

4. (...)

Сто тридесет и пет години стигат!

Великите сили от тогава ни го вдигат
Данъкът. ... Че сме живи.
Да не вземем нещо да ги ужилим.

България на три морета не щем!
"И на половин няма да ви дадем.

Нямате право бе киртаци.
ЧешЕте си бедняшките ташаци.

Нямате никаква държава.
Само вдигате ... много врява."

Наистина донякъде и те са прави.
Депутатите ни са като свещени крави.

Не само щото са от Индустан.
Или че страната ни е като хан.

Целуват гъзовете на Европа.
Народът иска да ги бие със сопа.

Но дай да млъквам и да се омитам.
Не ща заради песен камбаната да ритам.

Епилог

Съюз нерушим на свободни държави.
Сплотила навеки Велика Европа.
Империалисти го сътвориха.
Единен могъщ Европейски съюз.

Бележки към песента

„135 години стигат“, „СЕКС“, „Маргарита“ - песен на Тош в „рапърско“ превъпласание като „Китариста“: „Вселената на Тош“, 2013 г.

„Маргарита“ – по пример, който министърът на финансите даде за да оправдае бюджета, показвайки „постна пица“.

„**Пътища строят, границите падат**“ : прословутите „магистрали“.

„**Из английските полета да жънат ръжта**“ : по английско стихотворение, „в цъфналата ръж“. По-типично беше „да берат ягоди“. <https://chitanka.info/text/13118-v-tsyfnalata-ryzh>

„**В САЩ да търкат чинии и тоалетни.**
Така да прекарват нощите летни“

Студентските летни бригади.

„**Английският да стане официален език**“

Отдавна имаше дръзки предложения от „цивилизатори“ за замяна на кирилицата с латиница, „за да ни разбират“, а младежите все повече си говорят на английски заради потресаващата английска напаст, която заразява почти всички възможни медии и култура.

„**Да вземе да го научи и някой политик**“

Премиерът беше известен с това, че не „знае английски“.

„**Британско юпи, американски пройдоха**“

НДСВ – „Национално Движение Симеон Втори“ доведе млади кариеристи от Великобритания и САЩ, които „ни оправиха“ за 800 дни, някои от тях - и след това.

„**Приватизирам значеше грабеж**“

Учениците в горния курс използваха „приватизирам“ със значение „крада“ още

в началото на 2000-те. Съсипани предприятия и продадени нарочно на безценица и за скрап. ДЗУ „Стара Загора“ например към 1988 г. е имала оборот около 2 милиарда долара (днешни 4.33 милиарда).

„В тройна коалиция се събраха“

БСП, НДСВ, ДПС, 2005-2009 при влизането в ЕС

„За две три рими ша те вкарат на тясно“

Рапърът Мишо Шамара беше привикан от прокуратурата за песен, която „осквернявала българското знаме“. За щастие тогавашният прокурор не взе доноса насериозно.

„За Ленин, Сталин и Баруза“ - Барозу

Вожд на Интернационала на ЕС (Европейската комисия), 2004 – 2014. Според биографичната му справка в Уикипедия, след това е почетен председател в инвеститорския фонд „Голдман Сакс“ – американска международна инвестиционна банка и компания за финансови услуги със седалище в Ню Йорк.

https://en.wikipedia.org/wiki/Jos%C3%A9_Manuel_Barroso

https://en.wikipedia.org/wiki/Goldman_Sachs

СИВ-ият съветският е оригинала

Съвет за икономическа взаимопомощ – за разлика от ЕС, който на практика е съюз за унижение и икономическо и демографско източване и разрушаване на по-слабите „пълноправни“ членове какъвто беше България

„Капиталът щото е на запад от Власа“

Влашко – Румъния

„Чистачка кирлива във Танганайка, печели по-добре от твоята майка“

Доходите в някои бананови републики и Африка са по-високи отколкото в България – по онова време, 2002 г., доскорошен най-голям производител на електроника и компютри в Източния блок, с развита тежка индустрия, химическа индустрия, високотехнологично земеделие със системи за автоматично напояване и пр. Всичко това беше разрушено и унищожено в „процеса на евроинтеграцията,

кохезията и постигането на евроатлантическите ценности“.

„Цените тук обаче са като в Париж“

Цените на горивата бяха почти същите като в ЕС. Цените на някои стоки в ЕС са по-ниски, отколкото в България. Виж „Митът за демокрацията“, 2015

„135 години стигат“ – сравни с „45 години стигат!“

Лозунг на СДС в „зората на демокрацията“: „45 години стигат, стигат! Времето е наше!“

„135 години...“

от „Берлински конгрес“, 1878 г.

Епилог

Огледало на химна на Съветския съюз – СССР:

„Союз нерушимый республик свободных
Сплотила навеки Великая Русь
Да здравствует созданный волей народов
Единый, могучий Советский Союз“

Евроинтеграция в художествена форма – „Тъпанасов“, или „СЕКС, другари!“

Тъпанасов, или СЕКС, другари!

Из сатиричния сценарий за радиопиеса и гротесков разказ на абсурда на Тош от 2002 г.¹²⁶

СЕКС – Съюз на европейските капиталистически страни

(...)

Съвещанието на Вожда

Най-отпред в съвещателната зала се бяха разположили вечно питащите журналисти, тук-там се мяркаха и напористи ученици. Залата беше препълнена.

Говорителят се обади и тихата глъчка в помещението утихна за миг.

...Генералният секретар на ЦК на Българската ученическа комунистическа партия, академикът, д-р на всички науки, три пъти герой на ученическия труд, негово другарско величество Владимир Илич Тъпанасов.

Публиката избухна в бурни нестихващи ръкопляскания. Единствено електрическият звънец на Вожда можеше да накара върлите му почитатели да се успокоят. Тъпанасов покашля и започна да говори пред народа. (...)

На учение, на труд, на СЕКС¹²⁷,

към светлата ни бъднина,

навън от милата ни родина!

Залата избухна в ръкопляскания, а хорът на младите СЕКС-олюбци запя, по примера на Вожда:

СЕКС-ът прави ни щастливи,
с хванати ръце към него ще вървим!
СЕКС-ът нази ще окрили,
всичко що ни пречи - ще сразим!

¹²⁶ По редакцията разказ 1.1 от 25.10.2002 г. , „Свещеният сметач“, бр. 19

¹²⁷ Аналогия с книжка с речта на Тодор Живков „На учение, труд и борба!“ от откриването на Велико Търновския университет през 1971 г, дотогава – педагогически институт.

Схващаме, че пътят е единствен -
СЕКС-ът е едничката ни цел!
СЕКС, другари, СЕКС, другарки,
да празнуваме - напред! Ще устоим!

СЕКС-ът е велика сила, тя живот ни е дарила!
С СЕКС държавата си ще оправим, наз¹²⁸ богати ще направим!
СЕКС-ът е едничката ни цел!
Да я стигнем всичко ще направим,
до един, вас всички ще оправим!

Звънецът отново се раздрънча.

– Слушате ли, мили ученици? Какво правите вие? НедоволствУВАате,
стачкувУВате? Как ще ни приемат в СЕКС, малчугани недни!? Как ще ни ОПРАВЯТ
ако някаква УЧЕНИЧЕСКА ПАПЛАЧ от НЕДОВОЛНИЦИ се вдига на бунт и иска да
сваля членовете на Централния комитет на Партията!?

(...)

– Как ще ни приемат в СЕКС с такива като вас?

Каквото кажа аз, това ще бъде, знайте го!

Тогаз, недейте
в никой час да вдигате и дума
против нас, че лошо пише се
на вас!

Нови неописуемо мощни звуци от шибане на голи ръце раздраха въздуха.

– Благодаря ви, скъпи джурналисти... И на вас, драги ученици. - трогнат омекоти тона
си Другарят, но скоро гласът му отново стана твърд и словата - корави.

Не ще се поддадем на никакъв уличен натиск, недоволници с недоволници!
Мързеливи неграмотници, не ви се учи, а? Като не ви се учи - не се явявайте на
матури! Само желаещите да следват във висше училище, САМО те ще трябва да
вземат матурите си! Вие, недоволниците, мързеливците, които организират
всенародни комитети за яснота в образованието, вместо да си учите уроците и да се
готвите за матурите си... Вчерашни кутрета, дето още цоцат от родителите си... Какво

---

128 Сравни с действително случилото се с благосъстояние на „евролюбците“.

сте ми тръгнали по улиците да се правите на революционери! Я стига, хлапетии с хлапетии! **Всичко, което правим, го правим за ваше добро! Само за ваше добро!** - народът се захласна от красивите му думи и замълча.

За какво протестирате? Че ви е трудно? А на нас лесно ли ни е? Та ние до два месеца не знаехме какво ще има на матурите! Вместо да се радвате, че премахнахме изпита по гражданско образование, вместо да тържествувате, че благоволихме да изменим закона така, че САМО желаещите да продължат образованието си да държат матури, вместо да пеете, че сте млади, вместо да сте горди, че ще сте първите със СЕКС-дипломи... - в същото време някой от свитата на Тъпанасов тихо прошепна на друг от същата: "Щеше да е хубаво, ако в бележниците слагаха и една снимка по бански на момичетата..." - Вождът не ги чу и продължи.

– ...вие тръгнахте по улиците да се правите на бунтари?! Лъжевъстаници, с лъжевъстаници! Всичко, което правим, е за ваше добро! Само за ваше добро! (...)
(...)

- Кукуруков, в-к "Синоним на работа". Другарю Тъпанасов, какво ще кажете за премахването на есето като част от матурата?

– Какво есе? Кога е имало есе? За учениците: само литературно-интерпретативни съчинения! - не търпеше възражения Вождът. (...)

– Млък! Как ще им дадем есе?! Те литературно-интерпретативните съчинения не си ги пишат сами, пък есетата сами ще си напишат... – брей, много учен тоз' човек, изпуснах му мисълта. – Тези глупави ученици могат или само да зубрят теми денонощно, или да ходят да бачкат на къра. – Тъпанасов имаше предвид, че единствен трудът, във всичките си форми, е двигател на прогреса.

– Но другарю... - проплака Кукуруков.

– Млъкни, джурналисте! Не се вижда от земята, а противоречи на Вожда! Учениците са тъпи, не могат да пишат никакви есета! Пък и да не мислиш, че нашите проверяващи могат да ги оценяват? Че как да пишат "две" на някого, който е обосновал неоспоримо тезата си с блестящ стил? Как? Но нали и двойки трябва да се пишат!? Пък и до истинската матура има време, там може и да има есе. Знае ли човек?

Някой подшушна нещо на ушенцето на Вожда.

- А-а-а, значи нямало да има есе. Е, има хора, които знаят, аз мога ли всичко да знам?... Следващият нека бъде... оня рошавия пред онази късополата ученичка с големите бомбониери. - ученичка ли!
- Аз съм вестникарка. - а, така по-върви.
- Хубаво де, хе-хе, вестникарка или ученичка, хе-хе - "все в г.." - за малко да продума Той, но не, Вождът не говореше тъй пред народа... Свитарите му не бяха толкова сдържани, но приказваха тихичко и не пречеа на другите, които искаха да слушат.
- Ега ти яката, не е пълна, ама к'ви нянки е отпрала!

Новият вестник-избраник пристъпи към микрофона и се представи пред Вожда и народното множество.

- Шльоков, вестник "Ученически глас". Нашият скъп покоен учител и вожд, другарят Божидар Живецов, каза на откриването на Велико Търнополския университет през, вече далечната, 30-та година преди Тъпанасов, цитирам¹²⁹:

"А да мислим, както е известно, означава не само да умеем да анализираме, но и да правим изводи, да обобщаваме, да оценяваме, да предвиждаме. Онзи, който не се е научил да мисли, никога няма да стане нещо повече от безплоден колекционер на факти, нещо като подвижна енциклопедия на два крака, която обаче за разлика от истинските енциклопедии не ще бъде особено полезна за обществото." (...)

- Пингизов, в-к "23 часа и 56 минути" - чу се гласът на поредния журналист. - Другарю Тъпанасов, мислите ли, че "европейците" ги интересува дали нашите деца познават "азиатската" ни литература? И с какво такъв зрелостен изпит, който по вашите думи е "врата към СЕКС", би помогнал на българин, попаднал на "онова място"? Най-много да му помогне да го оправят! - този Пингизов се отнасяше твърде насмешливо с Вожда - нищо не добро не му се пишеше.

Свитарите на Тъпанасов се подхилкваха, но бързо млъкнаха, защото шамарът на Другаря шибаше лошо в устата, а те не искаха да си го изядат.

- Усещам някакви нотки на *евроскептицизъм*¹³⁰ във вашето питане, което започва да ме притеснява! Няма никакви такива! *Каквото каже СЕКС това ще бъде!* Щом искат задължителен зрелостен изпит сега, ще има, ако ще да бъде и по неизучаван

---

129 „На учение, труд и борба“, 1971

130 Курсив – 2020 г.

материал! Щом НИЕ искаме да има зрелостен изпит, СЕКС-ът ако ще да не иска, пак ЩЕ ИМА! Трябва да видим какво е качеството на образованието ни! - (...)

Най-важното, което децата учат в ранното си детство, както другарите дидактици и психолози знаят, е речта. Речта, другари! Трябва да видим дали тези, изкарали петици и шестици през годините, могат писмено да се изразяват, или както казваха мъдрите ни предшественици: да говорят с букви! Нашето общество, устремено към светлото бъдеще на 3801-ва година, има нужда да разбере дали бъдещите математици, архитекти, художници, музиканти, програмисти и тъй нататък могат да изразяват и подреждат мислите си.

Докато Другарят изказваше последното изречение, покрай него, някои от погръмогласните му свитари, свикнали да крещят по събрания и забравили що е тиха реч, се разпитваха взаимно.

– К'во е т'ва светло бъдеще бе?

– Абе дето оня източен мъдрец го беше предрекъл.

Тъпанасов чу младите си служители и насочи своя микрофон към тях, за да ги чуят всички.

– Да не е оня китаец - Си Ме Он Ли?

– Същият, след 800 години щяло да дойде това бъдеще.

– Мъдър човек... Ние сме търпелив народ, ще го почакаме.

(...)

– Яйцов, списание "Ядрена безопасност" - плахо продума дундъото. - Какво мислите за предсрочното затваряне на първите два работника на ЯЕЦ Козлодуй?

– Вие го обръщате на политика май¹³¹?? На вас, евроскептици-ци-ци-те¹³², - чак заекваше от гняв Другаря - ще разясня, че щом СЕКС иска да затваряме ЯЕЦ-а сега, ще го направим, ако ще да е проектиран до 4000-та година да работи! Само СЕКС-ът може да ни оправи и, вярвайте ми, ще ни оправи!

– Другарю, не смятате ли, че в демократична страна като нашата многообразието на мненията¹³³, сред които е и т.нар. "евроскептицизъм", е само от полза?

---

131 Виж каре „Евроскептицизъм и ...“.

132 Пак там.

133 Пак там.

– Каква демокрация¹³⁴ бе, джурналист смотан?! Чел ли си Правилника? Живеем в Народна Капиталистическа Република България, аз съм генерален секретар на ученическата компартия. "Демокрацията" в образованието съм аз. Ревете, късайте се, каквото кажа АЗ, това ще бъде и туй то. Следващият! Нека бъде русокосият, кривоглед ли е, какъв е. - такава настървеност бе присъща на Другаря, както вече стана ясно, когато се съмняваше в правотата си, можем да добавим - и когато някой се усъмняваше във властта му.

– Кикиморов, в-к "Надзорник" - се обади поредният. - СЕКС-ът ли е единственото, което ръководи страната?

– Разбира се, другари. Гениалният създател на психоанализата д-р Зигмундус Фроинде откри, че сексът е двигателят на човешкото поведение! Сексът, другари! СЕКС-ът пък, е водач на общественото поведение! Той определя всичките ни действия и всичко, което правим, е с едничката цел: да задоволим това желание и станем членове на СЕКС. - ако Вождът е спокоен, значи си вярва.

– Защо сте толкова неумолими? Нима съществуваме само за СЕКС-а? И къде са високите ни народно-капиталистически идеали?

– Кикиморов ли беше, Микимиров ли беше? "Ние" не сме неумолими, аз - Вождът, аз съм неумолим! - вестникарят знаеше това, само искаше да използва учтивата форма на обръщение - А за тия гламавите, дето още не са разбрали, не знам за кой път ще разясня наново положението. Нашата мила Родина - майка България дълги години беше оправяна от кого ли не. Какво толкова ще стане ако сега, за последно, позволим на СЕКС-а да ни оправя, да станем ЧЛЕНОВЕ, па тогава да почнем и ний да ги оправяме?! И за Отечеството да дойдат добри времена! Знаете, хубаво го е казал мъдрият ни народ: "Трай, бабо, за хубост". Моя милост би си позволила да го перефразира: "Трай, младежо, за СЕКС" - ще има СЕКС на корем¹³⁵, само търпение имайте, скъпи ученички и ученици! - с последното си изречение Тъпанасов спечели не едно ученическо сърце от публиката. (...)

---

134 Виж изказването на проф. Иво Христов за т.нар. „преход“ в България.

Поглед Инфо, „Проф. Иво Христов: Преходът у нас започна като имитация на демокрация и завършва като карикатура [на диктатура]...“, 18.07.2019 г.

<https://youtu.be/qy0iEZ0cV1U>

Мисля, че не само в края е бил „карикатура на диктатура“ обаче, съдейки по своя разказ.

135 Виж каре „Еврофондове на корем“.

Бележки

„Залата беше препълнена...“

Историята на „Тъпанасов“ беше вдъхновена от ученическите протести срещу т.нар. „реформи в образованието“, една от които бяха задължителни матури, измислени в движение. По онова време учебната програма се променяше от година на година и по очевидно глупав начин в ущърб на учениците - например в технически училища, където учех и аз „Съобщителна техника“, се намаляваха часовете по физика и математика, а се въвеждаше матура по литература, и не се знаеше каква ще бъде – сякаш злонамерен идиот диктуваше идеите си на свои колеги по ум, които ги привеждаха в изпълнение.

Протестите успяха – отложиха матурите. Безумните промени се оправдаваха с „Европа“, „европейски дипломи“ и пр. измишльотини. Тогавашният министър на образованието се казваше Владимир Атанасов. Заради настоятелните бунтове той организира среща с учениците, където произнесе репликата: *„Ще нарека този микрофон - микрофон на недоволниците“*. Съвпадението на името му с онова на Ленин беше една от идеите, от нея „Вожд“, съпадаща с диктатурата и от там и от ЕС (СЕКС) и патоса по неговите „идеали“. *Училищният звънец* се връзваше със звънеца, използван на събранията на друг Вожд – Сталин, - за да спре ръкоплясканията и т.н.

„Евроскептицизъм“ и „превръщане на протеста в политически“

Осемнайсет години по-късно „демократите“ все още, при неудобни за тях протести, се възмуцават, че „протестът се бил превърнал в *политически*“ - явно *според тях* и *за тях* заниманието на „гражданското общество“ с политика е нещо „лошо“, т.е. гражданите и обществото *нямат право* да участват в политиката, т.е. съответните „демократи“ са *тоталитаристи*, които *не искат* да съществува политически процес, тъй като той непрекъснато заплашва „ръководната роля на тяхната партия“, което е единственото към което се стремят и е *обратното* на „демократията“, което твърдят, че искат. Също така, под „политика“ в говоренето по медии, доколкото тълкувам, обикновено се разбира по-тесен смисъл: „нещо, свързано с *конкретни партии*“. За хората „има политика“, когато има определена

партия, под което изглежда разбират „частни интереси“. Това пък само по себе си е харесване на „безпартийност“, т.е. несъзнавана еднопартийност...

И до днес „СЕКС-олюбците“, които „тязи богати направиха“, както се пееше в песента, и „псевдоинтелектуалци“, които се хранят от същата трапеза, скачат като убодени с карфица при всяка дочута проява на „евроскептицизъм“ и понякога дори за тях той е „осъдителен“ заради „език на омразата“ – техният начин да нарекат цензурата и несвободата на словото, които изглежда им се иска да наложат над останалите. *Забранено дори да се усъмняваш!*

А не беше ли съмнението и проверката в основата на научното мислене? И по техния идеолог – Карл Попър, на т.нар. „отворено общество“ и „научния метод“ („фалсифицируемост“), и по социалистическия лозунг, че **„Проверката е висша форма на доверие“?**

Наскоро есе на юношата Стефан Георгиев, съмняващо се в това, че България се „развива“ към добро с т.нар. „европейски ценности“ - които той само споменава с израз, спечели престижна литературна награда за есе, посветено на Васил Левски.

Закономерно „СЕКС-олюбците“ скочиха като по команда срещу десетокласника.

Един от тях беше жален пловдивски издател, за пореден път възпял „европейските ценности“* и цитиран от американската медия „Свободна Европа“.

Други вопли звучат в сайта „Площад Славейков“, който ни учи как правилно да разбираме Васил Левски и пр., докато се гордее с емблемата на чуждестранна фондация от същата атлантическа държава, която *безкористно* помага на България и на българите и ги учи на цивилизован живот.

* Виж анализа на Васил Василев в „Не се страхувай“, 8.6.2020, *„В навечерието на знаковата за българите дата 9 юни: 97 години по-късно - поглед от дистанцията на времето към корена на омразата“*, БСТВ, <https://bstv.bg/news/ne-se-strakhuvai-s-vasil-vasilev-08-06-2020-chast-1>

Т.нар. „демократи“ и „либерали“ от тяхната пропагандна машина и елит, и тогава, и близо 20 години по-късно, в поведението си показват, че не смятат, че противниците им имат право на свобода на мисълта, словото, убежденията и право да оборват твърденията им, въпреки че уж това беше една от техните основни борби за „човешки права“.

* Виж *„Митът за демокрацията...“*, 2015, вдъхновена от проява на такъв тип цензура от виден „демократ“. <http://razumir.twenkid.com/#3>

„СЕКС на корем“ - Еврофондове на корем

*За някои - „Еврофондове на корем“, от които част от България се нахрани, без да изгради „устойчива“ индустрия и икономика, с която да се *изхранват* всички достойно. „Асфалтът“ не се яде, както казва народът, а едно от първите неща, които са строили римляните, като са завладявали някой народ, са именно пътища – за да може от там бързо да се придвижва войската им и да си вършат тяхната работа – съобщения с други територии и потушаване на бунтове и въстания. Пътищата не се строят за „благо“ на покореното население, за да може то по-бързо „да ходи на море“.*

...

Виж също предговора в редакция версия 1.4 от декември 2007 г., с коментари от тогава: <https://web.archive.org/web/20091101131309/http://bglog.net/BGLog/16297>

„...А да мислим, както е известно, означава не само да умеем да анализираме, но и да правим изводи, да обобщаваме, да оценяваме, да предвиждаме.“

Тези принципи са важни в изкуствения разум, особено обобщаването и предвиждане, които имат по-очевидни обективни мерки. Виж по-долу „Допонятийно мислене“ и книгата „Универсален изкуствен разум - Как Тош и Пловдивският университет „Паисий Хилендарски“ изпревариха MIT и Станфорд с 8 и 15 години“, когато излезе, бел. 28.6.2020 г.

* todprog, „Първият в света курс по Универсален изкуствен разум - Пловдив 2010 беше 8 години преди MIT 2018“, 7.08.2019 г.: <https://youtu.be/tyXgSowFlmk>

Вярата и Свободата – в художествена форма

Сатиричната историческа новела на Тодор „Тош“ Арнаудов, която в действието си рисува демагогията в думите „вяра“ и „свобода“: <http://razumir.twekid.com/#4>

„Вярата и Свободата“¹³⁶, сп. „Разумир“ бр.4, 2019 г.

(...)

Слободан Чипрович, воеводата на троицата, бил от Дубровник - наследник на богат български род изселници от Чипровци след великото въстание през 1688 г. Пра-прадядо му бил съратник на Петър Богдан. Слободан бил чел неговата история на България. Наскоро получил препис на книгата на някой си Хилендарски монах Паисий, която макар и писана от еретик - православен, - все пак била българска. По него време, лето господне 1791 г., в Османската империя върлувала страшната кърджалийска чума. Християни и мюсюлмани се побратимявали, за да се бранят заедно, защото главорезите не се интересували от тяхната вяра. Младият Слободан искал баща му да плати за чета, с която да идат на помощ на предците си, но той му отказвал:

(...)

Една английска своенравна лордеса, млада вдовица, си купила Бонго за две жълтици и три бутилки ром от Западноафриканския вожд Пробитонос Баобаб III. Харесала го, защото бил красив и необикновено атлетичен. Взела го за развлечение в имението ѝ край плантациите със захарна тръстика в Кингстън на остров Ямайка, но постепенно го обикнала повече от покойния ѝ съпруг. Любовникът ѝ бил предан и я дарявал с безкрайни наслади.

Чичо ѝ, както и нейните приятели лордове, херцози и други контета обаче гледали с лошо око на междурасовата им любов. От девет кладенеца носили вода, за да оправдаят омразата си: негрът бил опасен и един ден щял да я убие, докато спи; бил глупав; бил "чернилка" и мястото му било сред тръстиките. Всъщност няколко от тях го били видели на плажа без препаска.

(...)

Шинджи Куросава избягал от правосъдието на Япония пет години по-рано. Бил

---

136 <http://razumir.twenkid.com/#4>

влюбен в Кимико Накамура, дъщеря на местния ковач, на когото той чиракувал преди да извърши първото си провинение, което го превърнало в домашен роб. В онзи съдбовен ден момичето го погледнало и му се усмихнало и Шинджи така се захласнал по очите му, че вечерта забравил да донесе на господаря си купичката със саке. За тази обида го грозяла смъртна присъда, която трябвало да се изпълни на място от меча на господаря му Шибамото Нашишава. Престъпникът бил длъжен сам да постеле бял чаршаф, за да не нацапа скъпата копринена настилка (...)

(...)

Слободан се подчинявал, защото уважавал татка си и получавал достатъчно джобни за да гуляйджиства в дубровнишките и венециански публични и частни домове и да пътува до Рим, Барселона, Неапол. Пишел поезия, фехтовал се добре. Слушал модните пиеси за пиано-форте в столицата на музиката Виена. На приеми се хвалил с аудиенция при папата във Ватикана след речта му "Урби ет орби" на Великден. Дамите го гледали със зяпнали уста и той не се оплаквал от самота в своите и в техните покои. Избягвал да посещава Франция обаче, защото там също върлували кърджалии. В кафенетата се коментирало коя от двете чуми е по-страшна и по-опасна - османската или френската. Едните били откровени разбойници, които търсели плячка, а парижките носили бели ръкавици и се кълнели в библиите на Русо, Дидро и Волтер, докато с адските си машини отсичали главите на всички, които не вярвали, че борбата им е за свобода, братство и равенство.

(...)

Креативен и креативност – в „Не съм креативен, пък!“

Виж сатиричната езикова новела на Тош, която осмива и изяснява неяснотата на чуждицата „креативен“ и абсурда на употребата ѝ през очите на 7-годишно будно момче:

„Не съм креативен, пък!“¹³⁷

„Вселената на Тош“, 2014 и сп. „Разумир“, бр. 1 2014.

(...)

Неговият ред в съдебната зала все не идваше и не идваше. Нали азбуката е А-Б-В-Г-Д? "Защо госпожата първо се обясняваше за Велимир, после за Красимир, след това за Александър... Поне при Пепи всичко мина благополучно и тя се спаси."

"Омръзна ми да чакам вече! Офф... Хайде да става каквото ще и да умирам..."

Той беше останал последен в странния списък на госпожата, а след присъдата по негов адрес щяха да обсъждат разните му там спонсорства, екскурзии, по кой учебник ще се учи и тем подобни.

- Гошко е добро и креативно дете. Много съм доволна от него! - най-накрая се произнесе кратко учителката и се засмя широко.

Ради не беше изненадана, но погледна гордо към сина си. Малкият юнак обаче се намръщи в готовност да заплаче и вдигна ръка.

- Кажи, Гоше.

- Не съм креативен, пък! - изхълца той.

- Не е нужно да си толкова скромнен, моето момче, ти си най-креативното дете в класа! - подчерта госпожа Владимирова и се усмихна още по-широко.

Публиката ахна от завист и учудване.

- НЕ СЪМ креативен, ПЪК! - тропна с крак Гошко.

Глъчка от жужене се разля из утеснялата класна стая.

Майка му го погали по главичката и му нашепна на ушенце: "Какво има, миличък?". Той обаче беше твърде ядосан, за да ѝ обърне внимание.

---

137 <http://razumir.twenkid.com/#1> – търся издатели и за двете произведения и за други. https://web.archive.org/web/20160324125430/http://twenkid.com/story/ne_sum_kreativen_puk.php

- Вие сте креативна! - изстреля гневно Гошко, отскубна се от ръката на майка си, измуши се от чина и избяга навън, без да поиска разрешение.

- Чувствителен е... - коментира снизходително учителката.

Пенка завъртя очи и погледна майка си, която ѝ се усмихна в отговор, а момиченцето по навик попита госпожата:

- Може ли да отида до тоалетната?

- Да, Пепи, тичай...

В коридора Гошко разглеждаше най-новата изложба с рисунки на класа и се цупеше на стената. Момиченцето се приближи до него.

- Ако искаш да знаеш, момчетата не плачат!

- Аз не плача! И не съм момче, а мъж!

- Защо се сърдиш? Госпожата те похвали пред всички. И аз мисля, че си креативен!

- МОЛЯ?! Ти знаеш ли какво е да си креативен?

- Ами... - тя се замисли за няколко секунди. - Знам! - но не се досети, че Гошко не обичаше да задава само по един въпрос.

- Какво значи?!

- Ами... Таковата... Хубаво е! Похвала. Значи, че си добро дете, слушаш госпожата и майка си и татко си, рисува хубаво, решава задачи, четеш хубаво... И си сладък.

- Не е вярно! Питала ли си някой голям?

- Не... Защо да ги питам? Госпожата като види хубава рисунка казва, че е креативна. Всеки го знае!

- А аз питах и батко, и татко, и мама и баба! Чух и едни лели пред магазина! БЛЯК! БЛЯК! БЛЯЯЯ-ЯЯК!

- Какво блякаш бе... Креативен си ми ти, любов моя! - тя го целуна по бузката.

- Не съм! - той се избърса.

- Креативен си! - тропна с крак Пепи.

- НЕ СЪМ креативен, пък! - тропна и той.

Баща му беше спрял малко по-рано с колата пред училището и се качваше във фойето, докато двете деца спореха. (...)

Виж също статията на Т.Арнаудов, блог „Искусствен Разум“¹³⁸, 6.9.2013 г.

„Креативната“ безидейност – новата напаст в устите на папагализираната преводна „журналистика“ и на псевдоинтелектуалците

Като напаст тази дума се набива из текстове и усти в последните няколко години. Произходът ѝ е очевиден:

За авторите това би следвало да е „точен“ или „буквален“ превод на дума („термин“) от източник на английски

Всъщност е „звук“ превод, транслитерация заради това, че преводачът или не може да я преведе с по-подходяща дума, защото има мътна представа за смисъла ѝ и той самият езиково не е никак „креативен“, или пък знае поне най-директните преводи – все пак има речник под ръка, макар и да го мързи да го отвори¹³⁹, - но транслитерацията му звучи по-„модерно“ или по-„точно“.

След това, като види че някой друг експерт като него е сторил същото и е използвал този „термин“, това е затвърдило увереността му и следващият път дори не се колебае. „Creative“ и „Creativity“ се „превежда“ с „креативност“ и „креативен“.

И двете са признаци на Болестта на папагала [Арнаудов-2003] – тя не си е отишла.

Ето как бих превел „креативен“, „креативно“, „креативност“ и пр. на български, в зависимост от облова*, какви думи бих използвал в различни случаи или като синоними за разнообразие:

Творчество, творчески, творец Съзидателен, създаващ, създател Оригинален, идеен , разчупен Изобретателен, нестандартен Сътворен, градивен Пъстър, шарен Раздвижен Находчив, находчиво
---

138 <http://artificial-mind.blogspot.com/2013/09/creative-lack-of-ideas-linguistics.html>

139 Или да използва интелгентния българско-английският електронен речник „Смарти“, разработка на автора на този труд, който във времето на създаването си през 2007 г. беше най-мощното подобно приложение в света. Той е безплатен за ползване:

<https://artificial-mind.blogspot.com/2020/06/smarty-comprehension-assistant.html>

http://www.lrec-conf.org/proceedings/lrec2008/pdf/826_paper.pdf

Или по-стария „SADict“ и др.,или електронния преводач на „Гугъл“ Google Translate и пр.

Интересен
С въображение
Създаден с въображение
Сътворен с въображение

Оригинална мисъл
С оригинална мисъл
Притежаващ оригинална мисъл
Нестандартно мислене
Разчупено мислене

Творческа сила
Творчески качества

+ 7/9/2013
"идеен и деен" - едновременно да
има оригинални мисли и да
осъществява измисленото

Разкрепостена мисъл

Нешаблонно
Извън шаблона

Извън ограниченията

Нетривиално
Небанално
+
Освободено от рамки

Самата преводна журналистика е друго чудовище, от което „по естествен път“ от естествената неграмотност и частична некомпетентност на преводачите навлизат и се утвърждават чуждици, тъпотии и идиотизми, благодарение на фалшивия, но актуален за читателите авторитет на „авторите“, които в повечето случаи са просто безропотни и безкритични механични преводачи-папагали.

Да, те знаят езика, превеждат, но тук-там имат пролуки - къде терминологични, къде мързел да проверят и разберат, къде пълна некомпетентност в областта, в която е текста, които водят до неточни или "твърде точни" преводи. (...)

КРАЙ

СЛЕДВА ПРОДЪЛЖЕНИЕ...

Как бих инвестирал 1 милион с най-голяма полза за развитието на страната

Тош, Пловдив, юни 2003 г.

Според мен мощен бъдещ източник на приходи, за чието достигане 1 милион евро е отлично начало, защото ключът за осъществяването му е в човешкия умствен ресурс, е Мислещата машина (ММ). Машината с равностоен или надминаващ човешкия разум, би се превърнала в невидан двигател на научно-изследователската дейност и културата в държавата, която първа успее да я създаде. (...)

Машината ще може да бъде, разбира се, и програмист. Ако ѝ се даде възможност да изследва подробно своето устройство, веднъж създадена, тя би могла да съдейства за подобряването му до достигане на границите, предоставени от конкретната "железария", на която е вселена компютърната ѝ "душа". ММ може да стигне и по-далеч - "душата" би могла да усъвършенства "тялото" - "електронната плът", до достигане на физическите граници. В тази роля Машината ще работи като електронен инженер, търсещ нови схемни решения; физик, усъвършенстващ настоящите технологии за производство на интегрални схеми и нанотехнологиите или откривател на все още неизвестни начини за построяване на машини. Науката за Изкуствения разум (ИР) е на "средна възраст" и някои от "бащите" ѝ са и "бащи" на компютърната ера. Веднага щом са си "родили" програмируеми изчислителни машини, "бащите" започват да мечтаят за мига, когато сметачът ще стане мислител... (...)

Вярвам, че до мига, в който ще намерим подходящи "части" и ще построим от тях "машина", с която да преодолеем "Стената" и се срещнем с Машината, остават броени години. (...)

СТРАТЕГИЯ

Според моята стратегия би се основал научно-изследователски Институт, който ще обединява информатици, инженери, изкуствоведи, езиковеди, философи, психолози, невролози; преводачи, владеещи много езици; творци в различни изкуства - писатели и поети, композитори и музиканти; художници, фотографи и

филмови режисьори. Членовете на Института ще бъдат, с предимство, имащи знания и умения в повече области, едновременно учени и творци, защото целта на търсенията ще бъде да се открие общото между всички прояви на разума, между науките и изкуствата. Формата на мисълта е различна в различните изяви на мисленето, но същината ѝ, механизмите, които стоят в основата, са едни и същи и се променят само данните, с които тя работи - слово, звук, изображения, последователности от изображения, отвлечени понятия и пр.

Институтът ще изпълнява и ролята на "крило", което намира, "закриля и окриля" даровити хора, за да подпомага развитието им и, ако те пожелаят, да се радва на таланта им в изследванията.

Институтът ще има програмна къща, в която "между другото" ще се произвежда "умен" приложен софтуер, използващ разработките на Института по пътя към ИР: програми за автоматизирано проектиране, мултимедия, текстообработка, преводачи, игри и др. приложни програми.

Целта на Института ще бъде програмно създаване на ММ, притежаваща универсални възможности за обмен на информация с други изчислителни машини, в частност роботизирани модули. Роботите, създавани от робототехническият отдел, ще бъдат, освен начин за използване на ИР за физически дейности, още средство за привличане на вниманието на обществеността и за реклама на Института.

След като бъде осъществена Мислеща машина, тя ще може да се използва във всякакви творчески сфери на човешката дейност и в работата на самия Институт. (...)

Тодор Арнаудов, 18 г. 11 м,

Пловдив, юни 2003

Цялото есе: <https://artificial-mind.blogspot.com/2020/07/interdisciplinary-research-institute.html>

Оригинално място на публикуване: <https://www.oocities.org/todprog/ese/proekt.htm>

Бележка 8.7.2020

„Закриляне и окриляне“ – особено на многостранно и всестранно надарени деца.

Към списъка могат да се добавят още историци, социолози, химици и особено биохимици и биоинформатици, физици (особено теоретични физици); биолози –

особено специалисти по развитие, (ембриолози и след раждането) и еволюционисти, физиолози; антрополози; зоолози. и др.

Към фотографите и режисьорите – да се уточнят още видеомонтажисти, оператори, специалисти по визуални ефекти и др.

Към информатиците – в частност графичи, "физици" на игрите, специалисти по разработка на игри. Специалисти по методи за трансляция на езици за програмиране и синтез на код като експертите от групата на Мартин Вечев в Швейцария. И др.

Вероятно обаче по-малък брой интердисциплинарни учени и творци ще заемат по няколко длъжности или ще общуват с други специалисти в подходящи съвместни изследователски проекти и пр

Сравни есето с 15-годишните по-късните проекти на два от най-известните и силни институти за изкуствен интелект в САЩ и света:

Станфордският институт за Човешки изкуствен интелект (Human-Centered AI, HAI)¹⁴⁰

Станфорд, Санта Клара, Калифорния, САЩ, 2018 г.

[Въведение в начинанието](#), 19.10.2018:

*"Но насочването на бъдещето на ИИ изисква експертиза, достигаща **далеч отвъд инженерните науки**. Всъщност разработката на Човешки ИИ ще използва знания от **почти всички интелектуални области**."*

Станфордският институт за Човешки изкуствен интелект (Human-Centered AI, HAI, ЧИИ) увеличава университетските сили **във всичките предмети, вкл.: бизнес, икономика, геномика, право, литература, медицина, невронауки, философия и др.** Това допълва традициите на Станфорд да бъде водещ институт в областите на изкуствения интелект, информатиката, инженерните науки и роботиката.

Целта на института ЧИИ е да се превърне в световно **интердисциплинарно средище** за целия спектър от: мислители в областта на изкуствения интелект, студенти, изследователи, разработчици, конструктори и потребители от

¹⁴⁰https://hai.stanford.edu/news/introducing_stanfords_human_centered_ai_initiative/

академичните среди, правителството и промишлеността, както и лидери и законодатели, които искат да разберат и увеличат въздействието и потенциала на изкуствения интелект.

Масачузетският технологичен институт обяви план за инвестиции от \$1 милиард долара за създаване на нов факултет по изкуствен интелект

Новини от МТИ – от студенткия град и от света, Бостън, САЩ, 15.10.2018 г.

Разположен в знаковата нова сграда в студентския град на Масачузетския технологичен институт, новият Шварцманов Факултет по изчислителни науки ще бъде **интердисциплинарно** средище за работа в информатиката, изкуствения интелект, данните и свързани с тях области. Факултетът ще:

Пренасочи МТИ към това да приложи мощта на изчислителните методи и ИИ **във всички области на обучение в МТИ**, позволявайки бъдещето на изчислителните науки и ИИ **да се оформи от идеи от всички други дисциплини; (...)**

<http://news.mit.edu/2018/mit-reshapes-itself-stephen-schwarzman-college-of-computing-1015> на данните, данневедие - data science

ИИ – изкуствен интелект

https://hai.stanford.edu/news/introducing_stanfords_human_centered_ai_initiative/

ЕИМ СВЯТ - Списание то на Юнаците...

БРОЙ - 14 (1/2002), март 2002

Дружество за защита на българския език

. (...)

Всъщност дейност в съзвучие на посочените по-долу цели е извършвана от "ЕИМ СВЯТ" почти от година...

Дружество за защита на българския език е приятелска организация, която има за цел да:

– Да се противопоставя на ненужната употреба на чуждици, неграмотността, невежеството (змейщината¹⁴¹) на лица, имащи голямо езиково влияние (редактори, водещи и пр.)

– Припомня българските термини в областта на изчислителната техника, електрониката и всички останали науки

– Въвежда нови думи, построени от домашни словообразователни частици или на нови значения на стари думи (неологизми).

– Съобщава на електронни и книжни вестници и списания, радио- и телевизионни предавания за наличие на правописни и езикови грешки, допускани в съответното издание/предаване, или за използване на твърде много чужди думи и чуждоезични термини ...

Целите могат да се променят при необходимост. (...) Всеки, който споделя идеите и стремежите на ДЗБЕ, може да стане член, т.е. "приятел" на ДЗБЕ. (...)

Тодор Арнаудов, 17 г., Пловдив, 17.03.2002

---

141 Или „змейовщина“.